

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/15428.**

Benyújtás dátuma: **2017-05-02 19:27**

Parlex azonosító: **FIPCMPIN0005**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Varga Mihály, nemzetgazdasági miniszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról**

A Kormány megtárgyalta és elfogadta az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amelyet a Kormány nevében mellékelten benyújtok.

A törvényjavaslat nemzetiségi napirendi pontként történő tárgyalását indokoltnak tartom.

2017. évi törvény
egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról

I. Fejezet

A JÖVEDELEMADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-a a következő 87. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„87. Iskolarendszerű képzés: olyan képzés, amelynek résztvevői a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban állnak, valamint azon külföldi képzés, amely államilag elismert oktatási célú intézményben folytatott teljes idejű, alapfokú, középfokú vagy érettségi végzettséget adó képzés, vagy államilag elismert felsőoktatási intézményben folyó, felsőfokú végzettséget adó képzés.”

2. §

Az Szja tv. 4. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha e törvény másként nem rendelkezik, közös tulajdon esetén – a tulajdonosok eltérő rendelkezése, vagy tulajdonjogi korlátozások hiányában – az ingó vagyontárgy, az ingatlan átruházásából, bérbeadásából, a vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, végleges átengedéséből, megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem után a magánszemélyt a tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség, azzal, hogy a tulajdonostársak közössége esetén az említett tevékenységekből származó bevétellel szemben – e törvény szerint elismert – költség bármelyik tulajdonos nevére szóló bizonylat alapján elszámolható. Házassági vagyontársaság fennállása alatt – az előzőekben említetteket kivéve – ezen időszakban a felek tevékenységéből származó és minden más jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, vagy aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja.”

3. §

Az Szja tv. 28. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a 28. § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Egyéb jövedelemnek minősül a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.

(6) Egyéb jövedelemnek minősül az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog átruházásából származó bevételnek a korábban értékcsökkenési leírás címén költségként el nem számolt szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része, ha az átruházás a megszerzés évében vagy az azt követő évben történik (e § alkalmazásában: számított összeg). Ha az átruházás a praxisjog megszerzését követő második évben vagy azt követően történik, a jövedelem a számított összeg

1. 90 százaléka a megszerzés évét követő második évben,
2. 60 százaléka a megszerzés évét követő harmadik évben,
3. 30 százaléka a megszerzés évét követő negyedik évben,
4. 0 százaléka a megszerzés évét követő ötödik és további évben.”

4. §

Az Szja tv. 50. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A tevékenységét év közben kezdő, megszüntető vagy szüneteltető egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival időarányosan veheti figyelembe.”

5. §

Az Szja tv. 63. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Ha a jövedelem bevallására nyitva álló határidőt megelőzően az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmet (vagy annak egy részét) bármely EGT-államban a magánszemély saját maga, közeli hozzátartozója, élettársa részére idősek otthonában, fogyatékos személyek lakóotthonában vagy más hasonló (pl. ápolási) intézményben férőhely – visszavásárlási és továbbértékesítési jog nélküli – megszerzésére használja fel (ideértve azt az esetet is, ha a férőhely biztosítása egyösszegű térítési díj előre történő megfizetésével történik), és ezt a tényt adóbevallásában feltünteti, az (1) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és bevallott adóból azt a részt nem kell megfizetnie, amely megegyezik a felhasznált jövedelem adójával.

(3) Ha az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem (2) bekezdés szerinti felhasználása a bevallás benyújtását követően történt, a magánszemély a megfizetett adóból a felhasznált jövedelem adójával megegyező összeget – a felhasználás igazolásával egyidejűleg – az ingatlan átruházását követő második adóév végéig visszaigényelheti.”

6. §

Az Szja tv. 66. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételének egésze jövedelem. E törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az a)-b) pontban említett jogcímen szerzett bevétel, ha azt a törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni

a) osztalék)

„aa) a számviteli szabályok szerint osztalékként meghatározott jövedelem;”

7. §

Az Szja tv. 70. § (4) bekezdése a következő c) és d) pontokkal egészül ki:

(Egyes meghatározott juttatásnak minősül:)

„c) a 71. § (2) bekezdés a) pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része;

d) a 71. § (2) bekezdés b) pont szerinti juttatásnak az ott meghatározott értékhatárt meghaladó része.”

8. §

Az Szja tv. a következő 92. §-sal egészül ki:

„92. §

(1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi törvénnyel megállapított 28. § (5) és (6) bekezdés, 50. § (8) bekezdés, 63. § (2) és (3) bekezdés, 66. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, 70. § (4) bekezdés c) és d) pontja, 1. számú melléklet 2. pont 2.12. alpontja, 3. pont 3.3. alpontja, 4. pont 4.7. és 4.33-4.37. alpontja, 6. pont 6.1. alpont a) alpontja, 7.35. pontja a 2017. január 1-jétől keletkezett adókötelezettségre is alkalmazható.

(2) A mobilitási célú lakhatási támogatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a 2018. január 1-jén már fennálló határozott időtartamú munkaviszony esetén az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi törvénnyel megállapított 1. számú melléklet 2. pont 2.11. pont a)-c) alpont szerinti időtartam számítása során a munkaviszony létrejött napjaként 2018. január 1-jét lehet figyelembe venni.

(3) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi törvénnyel megállapított 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 3. pontja és 7. pont a) alpontja a hatálybalépését követően megkezdett kiküldetések esetében alkalmazható.”

9. §

Az Szja tv.

1. 1. számú melléklete az 1. melléklet,

2. 3. számú melléklete a 2. melléklet

szerint módosul.

10. §

Az Szja tv.

1. 9. § (6) bekezdésében a „munkabér” szövegrész helyébe a „munkabér és a magánszemély által igényelt támogatás” szöveg,

2. 57/A. § (2) bekezdésében a „lévő egy” szövegrész helyébe a „lévő, legfeljebb három” szöveg,
3. 65. § (1) bekezdés c) pontjában az „1,18-szorosa, vagy – ha a kamatjövedelmet egészségügyi hozzájárulás is terheli – 1,27-szerese” szövegrész helyébe az „1,18-szorosa” szöveg,
4. 3. számú melléklet I. Jellemzően előforduló költségek fejezet 17. pontjában az „Igazolás nélkül elszámolható költségek” szövegrész helyébe az „Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek” szöveg,
5. 3. számú melléklet IV. A járművek költsége fejezet 1. pontjában az „a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által” szövegrész helyébe az „a házastárs, a közeli hozzátartozó tulajdonát képező, illetve a házastárs, a közeli hozzátartozó által” szöveg,
6. 3. számú melléklet IV. A járművek költsége fejezet 9. pontjában az „a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvénnel” szövegrész helyébe az „a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvel, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolással” szöveg,
7. 11. számú melléklet III. A járművek költsége fejezet 1. pontjában az „a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által” szövegrész helyébe az „a házastárs, a közeli hozzátartozó tulajdonát képező, illetve a házastárs, a közeli hozzátartozó által” szöveg,
8. 11. számú melléklet III. A járművek költsége fejezet 12. pontjában az „a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvénnel” szövegrész helyébe az „a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvel, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolással” szöveg,
9. 11. számú melléklet IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások fejezet 9. pontjában az „és egészségbiztosítási járulék” szövegrész helyébe az „egészségbiztosítási járulék és munkaerő-piaci járulék” szöveg lép.

11. §

Hatályát veszti az Szja tv.

1. 63. § (4) és (5) bekezdése,
2. 81. § (6) bekezdése,
3. 83/A. §-a.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

12. §

(1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 4. § 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„5. bejelentett részesedés: a belföldi jogszabályok alapján létrejött jogi személyben és külföldi személyben (kivéve az ellenőrzött külföldi társaságot) szerzett részesedés (részesedés értékének a növekedése), feltéve, hogy az adózó a részesedés megszerzését (ide nem értve a részesedés értékének a növekedését) a szerzést követő 75 napon belül bejelenti az adóhatóságnak; a határidő

elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye; a további részesedés bejelentésének feltétele, hogy az adózó a részesedés szerzését bejelentette az adóhatósághoz; e rendelkezés alkalmazásában szerzés időpontjának a cégbírósági bejegyzés napja, cégbírósági bejegyzés hiányában az alapul szolgáló jogügylet hatályosulásának napja minősül; az üzletvezetés helyére tekintettel belföldi illetőségű adózó e rendelkezést azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy az első jognyilatkozat megtételének napját követő 75 napon belül jogosult bejelentést tenni azokról a részesedésekről, amelyeket a belföldi illetőség megszerzése előtt szerzett;”

(2) A Tao. törvény 4. §-a a következő 10c. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„10c. elektromos töltőállomás: olyan eszköz, amely alkalmas egy elektromos gépjármű energiatárolójának töltésére vagy cseréjére;”

(3) A Tao. törvény 4. § 11. pontja a következő i) alponttal egészül ki:

(11. ellenőrzött külföldi társaság:)

„i) az a) és g) alpontban foglalt részesedés fennállását akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha az adózó adóévének a többségében fennáll;”

13. §

A Tao. törvény 6. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adózó (2) bekezdés szerinti adózás előtti eredménye vagy az (1) bekezdés szerinti adóalapja közül a nagyobb érték nem éri el a jövedelem-(nyereség-)minimumot, akkor választása szerint

a) adóbevallásában az adózás rendjéről szóló törvény 91/A. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz, vagy

b) a (6)-(10) bekezdésben foglaltak alkalmazásával - nemzetközi szerződés rendelkezéseit figyelembe véve - a külföldi telephely útján végzett tevékenység révén keletkezett, telephelynek betudható jövedelem-(nyereség-)minimum nélküli jövedelem-(nyereség-)minimumot tekinti adóalapnak.”

14. §

(1) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdés k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„k) legfeljebb az adózás előtti nyereség összegéig

ka) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mobilitási célú lakhatási támogatás adóévben juttatott összege,

kb) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti munkásszállás bekerülési értékeként, a bekerülési értékének növekményeként kimutatott összeg a beruházás, felújítás befejezésének adóévében, továbbá a munkásszállás céljára bérelt ingatlan bérleti díjaként, valamint a munkásszállás fenntartására, üzemeltetésére tekintettel az adóévben elszámolt összeg,

kc) az adózó által a munkavállalói számára bérlakás céljából épített és e tevékenységet közvetlenül szolgáló hosszú élettartamú szerkezetű épület bekerülési értékeként, a bekerülési értékének növekményeként kimutatott összeg a beruházás, felújítás befejezésének adóévében,”

(2) A Tao. törvény 7. § (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti:)

„l) az adózó választása szerint az elektromos töltőállomás bekerülési értéke, de legfeljebb az elektromos töltőállomás bekerülési értéke és az elektromos töltőállomás által a beruházás befejezésének adóévét követő 3 éves időszak alatt elért (elérhető), az adózó becslése szerinti, az elektromos töltőállomás pozitív működési eredménye közötti különbözet, a beruházás befejezésének adóévében figyelemmel a (31)-(32) bekezdésre,”

(3) A Tao. törvény 7. §-a a következő (30) bekezdéssel egészül ki:

„(30) Az (1) bekezdés k) pont kc) alpontja akkor alkalmazható, ha az épület olyan legalább heti 36 órás munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló és ennek vele együtt lakó közeli hozzátartozója elhelyezésére szolgál, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol a munkahelye van, továbbá, akinek lakóhelye és a munkahelye legalább 60 kilométerre van egymástól, vagy akinek a munkahelye és lakóhelye közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja. Az (1) bekezdés k) pont kc) alpontja nem alkalmazható, ha az adózó kapcsolt vállalkozásának minősülő munkavállalóját, ennek hozzátartozóját szállásolja el.”

(4) A Tao. törvény 7. §-a a következő (31) és (32) bekezdéssel egészül ki:

„(31) Amennyiben az (1) bekezdés l) pontja szerinti csökkentés összege meghaladja az elektromos töltőállomás bekerülési értéke és az elektromos töltőállomás által a beruházás befejezésének adóévét követő 3 éves időszak alatt ténylegesen elért pozitív működési eredmény különbözetének összegét, az (1) bekezdés l) pontja szerinti, az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összeg az állami adó- és vámhatóságokhoz benyújtott önellenőrzéssel pótlékmentesen módosítható.

(32) Az (1) bekezdés l) pontja szerint elektromos töltőállomásonként érvényesített összeg 19. § szerinti adókulccsal számított értéke nem lehet több 20 millió eurónak a 19. § szerinti adókulccsal számított értékének megfelelő forintösszegnél.”

15. §

A Tao. törvény 8. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az (1) bekezdés f) pontja alkalmazásában az adóalapba beszámítandó jövedelmet az adózó a 4. § 11. pont a) alpont aa)-ac) pontjai szerinti, az ellenőrzött külföldi társaságban fennálló, tulajdoni részesedése vagy az adózott nyereségből az adózót megillető rész arányában határozza meg.”

16. §

A Tao. törvény 15. §-a a következő (10) és (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az éves beszámolóját, a könyvviteli zárlatát az IFRS-ek szerint összeállító szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, szabályozott ingatlanbefektetési társaság és szabályozott ingatlanbefektetési projektársaság az (1)-(9) bekezdés rendelkezéseit a II/A. Fejezetben foglaltak figyelembevételével alkalmazza.

(11) A (10) bekezdés hatálya alá tartozó adózó a 18/D. § rendelkezéseit kizárólag a (7)-(9) bekezdések vonatkozásában alkalmazza.”

17. §

A Tao. törvény 18/C. §-a a következő (9a) és (9b) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Amennyiben a 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózó immateriális jószágának, tárgyi eszközének az adóalapnál érvényesíthető értékcsökkenése az 1. számú és a 2. számú melléklet szerint nem határozható meg, akkor ezen eszköz értékcsökkenése az IFRS-ek szerint elszámolt értékcsökkenéssel megegyező összegben érvényesíthető az adóalapnál.

(9b) Az 1. számú melléklet alkalmazásában a 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózónál a számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenésnek kell tekinteni az IFRS-ek szerint megállapított értékcsökkenést.”

18. §

A Tao. törvény 18/D. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Amennyiben a 18/A. § (1) bekezdése szerinti adózó fizetendő adója az áttérés adóévében és az azt követő adóévben nem éri el az áttérés adóévet megelőző adóévi fizetendő adóját, akkor – a (8) bekezdésben foglalt kivétellel – az áttérés adóévében és az azt követő adóévben fizetendő adója az áttérés adóévet megelőző adóévi fizetendő adó összege. Amennyiben az áttérés adóévet megelőző adóév nem éri el a 12 hónapot, akkor e rendelkezés alkalmazásában az áttérés adóévet megelőző adóév fizetendő adójának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegét kell fizetendő adónak tekinteni. Amennyiben az áttérés adóéve, vagy az áttérés adóévet követő adóév nem éri el a 12 hónapot, akkor e rendelkezés alkalmazásában az áttérés adóéve, vagy az áttérés adóévet követő adóév fizetendő adójának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegét kell fizetendő adónak tekinteni.”

19. §

A Tao. törvény 26/A. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelelő adózó a növekedési adóhitelek összegére jutó adóelőlegre, adóra vonatkozó általános fizetési határidő szerinti esedékesség napját követő naptól kezdődően a (3), (4), (6), (6a) bekezdés szerinti fizetési határidő szerinti esedékesség napjáig, vagy ha a növekedési adóhitelek összegére jutó adóelőleget, adót a (3), (4), (6), (6a) bekezdés szerinti

fizetési határidő lejáratát megelőzően fizeti meg, akkor a megfizetés napjáig, kamatot fizet. A kamat mértéke minden naptári nap után az adott napon érvényes jegybanki alapkamat 365-öd része. A kamatot a növekedési adóhitel összegére jutó, a (8) bekezdés szerinti kedvezménnyel csökkentett adóelőlegre, adóra kell felszámítani, esedékes részletenként külön-külön. Az adózó az adott részlethez tartozó kamatot a növekedési adóhitel összegére jutó adóelőleg, adó adott részletének megfizetésével egyidejűleg, az állami adó- és vámhatóság által meghatározott számla javára fizeti meg. Az adózó a kamat összegéről bevallás benyújtására nem köteles.”

20. §

(1) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (54)-(55) bekezdéssel egészül ki:

„(54) Az adózó a 2017-ben kezdődő adóévére, továbbá az (53) bekezdés szerinti választás esetén a 2016-os adóévére választhatja, hogy adókötelezettségeit az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 8. § (9) bekezdése szerint teljesíti.

(55) Az ellenőrzött külföldi társaság 2017. január 18-át megelőzően keletkezett jövedelmére vonatkozóan e törvény 2017. január 17-én hatályos rendelkezéseit az adózó választása szerint utoljára a 2018. december 31-én végződő adóévben alkalmazhatja, feltéve, hogy az (53) bekezdés szerinti választással nem élt.”

(2) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (56) bekezdéssel egészül ki:

„(56) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 7. § (1) bekezdés l) pontját, (31)-(32) bekezdését első alkalommal a 2017. június 30-át követően megkezdett beruházások tekintetében lehet alkalmazni.”

(3) A Tao. törvény 29/A. §-a a következő (57) bekezdéssel egészül ki:

„(57) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 26/A. § (14) bekezdését a hatálybalépését követően megtett, a 26/A. § (1) bekezdés d) pontja szerinti nyilatkozatra vonatkozóan kell alkalmazni, azzal hogy az adózó ezt megelőzően tett nyilatkozata vonatkozásában a 26/A. § (14) bekezdését választása szerint alkalmazza és a kamatot a növekedési adóhitelre jutó adó utolsó részletével egyidejűleg fizeti meg.”

21. §

A Tao. törvény 30. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások adókedvezménye igénylésének, igénybevételének, az el nem számolható költségek részletezésének, az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházási minőség igazolásának és az adózó adatszolgáltatási kötelezettségének részletes feltételeit.”

22. §

(1) A Tao. törvény a következő 30/G. §-sal egészül ki:

„30/G. §

E törvény 26/A. § (8)-(13) bekezdése a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1-78. o.) 1-14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.”

(2) A Tao. törvény a következő 30/H. §-sal egészül ki:

„30/H. §

E törvény 7. § (1) bekezdés l) pontjában, (31)-(32) bekezdésében meghatározott kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) I. és II. fejezete és 56. cikke hatálya alá tartozó támogatásnak minősül.”

23. §

A Tao. törvény

1. 4. § 11. pont g) alpontjában a „külföldi személy abban” szövegrész helyébe a „külföldi személy (ideértve a belföldi illetőségű adózó külföldi telephelyét is) abban” szöveg,

2. 4. § 33. pont d) alpontjában az „alapot,” szövegrész helyébe az „alapot, nyugdíjalapot,” szöveg,

3. 22/E. § (6) bekezdésében az „az energiahatékonysági igazolás kiállításának szabályairól szóló kormányrendelet” szövegrész helyébe az „az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás adókedvezményének végrehajtási szabályairól szóló kormányrendelet” szöveg,

4. 22/E. § (8) bekezdés b) pontjában az „az energiahatékonysági igazolás kiállításának szabályairól szóló kormányrendelet” szövegrész helyébe az „az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás adókedvezményének végrehajtási szabályairól szóló kormányrendelet” szöveg

lép.

24. §

Hatályát veszti a Tao. törvény 4. § 30. pont a) alpontjában az „és abból legalább egy fő a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény szerinti kutató-fejlesztőnek minősül,” szövegrész.

3. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

25. §

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 18. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti összeg a beszámoló

a) mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekötött tartalék, adózott eredmény és - a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján a taggal szemben fennálló - kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az immateriális javak és a tárgyi eszközök értékhelyesbítését) együttes könyv szerinti értékét;

b) egyszerűsített mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekötött tartalék, adózott eredmény, tartalék és - a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján tagjával szemben fennálló - kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az egyszerűsített mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök együttes könyv szerinti értékét;

csökkentve a mérlegben kimutatott osztalékelőleg követelés könyv szerinti értékével, feltéve, hogy az előleget a beszámoló elfogadásakor osztalékként jóváhagyták.”

26. §

Az Eva tv. 23. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 18. § (2) bekezdését a 2017-ben kezdődő adóévben is alkalmazni kell.”

27. §

Az Eva tv. 8. § (6) bekezdésében a „társasági adó vagy” szövegrész helyébe a „társasági adó, kisadózó vállalkozások tételes adója vagy” szövegrész lép.

4. Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

28. §

Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 3. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem alkalmazható a közterhek ekho szerinti megfizetése az egyéni vállalkozó tevékenységi körében szereplő, (3) és (3c) bekezdésben említett foglalkozás szerinti tevékenységre, ha az egyéni vállalkozó az adóévben a kisadózók tételes adója szerinti adózást választotta.”

5. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

29. §

A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Távhő. tv.) 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedelemadó alanya az energiaellátó, a közszolgáltató, kivéve, ha adóbevallást a

cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be, továbbá ha felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alatt áll.”

30. §

(1) A Távhő. tv. 6. § (3) bekezdése a következő 1) ponttal egészül ki:

(Csökkentő tételek:)

„1) az adózó választása szerint az elektromos töltőállomás bekerülési érték, de legfeljebb az elektromos töltőállomás bekerülési értéke és az elektromos töltőállomás által a beruházás befejezésének adóévét követő 3 éves időszak alatt elért (elérhető), az adózó bekerüléskori becslése szerinti, az elektromos töltőállomás pozitív működési eredménye közötti különbség összege, a beruházás befejezésének adóévében, figyelemmel a (13)-(18) bekezdésekre.”

(2) A Távhő. tv. 6. §-a a következő (13)-(17) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Amennyiben a (3) bekezdés 1) pontja szerinti csökkentés összege meghaladja az elektromos töltőállomás bekerülési értéke és az elektromos töltőállomás által a beruházás befejezésének adóévét követő 3 éves időszak alatt ténylegesen elért pozitív működési eredmény különbségének összegét, a (3) bekezdés 1) pontja szerinti, az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összeg az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott önellenőrzéssel pótlékmentesen módosítható.

(14) Az adóalany a (3) bekezdés 1) pontjának alkalmazása során az elektromos töltőállomás bekerülési értékeként veheti figyelembe a Tao. tv. 4. § 23. pontja szerinti kapcsolt vállalkozása által a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés 1) pontja szerint nem érvényesített összeget, amennyiben az adóbevallás benyújtásáig rendelkezik az érintett kapcsolt vállalkozása írásos nyilatkozatával, amely szerint a kapcsolt vállalkozás a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti kedvezményt nem érvényesíti, továbbá a beruházás befejezésének adóévét követő 3 éves időszak alatt az elektromos töltőállomás által elért üzemi eredményről.

(15) A (3) bekezdés 1) pontjában meghatározott kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) I. és II. fejezete és 56. cikke hatálya alá tartozó támogatásnak minősül.

(16) A (3) bekezdés 1) pontja szerinti kedvezmény és a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti kedvezmény nem érvényesíthető ugyanazon elektromos töltőállomás bekerülési értéke alapján.

(17) A (3) bekezdés 1) pontja szerint elektromos töltőállomásonként érvényesített összeg 7. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke nem lehet több 20 millió eurónak a 7. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értékének megfelelő forintösszegnél.”

31. §

A Távhő. tv. 10. §-a a következő 12. ponttal egészül ki:

(E fejezet alkalmazásában)

„12. elektromos töltőállomás: olyan eszköz, amely alkalmas egy elektromos gépjármű energiátárolójának töltésére vagy cseréjére.”

32. §

A Távhő. tv. 18. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 6. § (3) bekezdés l) pontját, (13)-(17) bekezdését és 10. § 12. pontját első alkalommal a 2017. június 30-át követően megkezdett beruházások tekintetében lehet alkalmazni.”

6. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

33. §

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 8. pontja a következő i) alponttal egészül ki:

(8. főállású kisadózó: a kisadózó, kivéve azt a kisadózót, aki a tárgyhoz egészében megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:)

„i) a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy az előzőekben nem említett államokban folytat ez előbbieknél megfelelő tanulmányokat;”

34. §

A Katv. 5. § (1) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság megszűnik)

„j) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó vállalkozás állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot, azzal, hogy az állami adóhatóság visszavonja az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozatát, ha a kisadózó vállalkozás az adótartozását az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásáig megfizeti és a tartozás megfizetését igazolja;”

35. §

A Katv. 11. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kisadózó vállalkozás az adóévet követő év február 25-ig az állami adóhatóság által rendszeresített, papír alapon vagy elektronikus úton benyújtott nyomtatványon nyilatkozatot tesz az adóévben adóalanyként megszerzett bevételéről. A nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.”

36. §

(1) A Katv. 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kisvállalati adó szerinti adóalanyiség a választás állami adóhatósághoz történő bejelentését követő hónap első napjával jön létre. A bejelentést az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton lehet megtenni. A kisvállalati adóalanyiség keletkezése napjával önálló üzleti év kezdődik. Az üzleti év kezdetét megelőző nappal mint mérlegfordulónappal üzleti év zárul, mely üzleti évről az adóalany az Szt. általános szabályai szerint beszámolót kell készítenie, és az elkészített beszámolót letétbe kell helyeznie, közzé kell tennie.”

(2) A Katv. 19. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az adóalanyiség (5) bekezdésben meghatározott megszűnése napjával mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év végződik. Az üzleti évről az Szt. általános szabályai szerint beszámolót kell készítenie, és az elkészített beszámolót letétbe kell helyezni, közzé kell tenni.”

37. §

A Katv. 26. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti összeg a beszámoló

a) mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekött tartalék, adózott eredmény és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján a taggal szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az immateriális javak és a tárgyi eszközök értékhelyesbítését) együttes könyv szerinti értékét;

b) egyszerűsített mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekött tartalék, adózott eredmény, tartalék és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján tagjával szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az egyszerűsített mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök együttes könyv szerinti értékét;

csökkentve azzal az eredménytartalékkal, eredménytartalékból lekött tartalékkal, eredménytartalékból jóváhagyott osztalékfizetési kötelezettséggel, adózott eredmény terhére fizetett (jóváhagyott) osztalékfizetési kötelezettséggel, adózott eredménnyel, amely az adóalany egyszerűsített vállalkozói adó szerinti adóalanyiségének időtartama alatt keletkezett, csökkentve továbbá a mérlegben kimutatott, a társasági adóalanyiség időszakában keletkezett eredménytartaléka terhére felvett osztalékelőleg követelés könyv szerinti értékével, feltéve, hogy az előleget a beszámoló elfogadásakor osztalékként jóváhagyták.

(3) A (2) bekezdés szerinti összeg után a közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég adót (a továbbiakban: az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet. Az osztalék utáni adót kiváltó adó a (2) bekezdés szerinti összeg 15 százaléka, amelyet az adózó az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában, vagy egyszerűsített vállalkozói adóról szóló bevallásában, vagy kisvállalatiadó-

bevallásában elkülönítetten vall be. A bevallott összeget három egyenlő részletben, az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallás, egyszerűsített vállalkozói adóról szóló bevallás vagy kisvállalatiadó-bevallás benyújtására előírt határidőig és az üzleti évet követő két adóévre – de legkésőbb a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnése adóévére – vonatkozó társaságiadó-bevallás, egyszerűsített vállalkozói adóról szóló bevallás vagy kisvállalatiadó-bevallás benyújtásával egyidejűleg fizet meg.”

38. §

A Katv. 32/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32/C. §

E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvénnyel megállapított és az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel módosított 2. § 12. pontja és 22. pontja a 2013. január 1-jét követően keletkezett bevételre is alkalmazható.”

39. §

A Katv.

1. 5. § (1) bekezdés h) és i) pontjában a „napjával” szövegrészek helyébe a „hónapja utolsó napjával” szöveg,

2. 6. §-ában az „évében” szövegrész helyébe az „évére” szöveg, a „hónapban” szövegrész helyébe a „hónapra” szöveg

lép.

40. §

Hatályát veszti a Katv. 2.§ 6. pontja.

7. A tudományos kutatásról, fejlesztésről és az innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény módosítása

41. §

A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: KFI törvény) 16. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Amennyiben az adóalany az éves beszámolóját a számviteli törvény 3. § (10) bekezdés 2. pontjában meghatározott IFRS-ek szerint állítja össze, járulékkötelezettsége megállapításakor köteles a Htv. 40/B-40/L. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazni.”

42. §

A KFI törvény a következő 49. §-sal egészül ki:

„49. §

(1) A 16. § (14) bekezdését első alkalommal a 2018. adóév vonatkozásában kell alkalmazni.

(2) A 16. § (14) bekezdését a 2017. adóév vonatkozásában az adózó választása szerint alkalmazza.”

43. §

A KFI törvény 15. § (1) bekezdésében a „számvitelről szóló törvény hatálya” szövegrész helyébe a „számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) hatálya” szöveg lép.

II. Fejezet

A KÖZVETETT ADÓZÁST ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

8. A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

44. §

A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (a továbbiakban: Rega tv.) 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. §

Az adót nem kell megfizetni

- a) a Magyarországon működő diplomáciai és hivatásos konzuli tisztviselő által vezetett konzuli képviseletek, nemzetközi szervezetek, valamint azok magyarországi kirendeltsége, telephelye, irodája, továbbá a nemzetközi szerződésben biztosított kiváltságokkal és mentességekkel törvény alapján rendelkező szervezetek vagy mindezek nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező, nem magyar állampolgárságú tagjai és családtagjaik CD betűjelű különleges rendszámmal ellátandó gépjárművének forgalomba helyezése esetén;
- b) külföldre szállítási céllal belföldön vásárolt gépjármű kivitelére, illetve érvényes forgalmi engedély nélkül Magyarországon tartózkodó gépjármű reexportjára, vagy Magyarországon elvesztett, illetve megrongálódott vagy érvénytelen külföldi rendszám tábla ideiglenes pótlására Z betűjelű ideiglenes rendszámmal ellátandó gépjármű forgalomba helyezése esetén;
- c) CD betűjelű ideiglenes rendszámmal ellátandó, az a) pontban meghatározott olyan gépjármű forgalomba helyezése esetén, amelynek magyar forgalmi engedélyét és rendszám tábláját az ország területének végleges elhagyása miatt beszolgáltatják, valamint külföldi hatóság által kiadott forgalmi engedélye és rendszám táblája nincs; valamint
- d) ha az importáló nem kéri a gépjármű forgalomba helyezését. Amennyiben az adómentesen behozott gépjárművet utóbb mégis forgalomba helyezik, az e törvény szerinti adót meg kell fizetni;
- e) muzeális jellegű gépjármű forgalomba helyezése esetén.”

45. §

Hatályát veszti a Rega tv. 2. § 1. pont c) alpontjában az „és b)” szövegrész.

9. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

46. §

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 259. § 7/B. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/B. internet-hozzáférési szolgáltatás: csomagkapcsolt módon felépülő, a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2015/2120/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti internet-hozzáférési szolgáltatás. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szerinti hálózati szolgáltatás nem minősül e törvény alkalmazásában internet-hozzáférési szolgáltatásnak.”

47. §

Az Áfa tv. 260. § (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„j) a számla, egyszerűsített adattartalmú számla, nyugta nyomtatványok forgalmazásának, nyilvántartásának szabályait, valamint ezek előállításának, adóigazgatási azonosításra alkalmasságának feltételeit.”

48. §

Az Áfa tv. 268. § g) pontja a következő gk) alponttal egészül ki:

(Ez a törvény - az Art.-vel együtt - a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

g) a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:

„gk) a Tanács 2016/856/EU irányelve (2016. május 25.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a minimális általános adómérték tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség időtartama tekintetében történő módosításáról.”

49. §

(1) Az Áfa tv. a következő 311. §-sal egészül ki:

„311. §

A 3. számú melléklet I. részének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód7 törvény) megállapított 55-57. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított

időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

(2) Az Áfa tv. a következő 312. §-sal egészül ki:

„312. §

A 3. számú melléklet II. részének a Mód7 törvénnyel megállapított 4. pontját

a) az olyan 2017. december 31-ét követően kezdődő elszámolással vagy fizetéssel érintett időszakokra kell először alkalmazni, amelyek tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja 2017. december 31-ét követő időpont, ha a teljesítés időpontját az 58. § szerint kell megállapítani,

b) az a) pont alá nem tartozó esetekben akkor kell először alkalmazni, amikor a 84. § szerint megállapított időpont 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

50. §

Az Áfa tv. a következő 313. §-sal egészül ki:

„313. §

E törvénynek a Mód7 törvénnyel módosított 6. § (4) bekezdés b) pont bb) alpontja, 8. § (3) bekezdés második mondata, (5), (9), (10) és (12) bekezdése, 57. § (2) bekezdése, 85. § (5) bekezdés a)-c) pontjai és (6) bekezdése, 86. § (1) bekezdés j) pont jb) alpontja, 137. §-a, 142. § (1) bekezdés g) pontja, 156. § (5) és (6) bekezdései, 188. § (3) bekezdés c) pont cb) alpontja vonatkozásában véglegessé vált döntés alatt a 2018. január 1-jét megelőzően jogerőre emelkedett határozatot, valamint véglegessé válás alatt a 2018. január 1-jét megelőzően történt jogerőre emelkedést is érteni kell.”

51. §

Az Áfa tv.

a) 3. számú melléklet I. része a 3. melléklet szerint,

b) 3. számú melléklet II. része a 4. melléklet szerint módosul.

52. §

Az Áfa tv.

1. 6. § (4) bekezdés b) pont bb) alpontjában, 86. § (1) bekezdés j) pont jb) alpontjában, 188. § (3) bekezdés c) pont cb) alpontjában a „jogerőre emelkedése” szövegrész helyébe a „véglegessé válása,”;

2. 8. § (3) bekezdésében a „jogerősen” szövegrész helyébe a „véglegessé vált döntéssel”;

3. 8. § (5), (9), (10) és (12) bekezdésében, 85. § (6) bekezdésében és 137. § (1)-(3) bekezdéseiben a „jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe a „véglegessé válásának”;

4. 57. § (2) bekezdésében a „jogerős határozatnak (végzésnek)” szövegrész helyébe a „jogerős

határozatnak (végzésnek) vagy véglegessé vált döntésnek”;

5. 85. § (5) bekezdés a)-c) pontjában a „jogerőre emelkedésétől” szövegrész helyébe a „jogerőre emelkedésétől vagy véglegessé válásától”;

6. 142. § (1) bekezdés g) pontjában a „jogerősen” szövegrész helyébe a „jogerősen vagy véglegessé vált döntéssel”;

7. 156. § (5) bekezdésében a „jogerőre emelkedett” szövegrész helyébe a „véglegessé vált”;

8. 156. § (6) bekezdésében a „jogerőre emelkedésének” szövegrész helyébe a „véglegessé válásának”;

9. 4. számú melléklet 19. pontjában a „minősített adózó” szövegrész helyébe a „megbízható adózó”

szöveg lép.

53. §

Hatályát veszti az Áfa tv. 3/A. számú melléklet II. rész 3. pontja.

10. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

54. §

A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az

a) e törvény szerinti adókötelezettségre, adófizetési kötelezettségre, adó-visszaigénylésre, e kötelezettségek ellenőrzésére és a velük kapcsolatos hatósági és végrehajtási eljárásra, valamint jogkövetkezményekre,

b) – az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti adóügynek nem minősülő – e törvényben és az e törvény végrehajtásáról szóló, az adópolitikáért felelős miniszter rendeletében (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) megállapított egyéb kötelezettség ellenőrzésére, az e kötelezettséggel kapcsolatos hatósági és végrehajtási eljárásra, valamint jogkövetkezményekre,

az e törvényben, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott eltéréssel az Art.-ot kell alkalmazni.”

55. §

(1) A Jöt. 3. § (1) bekezdés 42. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(E törvény alkalmazásában)

„42. pénzügyi biztosíték: az Európai Unió tagállamában, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban székhellyel rendelkező hitelintézet által nyújtott bankgarancia, fedezetigazolás és a biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény;”

(2) A Jöt. 3. § (2) bekezdés 7. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(E törvény alkalmazásában az energiatermékek adóztatására vonatkozóan)

„7. ellenőrzött energiatermék:

- a) a 2707 10 00-2707 30 00, a 2707 50 00, a 2711 12 11-2711 19 00, a 2901 10 00, a 2902 20 00-2902 44 00, a 3811 11 10-3811 19 00 és a 3811 90 00 KN-kód szerinti termék,
- b) – az ezen alpontban felsorolt, etil-alkoholt tartalmazó termékek kivételével – a 2710 12 21, 2710 12 25 és 2710 19 29 KN-kód szerinti ömlesztetten szállított termék, valamint a 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 12 31-2710 19 25, 2710 19 31-2710 19 68 és a 2710 20 11-2710 20 39 KN-kód szerinti termék,
- c) a 1507 10 10-1518 00 99, a 2710 12 11-2710 12 90 KN-kód szerinti, etil-alkoholt tartozó termék, a 3824 84 00-3824 88 00, 3824 91 00, 3824 99 86-3824 99 96, a 3826 00 10, a 3826 00 90, és a – szintetikus eredetű termék kivételével – 2905 11 00 KN-kód szerinti, üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként kínált, értékesített vagy felhasznált termék,
- d) a 2207 20 00 KN-kód szerinti, részlegesen vagy teljesen denaturált, üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként kínált, értékesített vagy felhasznált termék;”

(3) A Jöt. 3. § (3) bekezdés 17. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(E törvény alkalmazásában a sör, a csendes és habzóbor, az egyéb csendes és habzó erjesztett ital, a köztes alkoholtermék és az alkoholtermék adóztatására vonatkozóan)

„17. kisüzemi sörfőzde: évente legfeljebb 200 ezer hektoliter sört előállító, más sörgyártó üzemtől jogilag és gazdaságilag független, más sörgyártó üzemtől elkülönült telephelyet használó, nem licencia alapján működő adóraktár;”

(4) A Jöt. 3. § (4) bekezdés 6. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(E törvény alkalmazásában a dohánygyártmányok adóztatására vonatkozóan)

„6. elektronikus cigaretta: a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló törvény szerinti elektronikus cigaretta és utántöltő flakon;”

56. §

A Jöt. 7. § (1) bekezdés h) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Adófizetési kötelezettség keletkezik)

„h) ha az importáló az 5 liternél vagy 5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolajat vagy megfigyelt terméket nem felhasználói engedélyesnek vagy nyilvántartásba vett felhasználónak értékesíti, vagy harmadik országból saját felhasználás céljára felhasználói engedély nélkül hoz be,”

57. §

(1) A Jöt. 9. § (1) bekezdés i) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Mentesül az adófizetési kötelezettség alól)

„i) a mentesített szervezet a harmadik országból vámmentesen behozható mennyiségű jövedéki termékre,”

(2) A Jöt. 9. § (3) bekezdés a) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

[Az (1) bekezdés e)-h) pontja szerinti személy, ha a jövedéki termék teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása belföldön következik be,]

„a) haladéktalanul bejelentést tesz az állami adó- és vámhatósághoz, ”

(3) A Jöt. 9. § (4) bekezdés b) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Belföldön az állami adó- és vámhatóság)

„b) legfeljebb a végrehajtási rendeletben, csendes és habzóbor esetében az agrárpolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott mértéket ismeri el a 3. § (1) bekezdés 45. pont b) alpontja szerinti hiányként.”

(4) A Jöt. 9. §-a a következő (6) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(6) E törvény eltérő rendelkezése hiányában az adófizetési kötelezettség alól mentesült termékre nem alkalmazandóak a VI. és VII. Fejezet rendelkezései.”

58. §

A Jöt. 13. § (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) Az Észak-atlanti Szerződésben részes állam fegyveres erejét, polgári állományát és éttermét, kantineját, vagy a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a szerződésben részes más állam fegyveres erejét, polgári állományát megillető adó-visszaigénylési jogosultságot a Magyar Honvédség képviselőjeként a Magyar Honvédség pénzügyi és számviteli feladatokat ellátó szerve gyakorolja, ha a termékbeszerzés a Magyar Honvédség adózott termékkészletéből történt.”

59. §

A Jöt. 14. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az engedélyezési eljárás során eredeti példányban szükséges az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére bocsátani

a) a nem készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték esetében a kötelezettségvállalást tartalmazó okiratot,

b) – a nyilvántartás alapbizonylataként használt egyéb bizonylat, az üzemszünet ideje alatt alkalmazott papíralapú okmány, valamint a szabad forgalomban nem szabadforgalomba bocsátáskor vagy nem tagállami szállítás esetén alkalmazott bizonylat kivételével – a 90. § szerinti okmányok aláírására jogosult személy közokiratba foglalt aláírásmintáját, kivéve, ha a végrehajtási rendelet ettől eltérést enged, és

c) a 92. (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása esetén a hatósági erkölcsi bizonyítványt.”

60. §

(1) A Jöt. 21. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Az adóraktár engedélyese által nyújtandó jövedéki biztosíték összege

a) ha egy hónapra vetítve átlagosan az adófelfüggesztési eljárás keretében általa feladott és a

szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékek mennyiségének legalább 75%-át az adóraktár engedélyese állította elő, vagy ha egy hónapra vetítve átlagosan az általa adófelfüggesztési eljárás keretében átvett jövedéki termékek mennyiségének legalább 75%-át adófizetési kötelezettség alóli mentesülést eredményező célra használta fel, az adóraktári engedéllyel 2 éve folytatott tevékenység esetén 10%-kal, majd évente további 10%-kal, de legfeljebb 80%-kal,

b) egyébként az adóraktári tevékenység 2 éve történő folytatása esetén 10%-kal, majd évente további 10%-kal, de legfeljebb 30%-kal

csökken.”

(2) A Jöt. 21. § (5) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(5) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérően a légitözlekedési tevékenységet végző légi jármű kiszolgálását végző adóraktár engedélyesének a tárolt repülőgép-üzemanyag készletére legfeljebb 200 millió forint összegben kell jövedéki biztosítékot nyújtani.”

61. §

A Jöt. 24. § (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) Az adatszolgáltatásának nem kell kiterjednie az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatokra, ideértve a (2) bekezdés b) pontja szerinti adatokat, ha az adóraktár engedélyese a jövedéki termék szabadforgalomba bocsátásáról az EKO adattartalmával megegyező, és a végrehajtási rendeletben meghatározott adatokkal kiegészített adatokat, a szabadforgalomba bocsátással egyidejűleg megküldi az állami adó- és vámhatóságnak.”

62. §

(1) A Jöt. 28. § (3) bekezdés g) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

[Az (1) bekezdéstől eltérően a nyújtandó jövedéki biztosíték összege, ha a jövedéki engedélyes kereskedő a tevékenységét kizárólag]

„g) LPG-vel, egyéb ellenőrzött ásványolajjal, megfigyelt termékkel és repülőgép-üzemanyaggal folytatja, 120 millió forint.”

(2) A Jöt. 28. § (6) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(6) Ha a jövedéki engedélyes kereskedő kizárólag egyéb ellenőrzött ásványolajat importál vagy hoz be másik tagállamból és felhasználói engedéllyel is rendelkezik, jövedéki biztosítékot csak a felhasználói engedélyéhez kapcsolódóan kell nyújtania.”

63. §

A Jöt. 29. § (5) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(5) A jövedéki engedélyes kereskedő abban az esetben végezhet azonos telephelyen és időben jövedéki kiskereskedelmi tevékenységet is, ha a jövedéki engedélyes és a jövedéki kiskereskedelmi tevékenysége keretében végzett értékesítéseiről nyilvántartást vezet, amely alapján a jövedéki

engedélyes és a jövedéki kiskereskedelmi készletek egyértelműen elkülöníthetőek.”

64. §

A Jöt. 31. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Felhasználói engedélyre – az engedélyek megadásának általános szabályain kívül – olyan személy jogosult, aki a tevékenységéről elektronikus nyilvántartást vezet.”

65. §

A Jöt. 64. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„64. §

(1) Az adóraktár engedélyese és a jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket a végrehajtási rendeletben meghatározott adatokat tartalmazó szállítólevéllel szállíthat kereskedelmi céllal szabadforgalomban belföldi címről belföldi címzett részére vagy bocsáthat szabadforgalomba a jövedéki termék közvetlen átadásával.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az adóraktár engedélyese a repülőgép-üzemanyag 112. § (1) bekezdés a) pontjától eltérő szabadforgalomba bocsátása esetén a végrehajtási rendeletben a 112. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kiszolgálásra meghatározott okmányt alkalmazza.”

66. §

A Jöt. 67. § (1) bekezdés a) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Az állami adó- és vámhatóság engedélyével folytatható a)

„a) a

aa) szabadforgalomba bocsátott ellenőrzött energiatermékkel – kivéve az 5 liternél vagy 5 kilogrammnál nagyobb kiserelésű és az 1 liter vagy 1 kilogramm vagy annál kisebb kiserelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat, valamint az 5 kilogramm vagy annál kisebb kiserelésű LPG-t –,

ab) kenőolajjal,

ac) szabadforgalomba bocsátott sörrel, csendes és habzóborral, egyéb csendes és habzó erjesztett itallal, köztes alkoholtermékkel és alkoholtermékkel – kivéve a 3. § (3) bekezdés 1. pont c) alpontja szerinti terméket –, valamint

ad) szabadforgalomba bocsátott dohánygyártmánnyal

a kereskedelemről szóló törvény szerinti nagykereskedelmi tevékenység – ide nem értve az üzemanyagkártyával értékesített (beszerzett), felhasznált üzemanyag utólagos, pénzügyi-technikai jellegű elszámolását, ha az elszámolásról a felek írásban megállapodtak –, továbbá – az adóraktár engedélyesét kivéve – üzemanyagnak nem a 69. § és 72. § szerinti értékesítése,”

67. §

(1) A Jöt. 72. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Jövedéki kiskereskedő – figyelemmel a 69. §-ra –

- a) üzemanyagot – a 108. §-tól eltérően ideértve az üzemanyagcélú földgázt is – üzemanyagöltő állomáson vagy automatából történő értékesítés útján,
- b) tüzelő-, fűtőanyag célú gázolajat kiskereskedelmi tárolótelepen vagy üzemanyagöltő állomáson

forgalmazhat.”

(2) A Jöt. 72. § (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba és a § a következő (4) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(3) A jövedéki kiskereskedő az üzemanyagöltő állomás forgalmáról – a 108. §-tól eltérően ideértve az üzemanyagcélú földgáz forgalmát is – a végrehajtási rendeletben meghatározott adattartalmú nyilvántartást vezet, melynek adatait havonta lezárja és a havi zárás alapján – a végfelhasználók felé értékesített üzemanyagok mennyiségéről – adatszolgáltatást teljesít a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig az állami adó- és vámhatóság részére.

(4) Az üzemanyagöltő állomáson – az üzemanyagcélú földgáz és az LPG kivételével – a forgalmazott üzemanyag tárolására hitelesített tárolótartályt kell alkalmazni.”

68. §

A Jöt. 74. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Dohánygyártmányt és alkoholterméket csak zárjeggyel ellátva bocsáthat szabadforgalomba forgalmazási céllal az adóraktár engedélyese, importálhat az importáló és lehet belföldön forgalmazni, kivéve

- a) a töltőfolyadékot,
- b) a 3. § (3) bekezdés 1. pont c) alpontja szerinti alkoholterméket,
- c) az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű terméket,
- d) a 2207 10 00-2207 20 00 KN-kód szerinti alkoholterméket, ha azt
 - da) laboratóriumi vizsgálatok céljára;
 - db) kísérleti, kutatási, fejlesztési célra;
 - dc) kísérleti termékek próbagyártására;
 - dd) laboreszközök, gépek mosására, tisztítására;
 - de) szolgáltató tevékenységek, gyógyszer-nagykereskedelem céljára, kórházak, rendelőintézetek, gyógyszertárak részére;
 - df) a fermentált dohányváogat aromásítására;
 - dg) az adófizetési kötelezettség alóli mentesülést eredményező célra értékesítik adózottan,
- e) a teljesen denaturált terméket,
- f) a 2207 10 00-2207 20 00 KN-kód szerinti, nyomdaipari célokat szolgáló hígítót, oldószert,
- g) a 2207 10 00-2208 90 99 KN-kód szerinti, a 3. § (3) bekezdés 1. pont c) alpontja szerinti alkoholtermék előállítására adózottan értékesített alkoholterméket,
- h) a 2208 20 12-2208 90 99 KN-kód szerinti, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú, az adófizetési kötelezettség alól mentesült terméket,

- i) a 9. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint értékesített jövedéki terméket, akkor is, ha az utas vagy a repülőgép úti célja tagállam, és
- j) az új dohánytermék-kategóriákat.”

69. §

A Jöt. 77. §-a a következő (4) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(4) A (3) bekezdés szerinti adó-visszaigénylés esetén a cigaretta, szivar, szivarka kiskereskedelmi eladási áráként a zárjegy-adatszolgáltatás 78. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti tárgynapja és az adó-visszaigénylés állami adó- és vámhatósághoz történő benyújtásának napja közötti időszakban az adott dohánygyártmányra vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság által a 145. § (5) bekezdése szerint közzétett legalacsonyabb kiskereskedelmi eladási ár vehető figyelembe.”

70. §

A Jöt. 80. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„80. §

(1) Az állami adó- és vámhatóság a tárgyhót követő hónap 10. napjáig tájékoztatásul megküldi az adózónak – a tüzelő-, fűtőanyagként kínált, értékesített vagy felhasznált földgázra, valamint a szénre és a villamos energiára vonatkozó adatok kivételével – az adóbevallás alapját képező adatokat. Az adóalany ezen adatok beérkezésétől számított 5 napon belül helyesbítéssel élhet, amelyet megküld az állami adó- és vámhatóság részére.

(2) Az adózó az adó előlegének és a megállapított nettó adónak a különbözetét havonta

- a) a tárgyhót követő hónap 20. napjáig,
- b) az a) ponttól eltérően a kizárólag dohánygyártmányt előállító, forgalmazó adózó a 2 milliárd forintot meg nem haladó adó összegét a tárgyhót követő második hónap 20. napjáig fizeti meg.”

71. §

A Jöt. 82. §-a a következő (3a) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(3a) Az adó-visszaigénylésre jogosult a 12. § c) és i) pontja szerinti adó-visszaigénylési jogosultságot a (3) bekezdéstől eltérően az egyes, az általános forgalmi adót és a jövedéki adót érintő kiváltságok, kedvezmények és mentességek érvényesítésének végrehajtásáról szóló 11/2010. (III. 31.) PM rendeletben meghatározott időpontban érvényesítheti.”

72. §

A Jöt. 84. § (2) bekezdése a következő f) ponttal kiegészülve lép hatályba:

[Az (1) bekezdéstől eltérően papíralapon is intézhető]

- „f) a 112. § (5) bekezdése szerinti, állami adó- és vámhatósági ellenjegyzés iránti eljárás.”

73. §

A Jöt. 90. §-a a következő (2) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(2) Az állami adó- és vámhatóság a végrehajtási rendeletben meghatározott szigorú számadású bizonylatok esetében kérelemre, elszámolási kötelezettség mellett sorszám tartományt adhat ki.”

74. §

A Jöt. 91. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Art. szerinti adóügynek nem minősülő jövedéki ügyre az Art. adóügyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

75. §

A Jöt. 93. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az engedélyes vagy a nyilvántartásba vett nevére, engedélyszámára vagy nyilvántartási számára, az engedélyben vagy nyilvántartásban szereplő jövedéki termék, berendezés vagy tevékenység megnevezésére, az engedély kiadása vagy a nyilvántartásba vétel időpontjára, valamint az engedély hatályosságára vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Az állami adó- és vámhatóság ezen adatokat az ellenőrzés érdekében, az engedély hatályvesztésének vagy a nyilvántartásból történő törlést követő 5 évig kezeli.”

76. §

A Jöt. 95. §-a a következő szöveggel lép hatályba és a § a következő (6)-(12) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„95. §

(1) A 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adófizetési kötelezettség alóli mentesülés és a hozzá kapcsolódó adó-visszaigénylés, az Európai Bizottság SA. SA.46672. számú határozata hatálya alá tartozó állami támogatást tartalmaz.

(2) A 113. § (1) bekezdés szerinti adó-visszaigénylés az Európai Bizottság SA.46672. számú határozata hatálya alá tartozó állami támogatást tartalmaz.

(3) A 113. § (5) bekezdés szerinti adó-visszaigénylés a csoportmentességi rendelet 44. cikke alapján a 2003/96/EK tanácsi irányelv szerinti környezetvédelmi adókedvezmény formájában nyújtható támogatás.

(4) A 115. § szerinti adó-visszaigénylés a csoportmentességi rendelet 25. cikke alapján kutatás-fejlesztési projekthez nyújtható támogatás.

(5) A 117. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti adó-visszaigénylés a csoportmentességi rendelet 44. cikke alapján a 2003/96/EK irányelv szerinti környezetvédelmi adókedvezmény formájában nyújtott támogatás.

(6) A 117. § (1) bekezdés c) pontja szerinti adó-visszaigénylés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2014. december 16-i 1388/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 369/37, 2014. 12. 14., a továbbiakban: halászati csoportmentességi rendelet) I. melléklete szerinti kis- és középvállalkozások esetén a halászati csoportmentességi rendelet 45. cikke alapján a 2003/96/EK irányelv szerinti környezetvédelmi adókedvezmény formájában nyújtott támogatás.

(7) A 117. § (1) bekezdés c) pontja szerinti adó-visszaigénylés a halászati csoportmentességi rendelet I. melléklete szerinti nagyvállalkozás esetén az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 190, 2014. 6. 18.) szerinti csekély összegű támogatásnak minősül.

(8) A 94. § (1)-(2) bekezdése, illetve a (3)–(6) bekezdés szerinti támogatások nem nyújthatók az európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdés b) pontja, az (5)–(6) bekezdése szerint nehéz helyzetben lévő vállalkozások, továbbá olyan vállalkozások részére, amelyekkel szemben érvényben van teljesítetlen visszafizetési felszólítás olyan korábbi bizottsági határozat nyomán, amely valamely támogatást jogellenesnek és a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított.

(9) A 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adófizetési kötelezettség alóli mentesülés és a hozzá kapcsolódó adó-visszaigénylés, valamint a 113. § (1) bekezdése szerinti adó-visszaigénylés mértéke nem haladhatja meg éves szinten a szállítás összköltségének harminc százalékát, továbbá a közúti szállításhoz képest felmerülő externálisköltség-megtakarítás ötven százalékát.

(10) A 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adófizetési kötelezettség alóli mentesülés és a hozzá kapcsolódó adó-visszaigénylés, valamint a 113. § (1) bekezdése szerinti adó-visszaigénylés azonos elszámolható költségek vonatkozásában nem halmozható más, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatással.

(11) Amennyiben a 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adófizetési kötelezettség alóli mentesülés és a hozzá kapcsolódó adó-visszaigénylés, valamint a 113. § (1) bekezdése szerinti adó-visszaigénylés mértéke éves szinten meghaladja a (9) bekezdés szerinti határértéket, a visszaigényelt adó határértékeket meghaladó részét visszafizetni, valamint a mentesség határértékeket meghaladóan igénybe vett részét az adózó köteles megfizetni az állami adó- és vámhatóságnak.

(12) A (9) bekezdés szerinti költségek megállapításának, a határértékeket meghaladóan visszaigényelt adó visszafizetésének, valamint a határértékeket meghaladóan igénybe vett mentesülés megfizetésének módját a végrehajtási rendelet szabályozza.”

77. §

(1) Jöt. 100. § (4) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(4) A jövedéki ellenőrzés során feltárt olyan, a természetes személy által elkövetett, az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségszegés esetén, ahol a központi költségvetésnek okozott vagyoni hátrány összege a 20 ezer forintot nem haladja meg, a jövedéki ellenőrzést végző gyorsított eljárás keretében a helyszínen jövedéki bírságot szabhat ki és szedhet be. Ebben az esetben a lefoglalt jövedéki terméket el kell kobozni, ha a termék birtokosa a törvénysértés tényét elismeri, továbbá a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi és jogorvoslati jogáról lemond. Gyorsított eljárás esetén a (2) és (3) bekezdéstől eltérően a jövedéki bírság összege 20 ezer forint. Ha a gyorsított eljárás feltételei nem állnak fenn, az ellenőrzést végző az általános szabályok szerint jár el.”

(2) A Jöt. 100. §-a a következő (10) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(10) A gyorsított eljárás során a magyar nyelvet nem beszélő külföldi állampolgár esetében a tolmács alkalmazása mellőzhető, ha az érintett az állami adó- és vámhatóság vezetője által tájékoztatásban kiadott, a gyorsított eljárás folyamatáról szóló idegen nyelvű tájékoztató átvételét követően, írásban lemond a tolmács igénybevételéről.”

78. §

(1) Jöt. 103. § (1) bekezdése a következő c) ponttal kiegészülve lép hatályba:

(El kell kobozni)

„c) a jogosulatlanul megszerzett és lefoglalt adóügyi jelzést.”

(2) A Jöt. 103. § (3) bekezdés b) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Az elkobzott termékre nem kell az adót kivetni, kivéve ha)

„b) a jövedéki jogsértést megvalósító személy ezzel a magatartásával a Btk. 396. §-a szerinti költségvetési csalás bűncselekményt követett el és – a büntetés korlátlan enyhítése érdekében – a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány összegével megegyező összeget az Art. szerinti elkülönített számlára fizetett meg vagy a nyomozás elrendelésétől a büntetőeljárás jogerős befejezéséig a vagyoni hátrány megtérítése érdekében – a büntetés enyhítését eredményezően – az Art. szerinti elkülönített számlára befizetést teljesített.”

(3) A Jöt. 103. § (7) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(7) Az állami adó- és vámhatóság az elkobzásról rendelkező döntést követően, de annak jogerőre emelkedését megelőzően jogosult a lefoglalt

a) (5) bekezdés a) pontja szerinti dolog előzetes megsemmisítésére, ha az gyors romlásnak van

kitéve, huzamosabb tárolásra alkalmatlan,

b) (5) bekezdés b) pontja szerinti dolog előzetes megsemmisítésére, a lefoglalt (5) bekezdés c) pontja szerinti dolog előzetes értékesítésére, ha annak kezelése, tárolása, őrzése – különösen a dolog értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel – aránytalan és jelentős költséggel járna,

c) energiatermék előzetes, (6) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti célra történő átadására, valamint a (6) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti felhasználására, ha annak kezelése, tárolása, őrzése – különösen a dolog értékére vagy az előreláthatólag hosszú ideig tartó tárolására tekintettel – aránytalan és jelentős költséggel járna.”

79. §

(1) A Jöt. 112. § (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) A jelölt gázolajat az (1) bekezdés b) pontja szerint kiszolgáló adóraktárnak tekintendő az adóraktár területét hajótöltési céllal elhagyó tartályautó és a közforgalmú kikötőben állomásozó, és azt hajótöltési céllal a végrehajtási rendeletben meghatározottak szerint elhagyó hajó.”

(2) A Jöt. 112. §-a a következő (5) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(5) Az (1) bekezdés a) pontja esetén az adóraktár engedélyese az adófizetési kötelezettség alóli mentesülést, valamint a légi járműből lefejtett repülőgép-üzemanyag készletre vételét igazoló, a végrehajtási rendeletben meghatározott bizonylatot ellenjegyzés céljából köteles benyújtani az állami adó- és vámhatósághoz.”

80. §

A Jöt. 118. §-a a következő (6) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(6) Az 52. § szerinti bejelentésről az állami adó- és vámhatóság soron kívül tájékoztatja a műszaki biztonsági hatóságot és a földgáz ellátását biztosító szolgáltatót.”

81. §

A Jöt. 134. § (4) bekezdés a) pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(Az egyszerűsített adóraktári engedély megadásának nem feltétele:)

„a) a 14. § (1) bekezdés a) és g) pontja szerinti feltétel teljesítése,”

82. §

(1) A Jöt. 137. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) A csendes bor és a kisüzemi bortermelőnél előállítható és tárolható palackos erjesztésű habzóbor kisüzemi bortermelőtől indított belföldi szállításakor az 54. § (1) bekezdésétől eltérően borkísérő okmány alkalmazandó vagy a szállítmány az agrárpolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott esetben mentesül a borkísérő okmány alkalmazása alól.”

(2) A Jöt. 137. §-a a következő (8) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(8) A csendes bor és a kisüzemi bortermelőnél előállítható és tárolható palackos erjesztésű habzóbor kisüzemi bortermelő által végzett értékesítéskor, exportálásakor és másik tagállamba a 62. § szerinti kereskedelmi céllal történő szállításakor nem kell alkalmazni a 67. § (1) bekezdésének rendelkezését.”

83. §

A Jöt. 138. §-a a következő (2a) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(2a) Hivatalos zár előállítására jogosító engedélyre – az engedélyek megadásának általános szabályain kívül – olyan személy jogosult, aki rendelkezik

- a) a hivatalos zár követelményeit teljesítő eszköz előállításához szükséges műszaki, technikai és technológiai feltételekkel,
- b) zárt rendszerű, a szigorú elszámolást lehetővé tevő technológiai-szervezeti rendszerrel és azt szabályozó biztonsági szabályzattal,
- c) a tevékenység jellegének megfelelő belső ellenőrzési rendszerrel, biztonsági személyzettel és technikai berendezéssel, és
- d) az előállítás során keletkezett selejt és hulladék anyag megsemmisítéséhez szükséges berendezéssel vagy a megsemmisítést más módon biztosító eljárási renddel.”

84. §

A Jöt. 140. § (4) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(4) Az adóraktárban a bérfőzető részére előállított párlat utáni adó összegét az adóraktár engedélyese állapítja meg és szedi be a bérfőzetőtől a párlat bérfőzető részére történő átadásának időpontjáig. Az adóraktár engedélyese az adófizetési kötelezettség és az adófizetésre kötelezett személyének megállapítása céljából a bérfőzetőt és képviselőjét személyazonossága igazolására hívhatja fel, a képviseleti jogosultságot megvizsgálhatja. A bérfőzető és képviselője személyazonosságát hatósági igazolvánnyal igazolja. A bérfőzető a párlat átvételének időpontjáig készpénzzel vagy átutalással fizeti meg az adóraktárnak az átvett bérfőzött párlat utáni adót. Ha a bérfőzető ezen adófizetési kötelezettségét nem teljesíti vagy személyazonossága nem állapítható meg, részére a bérfőzött párlat nem adható ki. A bérfőzetőtől beszedni elmulasztott adót – abban az esetben is, ha a bérfőzető személyazonossága nem állapítható meg – az adóraktár engedélyese fizeti meg, ha azonban az adóraktár engedélyese a bérfőzető valótlán nyilatkozata alapján állapította meg helytelenül az adó összegét, a bérfőzető fizeti meg az adókülönbötet és az adókülönbötettel azonos összegű jövedéki bírságot.”

85. §

A Jöt. 145. § (4) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(4) A zárjegy nélküli dohánygyártmány esetében – kivéve a 9. § (1) bekezdés a) és b) pontja

szerinti terméket –, ha ugyanazon termékválasztékot

a) belföldön is forgalmazzák, az állami adó- és vámhatóság honlapján közzétett, az adót tartalmazó árat,

b) belföldön nem forgalmazzák, az állami adó- és vámhatóság honlapján közzétett az adott dohánygyártmány típusra és kiserelési mennyiségre vonatkozó legmagasabb, adót tartalmazó kiskereskedelmi árat

kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.”

86. §

A Jöt. 147. § (1) és (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Az általánosforgalmiadó-alany az általános forgalmi adót a zárjeggyel ellátott dohánygyártmányok után a jövedéki adóval azonos időpontban köteles bevallani és megfizetni.

(2) Az az általánosforgalmiadó-alany, aki a zárjeggyel ellátott dohánygyártmányok után e törvény szerint köteles általános forgalmi adót fizetni, e tevékenysége tekintetében az áfatörvénynek az alanyi adómentességre vonatkozó szabályait nem alkalmazhatja.”

87. §

A Jöt. 148. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg)

„f) a zárjegyre, a hivatalos zárra és a párlat adójegyre vonatkozó részletes szabályokat, a hivatalos zár előállításának engedélyezési eljárásának részletes szabályait és a hivatalos zár előállítója általi adatszolgáltatás adattartalmára vonatkozó szabályokat;”

88. §

(1) A Jöt. 150. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvényt – a (12) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a 2017. július 1-jén vagy azt követően keletkezett adómegállapítási és adóbevallási kötelezettségekre kell alkalmazni.”

(2) A Jöt. 150. § (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) Az egyszerűsített adóraktár engedélyese a 136. § (3) bekezdés, a kisüzemi bortermelő a 137. § (3) bekezdés szerinti, 2017. augusztus 15-én esedékes adóbevallását a 2016. december 1–2017. július 31. időszak tekintetében nyújtja be és a 2017. augusztus 15-én esedékes jövedéki adatszolgáltatását és a 138. § (5) bekezdés szerinti hivatalos zár elszámolást a 2017. június 30-án hatályos jövedéki szabályok szerint nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz.”

89. §

A Jöt.

1. 3. § (1) bekezdés 30. pontjában a „közigazgatási” szövegrész helyébe az „általános

közigazgatási rendtartás szerinti” szöveg,

2. 3. § (1) bekezdés 50. pont b) alpontjában az „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló” szövegrész helyébe az „az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló” szöveg,

3. 15. § (9) bekezdés b) pontjában, 102. § (9) bekezdésében, 103. § (1) bekezdés a) pontjában és a 105. § (4) bekezdésében a „jogerősen” szövegrész helyébe a „véglegessé vált döntésben” szöveg,

4. 92. § (3) bekezdés a) és b) pontjában és a 118. § (1) bekezdésében az „eljárás jogerős befejezéséig” szövegrész helyébe az „eljárásban hozott érdemi vagy eljárást lezáró döntés véglegessé válásáig” szöveg,

5. 103. § (7) bekezdésében a „jogerőre emelkedését” szövegrész helyébe a „véglegessé válását” szöveg

lép.

90. §

Hatályát veszti a Jöt. 91. § (2)-(3) bekezdése.

91. §

A Jöt. 20. § (5) bekezdése és a 67. § (6) bekezdés a) pontja nem lép hatályba.

11. Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvény

92. §

Hatályát veszti az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvény 87. §-a

12. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXI. törvény

93. §

Hatályát veszti a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXI. törvény 4. §-a.

III. Fejezet

A HELYI ADÓZÁST ÉS A GÉPJÁRMŰVEK ADÓZÁSÁT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

13. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

94. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 6. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:)

„f) ha az adó mértékét határozott időre állapította meg, akkor a határozott időszak harmadik naptári évétől vagy az azt követően kezdődő naptári évtől, a határozott időszak letelte előtt az adó mértékét növelheti, ha a naptári évet megelőző naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel nem éri el a naptári évet megelőző második naptári év első tíz hónapjában bevallott, kivetett adóból származó bevétel 50%-át.”

95. §

A Htv. 7. §-a a következő h)-i) ponttal egészül ki:

(Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:)

„h) ha az adó mértékét határozott időre állapítja meg, akkor azt az adóalany hátrányára

ha) a határozott időszak első két naptári évében nem növelheti,

hb) a határozott időszak harmadik naptári évétől vagy az azt követően kezdődő naptári évtől, a határozott időszak letelte előtt csak akkor növelheti, ha a naptári évet megelőző naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel nem éri el a naptári évet megelőző második naptári év első tíz hónapjában bevallott, kivetett adóból származó bevétel (a továbbiakban: viszonyítási bevétel) 70%-át, azzal, hogy a naptári évtől hatályos adómérték ekkor sem haladhatja meg a határozott időre rögzített adómérték 130%-át,

i) ha a hb) alpont alkalmazásával az adó mértékét növelte, akkor az adó mértékét a határozott időszakra eredetileg megállapított adómértékkel egyező mértékben kell megállapítani azon naptári évtől kezdődően, amelyet megelőző – és a hb) alpont alkalmazását követő – naptári év első tíz hónapjában az adott adónemben bevallott, kivetett adóból származó bevétel eléri a viszonyítási bevételt.”

96. §

A Htv. 39/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultság megszűnik vagy a vállalkozó az átalányadózást megszünteti, akkor az adó alapját – az adóév egészére – a 39. § (1) bekezdése vagy az adózó döntésétől függően a 39/A. § (3) bekezdése szerint kell megállapítani.”

97. §

A Htv. 40/C-40/D. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„40/C. §

(1) Az 52. § 22. pont a) alpontjától eltérően a hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozónak nem minősülő vállalkozó esetén a nettó árbevétel – a (2)-(4) bekezdésben felsorolt tételekkel korrigált – az üzleti évben az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard szerint elszámolt és a más standardok által az IFRS 15 Vevői szerződésekből

származó bevétel című standard szerint bevételként elszámolni rendelt bevétel (árbevétel) (a továbbiakban együttesen: bevétel).

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

- a) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 5. bekezdésének d) pontja szerint az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard hatókörén kívül eső nem monetáris csere esetén az elcserélt áru vagy szolgáltatás számlázott értékével, ennek hiányában valós értékével,
- b) a számvitelről szóló törvény szerinti - nem számlázott - utólag adott (fizetendő) szerződés szerinti engedmény összegével,
- c) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60-65. bekezdése alapján elszámolt kamatbevétel összegével,
- d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 51. bekezdése alapján a vevőtől várt ellenérték csökkentéseként figyelembe vett kötbér összegével,
- e) az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügylet esetén a közvetített szolgáltatás, valamint az adóalany által saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapított bekerülési értékének megfelelő összeggel,
- f) az (1) bekezdés szerinti ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevételt (árbevételt) - annak elszámolásakor - csökkenteni kell,
- g) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,
- h) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel,
- i) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti üzletág átruházásakor az üzletág átruházásáért kapott, az átadott eszközök - az átadott kötelezettségek értékével csökkentett - piaci értékét meghaladó ellenértékkal,
- j) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,
- k) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 70-71. bekezdése alapján az ügyleti ár csökkenéseként elszámolt, vevőnek fizetendő ellenérték összegével,
- l) az IFRS 4. Biztosítási szerződések című standard szerinti biztosítóként a biztosítási szerződésből kapott bevétellel,
- m) azzal az (1) bekezdés vagy az a), e) és g)-l) pont szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) feltüntetett - általános forgalmi adó nélküli - összeggel (vevőtől várt ellenszolgáltatással), amelyet a vállalkozó az adóévben vagy azt követően az IFRS-ek szerint bevételként (árbevételként) vagy az a)-l) pontok szerinti bevételnövelő tételként nem számolhat el,

feltéve, ha azt a vállalkozó az (1) bekezdés szerinti bevételként nem vette figyelembe.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

- a) a jogdíjjal,
- b) a felszolgálati díjjal,
- c) az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó, valamint a népegészségügyi termékadóról szóló törvény szerinti alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó alanya esetén,
- d) az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel című standard 60-65. bekezdése alapján elszámolt kamatráfordítás összegével,
- e) az (1) bekezdés szerinti ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés szerinti ügyletről kiállított számlán szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevétel) elszámolásakor növelni kell

feltéve, ha az az IFRS-ek alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételnek, vagy a (2) bekezdés szerint bevételt növelő tételnek minősül.

40/D. §

(1) Hitelintézet, pénzügyi vállalkozás, befektetési vállalkozás esetén – az 52. § 22. pontjának b), d) alpontjától eltérően – nettó árbevétel az IFRS-ek szerint kamatként elszámolt bevétel (2)-(3) bekezdések szerinti korrigált összege.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

- a) a kamatbevétel csökkentéseként az üzleti évben elszámolt fizetett, fizetendő díjak, jutalékok összegével,
- b) a nyújtott szolgáltatások után az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek című standard alapján elszámolt bevétellel (kapott, járó díjak, jutalékok összegével),
- c) az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás című standard 11. bekezdése szerinti pénzügyi instrumentum üzleti évben való eladása esetén, az elért nyereséggel, nyereségjellegű különbözettel,
- d) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetkor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,
- e) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az (1) bekezdésben foglaltak alapján figyelembe nem vett, az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,
- f) a nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett áruértékesítésből, szolgáltatásnyújtásból származó bevétellel.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

- a) az üzleti évben ráfordításként elszámolt (fizetett, járó) kamattal,
- b) az IAS 17 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbeadónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével,

c) a saját követelés értékesítéséből keletkezett, az üzleti évben elszámolt nyereség összegével.”

98. §

A Htv. 40/J. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az áttérés adóéve nem azonos az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazásának adóévével, az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazása adóévének adóalapját:

a) növelni kell az áttérés adóévében vagy azt követően, de az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazásának adóévét megelőzően folytatott ügyletből származó azon, az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazása adóévében vagy azt követő bármely adóévben a 40/C-40/E. § szerinti nettó árbevételnek nem minősülő összeggel, amelyet a vállalkozó az iparűzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévében, vagy ezt követően az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazását megelőző bármely más adóévben nettó árbevételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standardot nem alkalmazná, akkor az bármely adóévben nettó árbevételnek minősülne;

b) csökkenteni kell az áttérés adóévében vagy azt követően, de az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazásának adóévét megelőzően folytatott ügyletből származó azon bevétel összegével, amelyet a vállalkozó a helyi iparűzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévében vagy azt követően, de az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazásának adóévét megelőzően figyelembe vett, és az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevételek standard első alkalmazásának adóévében vagy azt követően nettó árbevételként figyelembe kell venni.”

99. §

A Htv. a következő 41/A. §-sal egészül ki:

„41/A. §

(1) Az adóalany a jövőben esedékessé váló adójára tekintettel előrehozott adót fizethet.

(2) Az előrehozott adóról annak megfizetésével egyidejűleg bevallást kell benyújtani.

(3) A (2) bekezdés szerinti bevallásban az adóalany megjelölheti, hogy az adóhatóság az előrehozott adóját melyik jövőben esedékessé váló adófizetési kötelezettségébe számítsa be. Ilyen rendelkezés hiányában az előrehozott adót – vagy, ha az adóalany rendelkezésében megjelölt adó kisebb, mint az előrehozott adó összege, akkor az előrehozott adó még be nem számított összegét – az adóhatóságnál nyilvántartott adófizetési kötelezettség összegébe, az esedékesség sorrendjében kell beszámítani, legfeljebb az adófizetési kötelezettség erejéig.

(4) A (2) bekezdés szerinti bevallás önellenőrzéssel nem helyesbíthető.

(5) Az előrehozott adót a 6. § f) pontjában, a 7. § h) pont hb) alpontjában és i) pontjában a bevétel számításánál a (3) bekezdés szerinti esedékességkor, az akkor beszámított összegben kell figyelembe venni.”

100. §

A Htv. 42/B. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Az önkormányzati adóhatóság az önkormányzati adórendelet, valamint annak módosítása hatályba lépését megelőző hónap ötödik napjáig – a kincstár elektronikus rendszerén keresztül – adatot szolgáltat a kincstár számára:)

„f) határozott időszakra megállapított adómérték, adómentesség, adókedvezmény esetén a határozott időszak lejártának időpontjáról.”

101. §

A Htv. 42/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az önkormányzati rendeleti mentességre, kedvezményre nem jogosult, vagy azt igénybe venni nem szándékozó adóalany az építményadóról, a telekadóról, a magánszemély kommunális adójáról szóló bevallási kötelezettségét az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló pénzügyminiszteri rendelet (a továbbiakban: PM rendelet) melléklete szerinti, az adónemre vonatkozó nyomtatványon is teljesítheti az önkormányzati adóhatóság részére. A helyi iparüzési adóalany az adóbevallását, az adóbevallása kijavítását, annak önellenőrzéssel való helyesbítését a PM rendelet adóévre vonatkozó melléklete szerinti bevallási nyomtatványon is teljesítheti az önkormányzati adóhatóság részére.”

102. §

A Htv. 42/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42/D. §

(1) Az adózó az állandó jellegű helyi iparüzési adóról szóló adóbevallási kötelezettségét – ideértve az adóbevallás kijavítását és az önellenőrzéssel való helyesbítést – és az adóelőleg-kiegészítés összegéről szóló bevallási kötelezettségét (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: adóbevallás) a PM rendelet szerinti bevallási nyomtatványon az állami adóhatósághoz elektronikus úton, az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adókról szóló bevallások benyújtására vonatkozó rendelkezések értelemszerű alkalmazásával, az általános nyomtatványkitöltő program használatával is teljesítheti.

(2) Az állami adóhatóság a hozzá beérkezett, (1) bekezdés szerinti adóbevallást – az adóbevallás-benyújtásra kötelezett azonosítását követően, tartalmi vizsgálat nélkül, a befogadó nyugta kiadása mellett – az adóalany által a bevallási nyomtatványon megjelölt székhely, telephely(ek) szerinti önkormányzati adóhatóság részére haladéktalanul, elektronikus úton megküldi.

(3) Az állami adóhatósághoz határidőben benyújtott adóbevallást az önkormányzati adóhatóságnál teljesítettnek kell tekinteni.”

103. §

A Htv. V. Fejezete a következő 42/E. §-sal egészül ki:

„42/E. §

(1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 36. § (4) bekezdése alapján a cégről a cégbíróság útján az állami adóhatósághoz érkezett adatokat az állami adóhatóság a cég székhelye szerinti önkormányzati adóhatóság részére elektronikus úton, haladéktalanul megküldi, feltéve, hogy az önkormányzat helyi iparűzési adórendelete hatályos.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásban szereplő cég:

- a) bejelentkezési kötelezettségét a cég székhelye szerinti önkormányzati adóhatóságnál teljesítettnek kell tekinteni,
- b) a Htv. 39/B. § (9) bekezdése szerinti körülményről külön bejelentést tehet.

(3) Ha a bejelentkezéssel egyidejűleg adóelőleget vagy jogszabály alapján az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásban nem szereplő más adatot kell bejelenteni, akkor e bejelentés megtételére a cég székhelye szerinti önkormányzati adóhatóság külön felhívja az adóalanyt.”

104. §

A Htv. a következő 51/A. §-sal egészül ki:

„51/A. §

A 6. § f) pontját és a 7. § h) pontját az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi törvény hatálybalépését követően megállapított, határozott időre szóló adómértékre kell alkalmazni.”

105. §

(1) A Htv. 52. § 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„7. tulajdonos: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Ha az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – melynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni, kivéve, ha a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet az ingatlanügyi hatóság jogerősen vagy véglegesen elutasította vagy azt visszavonták vagy a bíróság megállapította a szerződés érvénytelenségét. Újonnan létrehozott építmény tulajdonjogának – a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedését vagy véglegessé válását, használatba vétel tudomásulvételét, egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadását megelőző – átruházása esetén a

szerződés ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének vagy véglegessé válásának, használatba vétel tudomásulvételének, egyszerű bejelentéshez kötött épület felépítésének megtörténtéről szóló hatósági bizonyítvány kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;”

(2) A Htv. 52. § 22. pont f) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

(22. nettó árbevétel:)

„f) lakásszövetkezet, társasház, köztestület, alapítvány, egyesület, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, iskolaszövetkezet, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter felügyelete alá tartozó, a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezetek, a kizárólag a fogvatartottak foglalkoztatása céljából közhasznú nonprofit gazdasági társaság, a TIG Tartalékgazdálkodási Nonprofit Kft., a KHVT Közhasznú Nonprofit Kft. esetében a vállalkezési tevékenységből származó, a) pont szerinti nettó árbevétel. Alapítvány, egyesület esetében a nettó árbevételbe tartozik továbbá az ingatlan használatának átengedésére tekintettel az alapcél szerinti (közhasznú) tevékenység bevételeként az adóévben elszámolt összeg is. Nem minősül vállalkezési tevékenységből származó nettó árbevételnek a társasház és a lakásszövetkezet belső szolgáltatásból származó árbevétele;”

106. §

A Htv.

1. 7. § a) pontjában az „adó tárgy esetében” szövegrész helyébe az „adó tárgy (épület, épületrész, telek) esetében” szöveg;

2. 52. § 9. pontjában az „a belmagasság legalább” szövegrész helyébe az „a belmagasság – a padló szint (járófelület) és az afelett levő épületszerkezet (födém, tetőszerkezet) vagy álmennyezet közti távolság – legalább” szöveg;

3. 52. § 31. pont a) alpontjában az „az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye” szövegrész helyébe az „az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye (ingatlana)” szövegrész, a „szélerőművet (szélkereket)” szövegrész helyébe a „szélerőművet (szélkereket), napelem-erőművet” szöveg;

lép.

14. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

107. §

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 9. §-t követően a következő 9/A. §-sal egészül ki:

„9/A. §

Az önkormányzati adóhatóságnak nem kell határozatot hoznia, ha az adóalany az adóévben – az 5.

§ valamely rendelkezése alapján – mentes az adó alól. Az önkormányzati adóhatóság az adóévi adómentesség tényét a nyilvántartásában rögzíti.”

108. §

A Gjt. 18. § 10. pontjában az „az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény” szövegrész helyébe az „az állam, a helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat és az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény” szöveg lép.

IV. Fejezet

EGYES ÁGAZATI ADÓTÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

15. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

109. §

(1) Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Különadó törvény) 4/A. §-a a következő (14)-(18) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Az adózó az (1)-(13) és a (38)-(39) bekezdés alapján megállapított fizetendő különadó összegét választása szerint – adóvisszatartás formájában – csökkentheti az általa kedvezményezett célra nyújtott támogatás összegével, ha az alapján jogosult lenne a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) szerinti adókedvezményre, azonban a társasági adó terhére az adókedvezményt nem veszi (vette) igénybe. Az e bekezdés szerint igénybe vett adócsökkentés összege nem haladhatja meg az (1)-(13) és a (38)-(39) bekezdés alapján megállapított fizetendő különadó 50 százalékát.

(15) A (14) bekezdés alkalmazásában kedvezményezett célnak minősül a látvány-csapatsport Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés

a) pontjában meghatározott valamennyi jogcím támogatása azzal, hogy a Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában meghatározott támogatások esetében a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmények,

b) pontjában meghatározott valamennyi jogcím támogatása azzal, hogy e támogatások esetében kizárólag a hivatásos sportolót nem foglalkoztató amatőr sportszervezetek, valamint a Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés b) pont bd) alpontjában meghatározott támogatások esetében a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmények,

c) pont ca), cc), cd) alpontjában meghatározott jogcímek támogatása, és a Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontjában meghatározott jogcím támogatása azzal, hogy a hivatásos sportszervezetek sportinfrastruktúrához kapcsolódó támogatása esetében a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmények,

d) pontjában meghatározott valamennyi jogcím támogatása azzal, hogy e támogatások esetében kizárólag a hivatásos sportolót nem foglalkoztató közhasznú alapítvány, valamint a Tao. törvény 22/C. § (1) bekezdés d) pont dc) alpontjában meghatározott támogatások esetében a korlátozott

mértékű gazdasági célú létesítmények
e) pontjában meghatározott valamennyi jogcím
támogatása minősülhet kedvezményezett célnak.

(16) Amennyiben az adózó a kedvezményezett célra nyújtott támogatás összegére tekintettel a (14) bekezdés szerinti adócsökkentést érvényesíti, akkor a továbbiakban az adócsökkentésként figyelembe vett támogatás összegére társasági adókedvezményt nem vehet igénybe.

(17) Amennyiben az adózó a (14) bekezdés szerinti adócsökkentést érvényesíti, akkor a Tao. törvény rendelkezéseitől eltérően a kiegészítő támogatás mértéke e támogatás vonatkozásában a támogatási igazolásban meghatározott összeg Tao. törvény 19. §-a szerinti adókulccsal számított értékének 100 százaléka.

(18) A (14) bekezdés szerinti adócsökkentés igénybevétele esetén az adózó köteles az adócsökkentő tételként igénybe vett támogatáshoz kapcsolódó társasági adóban keletkezett, múltbéli adóelőny késedelmi pótlékkal növelt összegét az igénybevétellel egyidejűleg az állami adó- és vámhatóság részére bevallani és megfizetni. E bekezdés alkalmazásában az adóelőnyt úgy kell meghatározni, mintha a kiegészítő támogatás juttatására a (17) bekezdés szerinti mértékkel került volna sor.”

(2) A Különadó törvény 4/A. § (38) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(38) A hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény (a továbbiakban: Hpt.) szerinti önkéntes intézményvédelmi alaphoz vagy kötelező intézményvédelmi szervezethez csatlakozott hitelintézet csökkentheti az (1)-(7) bekezdés szerint fizetendő különadó összegét az önkéntes intézményvédelmi alapba vagy a kötelező intézményvédelmi szervezetbe az adóévben befizetett összeggel, ha az önkéntes intézményvédelmi alap vagy a kötelező intézményvédelmi szervezet és tagjai – ide nem értve a Magyar Állam kizárólagos tulajdonában álló tagokat – együttesen megfelelnek a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 575/2013/EU rendelet) 113. cikk (7) bekezdése szerinti követelményeknek. A különadó megfizetése alól e bekezdés szerint mentesülő összeg kizárólag az önkéntes intézményvédelmi alap vagy kötelező intézményvédelmi szervezet létesítő okiratában meghatározott intézményvédelmi célokra használható fel.”

110. §

A Különadó törvény 7. §-a a következő 1. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„1. korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmény: olyan létesítmény, amely esetén a gazdasági tevékenységre allokált éves kapacitás nem haladja meg a létesítmény tényleges teljes éves kapacitásának húsz százalékát;”

111. §

A Különadó törvény a következő 15. §-sal egészül ki:

„15. §

A 4/A. § (14)-(18) bekezdésének rendelkezéseit az adózó 2017. adóév vonatkozásában választása szerint alkalmazza, azzal, hogy e választás esetén az adózó a 2017. adóévre vonatkozóan már benyújtott adóbevallását 2017. szeptember 10-éig pótlékmentesen önellenőrzi.”

112. §

A Különadó törvény 7. § 22. pontjában a „Tao. tv.” szövegrész helyébe a „Tao. törvény” szöveg lép.

V. Fejezet

ILLETÉKEK

16. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

113. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 21. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Magánszemély vagyonszerző esetén az illeték alapja

a) lakástulajdonok cseréjekor az elcserélt lakástulajdonok

b) lakástulajdon vásárlásakor, ha a vevő a másik lakástulajdonát a vásárlást megelőző vagy azt követő egy éven belül eladja, a vásárolt és az eladott lakástulajdon

– terhekkel nem csökkentett – forgalmi értékének különbözete. E bekezdés alkalmazásában nem minősül tehernek a lakástulajdonhoz kapcsolódó haszonélvezet, használat joga.”

114. §

Az Itv. 21. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a (2) és a (4) bekezdésben, valamint a 26. § (1) bekezdés y) pontjában említett esetekben a magánszemély legkésőbb a lakásvásárlás illetékkiszabásra történő bejelentéséig

a) nyilatkozik, hogy a lakásvásárlását követő egy éven belül a másik lakástulajdonát értékesíti és

b) kéri, hogy az állami adóhatóság a vagyonszerzés után járó illetéket – az eladott lakás forgalmi értékétől függően – a (2) bekezdés vagy a 26. § (1) bekezdés y) pontja alkalmazásával állapítsa meg,

akkor az állami adóhatóság a vásárolt lakás forgalmi értékét megállapítja, az illetékkiszabási eljárást – döntés közlése nélkül – felfüggeszti. Ha a magánszemély az (5) bekezdésben foglaltak szerint igazolja, hogy a lakásvásárlást követő egy éven belül a másik lakástulajdonát eladta, az állami adóhatóság a felfüggesztett eljárást – külön döntés meghozatala nélkül – folytatja és a (2) bekezdésben vagy a 26. § (1) bekezdés y) pontjában foglaltak szerint állapítja meg a fizetendő illeték összegét. Ha a magánszemély a lakásvásárlást követő 13. hónap utolsó napjáig a másik lakástulajdona értékesítésének tényét – az (5) bekezdésben foglaltak szerint – nem igazolja, az állami adóhatóság a vásárolt lakás forgalmi értéke után illetéket, továbbá – ezzel egyidejűleg – az

illeték összege után, a magánszemély nyilatkozata benyújtásának napjától a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresével számított pótilletéket szab ki. A pótilletéket az adózás rendjéről szóló törvény szerinti késedelmi pótlék számításával azonos módon kell számítani.”

115. §

Az Itv. 23/A. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Nem lehet a (6) bekezdés szerinti illeték-különbözlet kétszeresét előírni, ha a pénzügyi lízingbeadásról szóló szerződés azért nem ment teljesedésbe, mert a lízingbevevő meghalt, vagy jogutód nélkül megszűnt.”

116. §

Az Itv. 26. § (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) Az (1) bekezdés y) pontja szerinti illetékmentességet:

a) ha a magánszemély egy éven belül több lakástulajdont cserél, vásárol, illetve értékesít, akként kell alkalmazni, hogy minden egyes lakáscserével, lakásvásárlással szemben – a szerzést közvetlenül megelőző vagy követő, azonos jogcímű – egyetlen értékesítést lehet figyelembe venni,

b) a lakástulajdonhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog magánszemélyek általi megszerzésekor is megfelelően alkalmazni kell,

c) a 21. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell alkalmazni,

azzal, hogy az (1) bekezdés y) pontja szerinti mentesség és e bekezdés alkalmazásában nem minősül tehernek a lakástulajdonhoz kapcsolódó haszonélvezet, használat joga.”

117. §

Az Itv. 69. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„69. §

(1) A forgalmi értéket az állami adóhatóság állapítja meg. Ha az értéket ítélet állapította meg, azt az állami adóhatóság nem bírálhatja felül.

(2) A vagyonszerző a forgalmi értékről nyilatkozhat.

(3) Az állami adóhatóság a forgalmi értéket elsősorban az összehasonlító értékadatok alapján állapítja meg, de – összehasonlító értékadatok hiányában – más értékmeghatározó módszert (nettó pótlási költség alapú értékbecslés, hozamszámításon alapuló értékbecslés stb.) is alkalmazhat.

(4) Az állami adóhatóság a forgalmi érték megállapítása során a vagyonszerző nyilatkozatát figyelembe veheti, szükség esetén helyszíni szemlét tarthat, külső szakértőt vonhat be, továbbá felhasználhatja az ingatlan energiatanúsítványában foglalt adatokat.

(5) Az állami adóhatóság az összehasonlító értékadatok kimunkálása érdekében nyilvántartást vezet az illetékkiszabásra bejelentett visszterhes ügylethez kapcsolódó illetékkötelezettség keletkezésének napjáról, az ügylet tárgyát képező ingatlan vételáráról, vételártól eltérő forgalmi érték esetén a forgalmi értékéről, címéről, helyrajzi számáról, fajtájáról, rendeltetéséről (pl.: lakás, garázs, üzlet, szálloda, iroda, gyár, üzemcsarnok, műhely, termőföld, telek) ismert fizikai jellemzőiről (pl.: alapterület, falazat, építés éve, felújítás ténye, állag).

(6) A forgalmi érték megállapítása során az (5) bekezdés szerinti nyilvántartásból azon ingatlan – 2 évnél nem régebbi – forgalmi értékadata használható fel összehasonlító értékadatként, mely a településrészen található és az értékelendő ingatlannal azonos fajtájú, rendeltetésű. Ilyen ingatlan hiányában a település más részén vagy hasonló adottságú más településen, településrészen lévő, azonos fajtájú, rendeltetésű ingatlan forgalmi értékadata is felhasználható.

(7) Ingó szerzése esetén az azonos rendeltetésű ingódolog kereskedelmi, piaci árát kell figyelembe venni.

(8) A vagyoni értékű jog forgalmi értékének a 72. § alapján számított értéket kell tekinteni.”

118. §

Az Itv. 91. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1)-(4) bekezdésben említett bejelentési kötelezettség – a 17. § (1) bekezdés c), k), l), m), p), r), s) pontja alá eső ügylet, továbbá a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti földhasználat ingyenes megszerzése, valamint a 26. § (1) bekezdés g), h), o) pontja és a 26. § (1a) bekezdés e) pontja alá eső ügylet kivételével – az illetékmentes vagyonszerzésre is vonatkozik.”

119. §

Az Itv. a következő 99/P. §-sal egészül ki:

„99/P. §

A 78. § (1) bekezdésének és a 91. § (5) bekezdésének az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított rendelkezését a hatálybalépése napján az állami adóhatóság által jogerősen még el nem bírált illetékügyekben is alkalmazni kell.”

120. §

Az Itv. 102. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)

„h) gazdálkodó szervezet: a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság, az egyesülés, az európai gazdasági egyesülés, az európai területi társulás, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az európai szövetkezet, a vízgazdálkodási társulat, az erdőbirtokossági társulat, az állami vállalat, az egyéb állami gazdálkodó szerv, az egyes jogi személyek vállalata, a végrehajtói iroda, a

közjegyzői iroda, az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár, az egyéni cég, továbbá az egyéni vállalkozó, továbbá az ezeknek megfelelő külföldi jogalany;”

121. §

Az Itv. 103. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 26. § (1) bekezdés i) és r) pontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet (HL L 352., 2013. 12.24., 1.o.) hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(7) A 26. § (1) bekezdés i) és r) pontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal való összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187, 2014.6.26.) hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.”

122. §

Az Itv.

1. 20. § (1) bekezdésében az „alapított haszonélvezet, használat” szövegrész helyébe az „alapított, ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett haszonélvezet, használat” szöveg;

2. 26. § (16) bekezdés b) pontjában a „87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet (általános csoportmentességi rendelet - HL L 214/3., 2008.8.9.) szerinti regionális beruházási támogatásnak” szövegrész helyébe a „107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet 55. cikke szerinti, sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatásnak (a továbbiakban: sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott támogatás)” szöveg;

3. 26. § (17) bekezdésében a „regionális beruházási” szövegrész helyébe a „sportlétesítményekre és multifunkcionális szabadidős létesítményekre nyújtott” szöveg;

4. 26. § (18a) bekezdésében a „vállalásáról” szövegrész helyébe a „fennállásáról és vállalásáról” szöveg;

5. 33. § (2) bekezdés 48. pontjában a „bejegyzése” szövegrész helyébe a „bejegyzése, döntése” szöveg;

6. 33. § (2) bekezdés 57. pontjában a „népi iparművészeti” szövegrész helyébe a „népművészeti és népi iparművészeti” szöveg;

7. 78. § (1) bekezdésében az „a 26. § (1) bekezdése alapján” szövegrész helyébe az „a 26. § (1) és (1a) bekezdése alapján” szöveg; az „y) pontjai” szövegrész helyébe az „y) pontjai, valamint a 26. § (1a) bekezdés a)-d) pontjai” szöveg

lép.

123. §

Hatályát veszti az Itv.

1. 11. § (2) bekezdésében „Az ilyen ajándékozást a 17. § (1) bekezdés c), k), l), m), p), r), s) pontja alá eső ügyletek kivételével az állami adóhatósághoz 30 napon belül be kell jelenteni. A bejelentésre a 91. § az irányadó.” szövegrész;
2. 33. § (2) bekezdés 44. pontjában az „a kincstár által” szövegrész;
3. 70-71. §-a;
4. Melléklete IV. Címének 2. pontjában az „– az elektronikus úton benyújtott adóbevallások kivételével –” szövegrész.

17. A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény módosítása

124. §

A pénzügyi tranzakciós illetékről szóló 2012. évi CXVI. törvény 3. § (4) bekezdés b) pont 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően nem keletkeztet pénzügyi tranzakciós illetékfizetési kötelezettséget

b) az ügyfélszámlán vagy a befektetési szolgáltatással kapcsolatban egyéb számlán végrehajtott fizetési művelet, ideértve a fizetési számla és az ügyfélszámla között végrehajtott fizetési műveletet abban az esetben, ha]

„2. a pénzforgalmi szolgáltató és a befektetési szolgáltatást nyújtó fél ugyanazon, a Hpt. szerinti önkéntes intézményvédelmi alap, vagy a Hpt. szerinti kötelező intézményvédelmi szervezet tagja,”
(feltéve mindkét esetben, hogy a fizető fél, valamint a kedvezményezett személye megegyezik,)

VI. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

18. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

125. §

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény

1. 19. § (4) bekezdésében a „havi összege 7110 forint (napi összege 237 forint)” szövegrész helyébe a „havi összege 7320 forint (napi összege 244 forint)” szöveg,
2. 26. § (5) bekezdésében a „havonta 5790 forint” szövegrész helyébe a „havonta 7320 forint” szöveg,
3. 38. § (1) bekezdésében a „(4)” szövegrész helyébe az „(5)” szöveg lép.

19. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

126. §

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho tv.) a következő 11/D. §-sal egészül ki:

„11/D. §

Az egészségügyi hozzájárulás mértékének változása esetén a hozzájárulás fizetésére kötelezett a megváltozott hozzájárulás mértékét arra a hónapra, adóévre vonatkozóan bevallott jövedelmekre alkalmazza először, amely hónapban, adóévben a megváltozott egészségügyi hozzájárulás mértéke hatályba lép.”

127. §

Hatályát veszti az Eho tv.

1. 3. § (3) bekezdés e) pontja,
2. 11. § (3) és (4) bekezdése.

20. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

128. §

(1) Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.) 456. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó alanyának minősülő egyéni vállalkozót saját maga után terhelő adó alapja az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 4 százaléka, ha]

„a) az adóalap megállapításának különös szabályai alkalmazása alól legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó munkaviszonyára, a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányaira tekintettel mentesül, vagy”

(2) Az Eat. 456. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés a) pontjában az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Tbj. vhr.) 7/B. §-a szerint kell igazolni.”

129. §

(1) Az Eat. 458. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, a nem eva adóalany egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításkor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben - az (1)-(4) bekezdésben meghatározottakon túlmenően - nem veszi számításba a hónapnak azt a napját, amelyen tagja, illetőleg az egyéni vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, vagy a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat. Az egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az egyes munkaviszonyokban előírt munkaidőt a heti legalább 36 órás foglalkoztatás megállapításánál össze kell adni.”

(2) Az Eat. 458. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5b) Az (5) bekezdésben az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a Tbj. vhr. 7/B. §-a szerint kell igazolni.”

130. §

Az Eat. a következő 467/K. §-sal egészül ki:

„467/K. §

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi törvénnyel megállapított 456. § (4) bekezdés a) pontja és a 458. § (5) bekezdése 2011. november 26-ától visszamenőlegesen alkalmazható.”

131. §

Az Eat. a következő 467/L. §-sal egészül ki:

„467/L. §

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvénnyel megállapított 466. § 11. pontja az Art. szerinti elévülési időn belül visszamenőlegesen alkalmazható.”

132. §

Az Eat.

1. 462/C. § (2) bekezdésében az „évében, de legfeljebb” szövegrész helyébe az „évében, és legfeljebb” szöveg;
2. 462/D. § (2) bekezdésében a „munkabér,” szövegrész helyébe a „munkabér, de legfeljebb”

szöveg, az „és 100 ezer forint” szövegrész helyébe az „és legfeljebb 100 ezer forint” szöveg;
3. 462/D. § (3) bekezdésében az „és 100 ezer forint” szövegrész helyébe az „és legfeljebb 100 ezer forint” szöveg;
4. 462/E. § (2) bekezdésében az „évében, 100 ezer forint után” szövegrész helyébe az „évében, és legfeljebb 100 ezer forint után” szöveg
5. 462/H. § (1) bekezdésében a „társasági adóbevallás benyújtását követő hónaptól” szövegrész helyébe a „társasági adóbevallás benyújtását követő hónaptól – e hónapot az érvényesítésre nyitva álló időtartam első hónapjának tekintve –” szöveg lép.

VII. Fejezet

ELJÁRÁSRENDET ÉRINTŐ TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

21. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

133. §

(1) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szftv.) 5. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rendelkező nyilatkozat, vagy a rendelkező nyilatkozat megtételére szolgáló elektronikus űrlap tartalmazza a kedvezményezett adószámát, illetve technikai számát. A borítékon, vagy a rendelkező nyilatkozaton szerepelnie kell a magánszemély adóazonosító jelének is. A rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékon feltüntethető a magánszemély neve és lakcíme is.”

(2) Az Szftv. 5. § (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A rendelkező nyilatkozatot a magánszemély a következő módokon juttathatja el az adóhatósághoz:)

„b) ha a munkáltató vállalja, a munkáltatója útján,”

(3) Az Szftv. 5. § (3) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A rendelkező nyilatkozatot a magánszemély a következő módokon juttathatja el az adóhatósághoz:)

„e) az a)-c) ponttól eltérően lezárt postai borítékban személyesen, postán vagy elektronikus űrlapként elektronikus úton.”

134. §

Az Szftv. 6/C. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adóhatóság a 4. § (1) bekezdésében meghatározott kedvezményezett beszámolási kötelezettsége során az adóhatóság részére megküldött dokumentumok adataiból az átutalt, illetve

köztartozásra visszatartott támogatás, a felhasznált vagy tartalékolat támogatás, valamint a visszafizetendő támogatás összegét honlapján közzéteszi, továbbá a dokumentumokat és a (3) bekezdés szerinti kizáró határozatokat tartalmazó adatbázist elektronikus úton - az e célra kialakított számítógépes rendszeren keresztül - a társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős miniszter rendelkezésére bocsátja, aki azokat a felhasználást követő év június 30. napjáig a civil szervezetekkel foglalkozó honlapján közzéteszi azzal, hogy azok e határidőtől számított egy évig, de legalább a következő év ezen adatainak nyilvánosságra hozataláig nem távolíthatók el.”

135. §

Az Szftv. a következő 8/E. §-al egészül ki:

„8/E. §

E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi... törvénnyel megállapított 3. § (3) bekezdését első alkalommal a 2017. évi rendelkező nyilatkozat szerinti felajánlásokkal összefüggő eljárásokban kell alkalmazni.”

136. §

Az Szftv. a következő 8/F. §-al egészül ki:

„8/F. §

E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi... törvénnyel módosított 5. § (2)-(3) és (5) bekezdését első alkalommal a 2018. évi rendelkező nyilatkozatnál kell alkalmazni.”

137. §

Az Szftv. a következő 8/G. §-al egészül ki:

„8/G. §

E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel módosított 6/C. § (6) bekezdését első alkalommal a 2015. évben kiutalt összegekről benyújtott közleményekre vonatkozóan kell alkalmazni azzal, hogy az adóhatóság első alkalommal 2018. január 1-jét követően teszi közzé honlapján az adatokat, majd ezt követően az adatokat havonta frissíti.”

138. §

Az Szftv. 3. § (3) bekezdésében az „a 100 forintot” szövegrész helyébe az „az 1000 forintot” szöveg lép.

139. §

Hatályát veszti az Szftv.

1. 5. § (5) bekezdésében az „adóazonosító jelével ellátott,” szövegrész,

2. 4. § (1) bekezdés d) pont 4. alpontja.

22. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

140. §

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 14. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Amennyiben e törvény vagy adótörvény alapján az állami adó- és vámhatóság az adózó kérelmére az adókötelezettség teljesítése körében az általános szabályoktól az adózó számára kedvező eltérést engedélyezhet, – ide nem értve a fizetési könnyítést és az adómérséklést – úgy a kérelemnek a jogszabályi feltételek teljesülése esetén is kizárólag abban az esetben lehet helyt adni, ha az adózó a kérelem benyújtása napján nem rendelkezik nettó adó tartozással.”

141. §

Az Art. 16. § (3) bekezdése a következő r) ponttal egészül ki:

(Az állami adó- és vámhatósághoz be kell jelenteni az adózó:)

„r) gazdasági társaság külföldi pénzügyi vezetőnél vezetett valamennyi érvényes számlaszámát, a számlát vezető külföldi pénzügyi vezető nevét, valamint a számla megnyitásának és lezárásának napját.”

142. §

Az Art. 17. §-a a következő (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3b) A gazdasági társaság adózó a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül az állami adó- és vámhatósághoz írásban bejelenti a 16. § (3) bekezdés r) pontjában megjelölt adatokat.”

143. §

Az Art. 24/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását megtagadja, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja, vagy korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az 50 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, ilyen mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagja vagy részvényese, egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes (e § alkalmazásában a továbbiakban: tag, részvényes)

a) olyan, a 17. § (1) bekezdés b) pontja szerinti más adózó jelenlegi, vagy volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, vagy részvényese, amely

aa) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és

vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, 5 millió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében 10 millió forintot meghaladó adó tartozással rendelkezik, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi, vagy részvényesi jogviszony az adó tartozás folyamatos fennállásának 180. napját megelőző 360. napon, vagy azt követően bármelyik napon fennállt, vagy

ab) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző 5 éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, 5 millió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében 10 millió forintot meghaladó adó tartozással jogutód nélkül szűnt meg, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszony a felszámolás vagy a kényszer törlési eljárás kezdő napját megelőző 360. napon, illetve azt követően bármelyik nap fennállt, vagy

ac) adószámát az állami adóhatóság az adószám megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napját megelőző 5 éven belül az adószám 24/A. § szerinti felfüggesztését követően, vagy a 24/B. § szerint, illetve a 24/D. § (2) bekezdésében, illetve a 24/F. § (6) bekezdésében felsorolt okból, az ott meghatározott eljárásban jogerősen törölte, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszonya az adószám törlését kimondó jogerős határozat meghozatalának napján, vagy azt követően bármelyik nap fennállt,

b) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, 5 millió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében 10 millió forintot meghaladó adó tartozással rendelkezik, vagy

c) az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján a vezető tisztségviselői pozíciótól, illetve e foglalkozástól jogerősen eltiltottnak minősül.”

144. §

(1) Az Art. 24/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24/G. §

(1) Az állami adó- és vámhatóság a 24/C. §-ban meghatározott eljárás keretében megvizsgálja, hogy az adószám megállapítását követően fennáll-e az adófizetési biztosíték előírásának (2) bekezdésben meghatározott valamely oka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását követően adófizetési biztosíték letételére kötelezi az adózót, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja, vagy korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az 50 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes (e § alkalmazásában a továbbiakban: tag, részvényes) olyan, a 17. § (1) bekezdés b) pontja szerinti más

adózó volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, vagy részvényese, amely az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző 5 éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, 1 millió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében 2 millió forintot meghaladó adótartozással jogutód nélkül szűnt meg, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszony a felszámolás vagy a kényszertörlési eljárás kezdő napját megelőző 360. napon, illetve azt követően bármelyik nap fennállt, és a 24/C. §-ban meghatározott eljárás megindításának időpontjáig az adótartozás a 35. § (2) bekezdés f) pontja alapján sem terült meg.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása szempontjából adótartozásnak minősül az adóhatóság által a csődeljárási és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 80. §-a szerint engedményezett, valamint a bejelenteni mellőzött vagy lemondással érintett követelés is.

(4) Az adófizetési biztosíték összege az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett adótartozás összegének megfelelő összeg. Ha az adózó esetében több tényállás is megalapozza az adófizetési biztosíték megállapítását, az adófizetési biztosítékot a legmagasabb adótartozásnak megfelelő összegben kell meghatározni.

(5) Az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó kötelezettségét adózó

a) az állami adó- és vámhatóság erre a célra megnyitott elkülönített letéti számlájára történő egyösszegű befizetéssel, vagy

b) a kiállításától számított 12 hónapon keresztül érvényes, az előírt adófizetési biztosíték összegéről szóló, az állami adó- és vámhatóság, mint kedvezményezett javára, a Magyar Nemzeti Bank nyilvántartásában szereplő, vagy az Európai Unió más tagállamában honos, bejegyzett pénzügyi intézmény, pénzforgalmi intézmény, befektetési vállalkozás által kiállított garancialevél benyújtásával

tehet eleget. A biztosíték befizetését vagy a bankgarancialevél benyújtását az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó határozat kézbesítését követő 30 napos határidőn belül kell teljesíteni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(6) Az adófizetési biztosíték (5) bekezdésben meghatározott teljesítési módjai közül az adózó szabadon választhat azzal, hogy a kötelezettség egy részének az állami adó- és vámhatóság számlájára történő befizetése, fennmaradó részének bankgarancia révén történő biztosítása nem lehetséges.

(7) Az állami adó- és vámhatóság a 24/B. § szerint jár el, azzal, hogy az adószám törlését elrendelő határozatot hirdetményi úton történő közlés mellőzésével közvetlenül az adózóval közli, ha az adózó az állami adó- és vámhatóság által előírt adófizetési biztosíték letétbe helyezési kötelezettségének az (5) bekezdésben meghatározott határidőben nem tett eleget.

(8) Az adófizetési biztosíték az adózó adótartozása megfizetésének biztosítására szolgál. Ha az adófizetési biztosíték az adózó adótartozását csak részben egyenlíti ki, az adófizetési biztosíték összegét az adók esedékességének sorrendjében, azonos esedékességű közteher esetén a tartozás arányában kell elszámolni. Az állami adó- és vámhatóság, anélkül, hogy felszólítaná az adózót

adó tartozásának megfizetésére, határozatban dönt az adófizetési biztosíték teljes vagy részleges felhasználásáról. A határozat ellen benyújtott fellebbezésnek az adófizetési biztosíték felhasználására nincs halasztó hatálya.

(9) Az állami adó- és vámhatóság a (5) bekezdés a) pontja alapján befizetett adófizetési biztosítékot annak beérkezésétől számított 12 hónapig megőrzi, majd azt, vagy annak fennmaradó részét az adófizetési biztosíték letételére vonatkozó 12 hónapos időszak leteltét követő 30 napon belül visszafizeti az adózó részére, amennyiben nem dönt az adófizetési biztosíték teljes vagy részleges felhasználásáról. Az adófizetési biztosíték vagy fennmaradó részének visszafizetésének esedékességekor az állami adó- és vámhatóság értesítést küld az adófizetési biztosíték felhasználásáról. Az adózó a letett adófizetési biztosíték után nem jogosult kamatra.

(10) Az a vezető tisztségviselő, cégvezető, tag vagy részvényes, akire tekintettel az állami adó- és vámhatóság az adófizetési biztosítékot előírta, a határozat adózó által történt kézhezvételétől számított 8 napos jogvesztő határidőn belül a 24/C. § (4) bekezdése szerinti kimentési kérelmet terjeszthet elő. A kérelem elbírálására a 24/C. § (5)-(8) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(11) Az adófizetési biztosíték kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha a biztosíték jogerős megállapítását követően a vezető tisztségviselő, cégvezető, tag, vagy részvényes személyében történt változást következtében az adófizetési biztosíték előírásának (2) bekezdésben meghatározott valamely oka már nem állapítható meg.”

(2) Az Art. a következő 24/H. §-sal egészül ki:

„24/H. §

(1) Az állami adó- és vámhatóság a 17. § (1) bekezdés b) pontja szerinti adózók vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja, vagy a korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az 50 százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, ilyen mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagja vagy részvényese, egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes személyében történt változásról történt tudomásszerzést követően 30 napon belül megvizsgálja, hogy a változás miatt fennáll-e az adófizetési biztosíték előírásának a 24/G. § (2) bekezdésben meghatározott valamely oka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a személyi változás miatt adófizetési biztosítékot írhat elő, ennek során a 24/G. §-ban foglaltaknak megfelelően jár el.”

145. §

Az Art. 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A belföldi jogi személynek, az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemélynek és az

általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemélynek (a továbbiakban együtt: pénzforgalmi számla nyitására kötelezett adózó) legalább egy belföldi pénzforgalmi számlával kell rendelkeznie. Pénzforgalmi számla nyitására kötelezett adózó rendszeres gazdasági tevékenysége körében kizárólag pénzforgalmi számlát nyithat. Az első pénzforgalmi számlát a pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózó adószámának közlésétől számított 15 napon belül kell megnyitni. Az adózó bevallásában, valamint kiutalási kérelmében feltüntetni azon fizetési számla számát, amelyre a költségvetési támogatás kiutalását kéri.”

146. §

Az Art. 52. § (7) bekezdése a következő o) ponttal egészül ki:

(Az állami adó- és vámhatóság)

„o) az AFE beszerzéséhez nyújtandó támogatás kezelő szerve részére arról, hogy az AFE üzembehelyezési folyamata sikeresen befejeződött.”

147. §

Az Art. 55. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az állami adó- és vámhatóság a honlapján folyamatosan nyilvánosságra hozza azoknak az adózóknak a nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, adószámát, akik Áfa bevallási kötelezettségüknek több mint két – egymást követő, a rá irányadó – bevallási időszakon keresztül nem tesznek eleget.”

148. §

Az Art. 55/C. §-a a következő (7)-(12) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107-108. cikke alkalmazásában a halásznemű és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőségük nyilvánításáról szóló 2014. december 16-i 1388/2014/EU bizottsági rendelet hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről a 1388/2014/EU bizottsági rendelet 9. cikke szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített kedvezmény összege jogcímenként a 30 000 eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.

(8) A (7) bekezdés szerinti adatszolgáltatást havi gyakoriságú adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén az adóévet követő év március 15-éig, éves adóbevallás benyújtására kötelezett adózók esetén a bevallás benyújtásának határidejét követő szeptember 15-éig kell teljesíteni az alábbi adatokról:

a) az adózó neve, székhelye, adószáma,

b) az adózónak a 1388/2014/EU bizottsági rendelet I. melléklete szerinti típusa, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll,

- c) az adózó főtevékenysége a mindenkor hatályos TEÁOR-nomenklatúra szerint, egyéni vállalkozó esetén ÖVTJ-kódok szerint,
- d) adóbevallás benyújtásának az esedékessége.

(9) A (7) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége során az állami adó- és vámhatóság a következő sávok szerint adatot szolgáltat az igénybevett kedvezmény összegének támogatástartalmát illetően:

- a) a 0,03-0,2 millió eurónak megfelelő forintösszegű támogatástartalom;
- b) a 0,2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 0,4 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- c) a 0,4 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 0,6 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- d) a 0,6 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 0,8 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- e) a 0,8 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó támogatástartalom.

(10) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az SA.46672. számú bizottsági határozat, valamint a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény 112. § (1) bekezdés b) pontja és 113. § (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről az SA.46672. számú bizottsági határozat szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített kedvezmény összege jogcímenként az 500 000 eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.

(11) A (10) bekezdés szerinti adatszolgáltatást az adóévet követő év március 15-éig kell teljesíteni az alábbi adatokról:

- a) az adózó neve, székhelye, adószáma,
- b) az adózónak a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás szerinti típusa, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll,
- c) az adózó főtevékenysége a mindenkor hatályos TEÁOR-nomenklatúra szerint, egyéni vállalkozó esetén ÖVTJ-kódok szerint,
- d) adóbevallás benyújtásának az esedékessége.

(12) A (7) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége során az állami adó- és vámhatóság a következő sávok szerint adatot szolgáltat az igénybevett kedvezmény összegének támogatástartalmát illetően:

- a) a 0,5-1 millió eurónak megfelelő forintösszegű támogatástartalom;
- b) az 1 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- c) a 2 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- d) az 5 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
- e) a 10 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó, de a 30 millió eurónak megfelelő

forintösszeget meg nem haladó támogatástartalom;
f) a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó támogatástartalom.”

149. §

Az Art. 120. §-a a következő (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4b) Ha a közigazgatási ügyben eljáró bíróság a hatóságot új eljárásra kötelezi és ezzel a bírósági döntéssel szemben perújítási vagy felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő, az adóhatóság az eljárást felfüggeszti.”

150. §

Az Art. a következő 136/C. §-sal egészül ki:

„136/C. §

(1) A fellebbezést a 136. § (4) bekezdésében foglaltaktól eltérően az adófizetési biztosíték letételére kötelező határozat, valamint az adófizetési biztosíték felhasználása tárgyában hozott határozat (e § alkalmazásában határozat) közlésétől számított 8 napon belül lehet előterjeszteni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) A 137. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően, a határozattal szemben előterjesztett fellebbezést az ügy összes iratával a fellebbezés beérkezésének napjától számított 8 napon belül kell felterjeszteni a felettes szervhez.

(3) A határozat ellen benyújtott fellebbezés esetén a határozat elbírálására nyitva álló határidő 15 nap.

(4) A határozat ellen benyújtott fellebbezésnek az adófizetési biztosíték letételére nincs halasztó hatálya.”

151. §

Az Art. 142. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a korábbi ellenőrzés eredményeként határozatot hoztak, a határozat jogerőre emelkedésétől, ha pedig az ellenőrzés hatósági eljárás megindítása nélkül befejeződött, a befejezéstől számított egy éven túl olyan új határozat, amely az adókötelezettséget, az adó alapját, az adó összegét, a költségvetési támogatás alapját és összegét az adózó terhére változtatja meg, még akkor sem hozható, ha az alapeljárásban hozott határozatot a felettes adóhatóság megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el, vagy a határozatot az elsőfokú adóhatóság visszavonta. Ha az új határozat meghozatalát ellenőrzés (felüellenőrzés) előzi meg, és az ellenőrzésről (felüellenőrzésről) készült jegyzőkönyvet az egy éves időtartamon belül átadják vagy postára adják, az adózóra terhesebb megállapításokat tartalmazó határozat az egy éves időtartam leteltét követően is, de legkésőbb 18 hónapon belül hozható meg. Az egy éves időtartam vizsgálatánál az átadás és a postára adás

tekintetében csak a 104. § (1) bekezdésében meghatározott, az ellenőrzés (felüellenőrzés) megállapításait tartalmazó jegyzőkönyv minősül ellenőrzésről (felüellenőrzésről) készült jegyzőkönyvnek.”

152. §

Az Art. 145. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat:)

„g) A 24/G. § (8) bekezdése szerinti határozat.”

153. §

Az Art. 165. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része, a napi pótlék mértékének meghatározása során kerekítést nem kell alkalmazni. A késedelmi pótlék után késedelmi pótléket felszámítani nem lehet. Az állami adó- és vámhatóság a 2000 forintot el nem érő késedelmi pótléket nem írja elő.”

154. §

Az Art. 172. §-a a következő (20j) bekezdéssel egészül ki:

„(20j) Az állami adó- és vámhatóság 600 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja azt az adózót, aki a 16. § (3) bekezdés r) pontjában foglalt bejelentési kötelezettségét késedelmesen, hibásan, valótlan adattartalommal, hiányosan teljesíti vagy nem teljesíti.”

155. §

(1) Az Art. 175. § (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) Ha a belföldön gazdasági célú letelepedéssel, lakóhellyel vagy állandó tartózkodási hellyel nem rendelkező adóalany e törvény szerint központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül történő elektronikus kapcsolattartásra egyébként nem kötelezett, választása szerint jogosult a 9. számú melléklet 2. címében szabályozott elektronikus levélcímen való kapcsolattartásra, azzal az eltéréssel, hogy az ehhez szükséges elektronikus levélcímét az állami adó- és vámhatósághoz (változás)bejelentési kötelezettsége teljesítésével valamint az erre vonatkozó kifejezett nyilatkozatával bejelenti.”

(2) Az Art. 175. §-a a következő (36) bekezdéssel egészül ki:

„(36) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az adófizetési biztosíték megállapításával, befizetésével és visszafizetésével kapcsolatos szabályokat rendeletben határozza meg.”

156. §

Az Art. 178. § 25a. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(178. § E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„25a. székhelyszolgáltató: az a személy, aki vagy amely üzletszerű gazdasági tevékenységként az adózó megbízásából gondoskodik az adózó üzleti és hivatalos iratainak munkaidőben történő átvételéről, érkeztetéséről, megőrzéséről, rendelkezésre tartásáról, valamint, a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítéséről, így különösen a cég székhelyéhez és a cégiratokhoz kapcsolódó hatósági kényszerintézkedések tűréséről,”

157. §

Az Art. a következő 233. §-sal egészül ki:

„233. §

Az állami adó- és vámhatósághoz 2017. január 1-jét megelőzően adószám megállapítása érdekében bejelentkezett egyéni vállalkozó, valamint cégbejegyzésre kötelezett adózó, ha székhelyszolgáltatást vesz igénybe, és a székhelyszolgáltató személyében 2016. december 31-jét követően nem következett be változás, a székhelyszolgáltatónak az Art. 16. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott adatait 2017. szeptember 29-éig az állami adó- és vámhatósághoz bejelenti.”

158. §

Az Art. a következő 234. §-sal egészül ki:

„234. §

E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.7.) megállapított 16. § (3) bekezdés r) pontja szerinti, 2018. január 1-jén érvényes külföldi számlaszámokat az adózó 2018. január 31-éig az állami adó- és vámhatósághoz írásban, formanyomtatványon bejelenti.”

159. §

Az Art. a következő 235. §-sal egészül ki:

„235. §

E törvénynek a Módtv. 7.-tel megállapított 38. § (2) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi számlanyitási kötelezettséget a már tevékenységet folytató egyéni vállalkozóknak a 2018. január 31-ig kell teljesíteniük.”

160. §

Az Art. a következő 236. §-sal egészül ki:

„236. §

Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, e törvénynek Módtv.7-tel megállapított rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.”

161. §

Az Art. a következő 237. §-sal egészül ki:

„(1) A Módtv.7. rendelkezéseit a 2018. január 1. után keletkezett, illetve esedékessé vált adótartozások meg nem fizetése miatt felszámított késedelmi pótléokra kell alkalmazni.

(2) A Módtv.7.-tel megállapított 165. § (2) bekezdését alkalmazni kell a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakban keletkezett, illetve esedékessé vált adótartozások után felszámított késedelmi pótléokra azzal, hogy ha a meg nem fizetett adótartozás esedékességének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra nézve kevésbé terhes pótlékfeltételeket határoztak meg, úgy legfeljebb az adótartozás esedékességekor hatályos legmagasabb mérték alkalmazható.”

162. §

Az Art. 3. számú melléklete a 4. melléklet szerint módosul.

163. §

Az Art.

1. 6/A. § (1a) bekezdésében a „bekezdés b)-j) pontjaiban” szövegrész helyébe a „bekezdés b)-k) pontjaiban” szöveg,
2. 6/C. § (4) bekezdésében az „illetve adóhiány megállapítás esetén” szövegrész helyébe az „illetve adókülönbözöt megállapítása esetén” szöveg,
3. 6/I. § (1) bekezdésében az „illetve az adóhiány megállapításának (jegyzőkönyvezésének) időpontjában” szövegrész helyébe az „illetve az utólagos ellenőrzés megállapításairól szóló jegyzőkönyv keltének időpontjában” szöveg,
4. 22/D. § (6) bekezdésében a „beszerelésével, és” szövegrész helyébe a „beszerelésével és” szöveg,
5. 24. § (2) bekezdésében a „bekezdésének c) pontja” szövegrész helyébe a „bekezdésének d) pontja” szöveg,
6. 24/A. § (8) bekezdésében, 24/B. § (7) bekezdésében a „bekezdés c) pontja” szövegrész helyébe a „bekezdés d) pontja” szöveg,
7. 24/C. § (6b) bekezdés b) pontjában a „megtett fennállásának” szövegrész helyébe a „megtett az akadály bekövetkezésének elkerülésére vagy fennállásának” szöveg,
8. 24/D. § (3) bekezdésében a „számított 8 napos” szövegrész helyébe a „számított 15 napos” szöveg,

9. 52. § (7) bekezdés a) pont aa) alpontjában az „egészségbiztosítási szerv, az állami” szövegrész helyébe az „egészségbiztosítási szerv, a Magyar Államkincstár, az állami” szöveg,

10. 52. § (7) bekezdés n) pontjában a „szervezetnek.” szövegrész helyébe a „szervezetnek,” szöveg,

11. 172. § (20i) bekezdés b) pontjában a "kapcsolatos, jogszabályban" szövegrész helyébe a "kapcsolatos jogszabályban" szöveg,

12. 175. § (4a) bekezdés d) pontjában az "árnak és" szövegrész helyébe az "árnak, és" szöveg,

13. 176/I. § (10) bekezdésében a „kötelezettségeket – a kötelezettség fennállása alatt és az azt követő ötödik naptári év végéig – az” szövegrész helyébe a „kötelezettségeket a kötelezettség fennállása alatt és az azt követő ötödik naptári év végéig az” szöveg,

14. 216. §-ában a „2017. július 1-jén” szövegrész helyébe a „2018. január 1-jén”, valamint a „2017. június 30-a” szövegrész helyébe a „2017. december 31-e” szöveg

15. 230. § (3) bekezdésében a „2018. január 1-ig” szövegrész helyébe a „2017. december 31-ig” szöveg

lép.

164. §

Hatályát veszti az Art.

1. 21. § (1) bekezdése,

2. 126. §-a,

3. 2. számú melléklet IV. pont B) alpontjában az „, illetve ettől az időponttól igényelheti” szövegrész.

23. A fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény módosítása

165. §

A fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény 14. §-a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az e törvényen alapuló kötelezettség vagy jogosultság csak adószám, vagy adóazonosító jel birtokában teljesíthető, illetve érvényesíthető.”

24. A közösség területére belépő, illetve a közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény módosítása

166. §

A Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről szóló, 2005. október 26-i 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2007. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Készpénztörvény) a következő 1/A. §-sal egészül ki:

„1/A. §

Az e törvényben vagy a Rendeletben nem szabályozott eljárási kérdésekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.”

167. §

A Kézpénztörvény 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Rendelet 3. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján a készpénz tulajdonosának teljes nevét és címét, c) pontja alapján a készpénz tervezett címzettjének teljes nevét és címét, e) pontja alapján a készpénz tervezett felhasználásának részletes leírását, valamint g) pontja alapján az alkalmazott szállítóeszköz fajtáját, gépjármű esetén a rendszámát kell megadni.”

168. §

A Kézpénztörvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. §

A vámhatóság a készpénzforgalom ellenőrzése érdekében, a Rendelet 3. cikkében meghatározott nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából vámellenőrzés keretében jogosult a természetes személyek, poggyászuk és szállítóeszközük ellenőrzésére.”

169. §

A Kézpénztörvény 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a Rendelet 3. cikke szerint közölt vagy a 3. § alapján végzett ellenőrzés során szerzett adat pénzmosásra, terrorizmus finanszírozására, vagy a készpénz büntetendő cselekményből való származására utal, továbbá a készpénz származásának vizsgálata érdekében, a vámhatóság jogosult azt haladéktalanul a pénzügyi információs egységként működő hatóságnak továbbítani és a készpénz 80%-át 30 napig visszatartani.”

170. §

A Kézpénztörvény 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. §

Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza az Európai Unió területére belépő vagy azt elhagyó készpénz ellenőrzésének végrehajtását, annak részletes szabályait, valamint a kiszabott bírság bevételezésének rendjét.”

171. §

Hatályát veszti a Kézpénztörvény 3/A. §-a.

25. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

172. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: NAV tv.) 13. § (2) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(A NAV)

„l) végzi az Európai Unió által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvényben meghatározott feladatokat.”

173. §

A NAV tv. 13. § (4) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(A NAV adóigazgatási jogkörében)

"j) ellátja a jogszabályban meghatározott egyéb feladatokat."

174. §

A NAV tv. 19/G. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az állami adó- és vámhatóság vezetője az e törvény 18/E. §, 19/A. § (1) bekezdésében és 19/B. § (1) bekezdésében előírt felsőfokú iskolai végzettség követelménye alól egyedi ügyben, indokolt esetben felmentést adhat.”

175. §

A NAV tv. 33/S. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő a fegyelmi eljárás megindításától jogi képviselőt vehet igénybe. A jogi képviselő mellett vagy helyett a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő kérelmére a NAV-nál működő munkavállalói érdek-képviseleti szervnek a részvételét, képviseleti jogának gyakorlását lehetővé kell tenni a fegyelmi eljárás során.

(2) A vizsgálat során a fegyelmi eljárás alá vont meghallgatását úgy kell kitűzni, hogy azon – a jogi képviselő személyének bejelentését követően – jogi képviselője, illetve – a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, az ügykezelő ilyen irányú kérését követően – a NAV-nál működő munkavállalói érdekképviseleti szerv képviselője is jelen lehessen.”

176. §

A NAV tv. 36/C. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(36/C. § (1) A pénzügyőr a szolgálati feladatok ellátása céljából)

„c) a csomagküldemények jövedéki törvény szerinti ellenőrzése során azokat csomagátvizsgáló berendezéssel átvilágíthatja, szolgálati keresőkutyával vagy más alkalmas módon felbontás nélkül átvizsgálhatja.”

177. §

A NAV tv. III. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Létesítmény őrzés-védelmi intézkedés

37. §

(1) A pénzügyőr által őrzött létesítményben az abban tartózkodók biztonsága érdekében a pénzügyőr a 36/A. § (1) bekezdésében és 36/B. § (2) bekezdésében rögzített intézkedéseken túl a (2) bekezdés szerinti intézkedésekre is jogosult. A létesítmény őrzésvédelmét ellátó szerv vezetője a pénzügyőr által őrzött létesítménybe való be- és kilépésre – a nem NAV kezelésében lévő létesítmény esetén az ott elhelyezett szerv vezetőjével egyetértésben –, illetve a képfelvétel készítésére a (2) bekezdés és a 78/B. § figyelembevételével szabályokat állapíthat meg.

(2) A pénzügyőr az általa őrzött létesítmény biztonsága érdekében az (1) bekezdésben megállapított szabályok szerint megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzon, illetve az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti, a létesítmény biztonsága érdekében technikai ellenőrzést alkalmazhat, elrendelheti a jogszerűen birtokban tartott veszélyes tárgyak kötelező letétbe helyezését, továbbá jogosult az általa őrzött létesítmény területére belépő vagy onnan kilépő személyt a csomagja tartalmának, járművének, szállítmányának, valamint szállítási okmányának bemutatására felhívni.”

178. §

A NAV tv. 46. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(46. § (1) A pénzügyőr – szolgálatának jogszerű teljesítése közben – lőfegyverhasználatra jogosult:)
„i) a pénzügyőr által őrzött létesítmény ellen felfegyverkezve intézett támadás elhárítására.”

179. §

A NAV tv. 78. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(78. § (1) A NAV feladatainak ellátása céljából - az Art., a Vtv. és az egyéb adó- és vám jogszabályok rendelkezései alapján kezelt adókötelezettséggel, vámkötelezettséggel, adóigazgatási és vámigazgatási eljárással kapcsolatos adatokon, illetve a bűnüldözési adatokon kívül - kezeli még továbbá:)

„d) a NAV kezelésében lévő létesítménybe be- és kilépő személyek, illetve a 37. § (1) bekezdés alapján igazoltatott személyek személyes adatait, továbbá a beléptető rendszer működtetése során keletkezett adatokat az adat keletkezésétől számított legfeljebb egy évig.”

180. §

A NAV tv. 78. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A belépő személyek és a belépési adatbázis adatai bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújának észlelése esetén, továbbá megkeresés alapján a nyomozó hatóságnak, valamint a szabálysértés miatt eljáró hatóságnak és a szabálysértés miatt előkészítő eljárást folytató szervnek

adhatók át.”

181. §

A NAV tv. V. Fejezete a következő 78/B. §-sal egészül ki:

„78/B. §

A NAV kezelésében lévő létesítmény rendjének és jogszerű működésének védelme és az abban tartózkodók biztonsága érdekében a létesítmény területét határoló külső falakon, kapuknál és kerítésen, valamint a létesítmény folyosóin, ügyfélterében – az emberi méltóság védelme érdekében megfigyelés elől elzárt területeket kivéve – a NAV képfelvevőt helyezhet el és felvételt készíthet. A képfelvétel készítésének és az adatkezelésnek a tényéről, továbbá a képfelvevő által megfigyelt területről a belépő személyek tájékoztatása érdekében figyelemfelhívó tájékoztatót kell elhelyezni. Az e § alapján készített, rögzített felvételekre, illetve az abban szereplő személyes adataira a 36/O. § (3) bekezdését és a 36/P. § (1) bekezdését kell alkalmazni.”

182. §

(1) A NAV tv. 82/A. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(82/A. § (1) Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„b) azon vagyontárgyak, magáncélú elérhetőséget biztosító telekommunikációs eszközök körét, amelyekre vonatkozóan, valamint a készpénz, készpénzt helyettesítő eszköz esetében azt az értékhátart, amelyet meghaladóan a hivatásos állomány tagja és a kormánytisztviselő korlátozható abban, hogy azokat a szolgálati feladatok ellátása, illetve munkavégzés során magánál tartsa, valamint a korlátozás feltételeit, továbbá a magáncélú elérhetőséget biztosító telekommunikációs eszközök szolgálatellátás, illetve munkavégzés során történő használatának korlátozására vonatkozó szabályokat;”

(2) A NAV tv. 82/A. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(82/A. § (1) Felhatalmazást kap a kijelölt miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„d) a pénzügyőrök tekintetében az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasság követelményeit, az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmassági követelmények felmérésének szabályait, az alkalmassági vizsgálatok fajtáit, a felmérést végző szervek, szervezetek kijelölését, az alkalmassági vizsgálatok eljárási rendjét, az egészségi, pszichikai és fizikai alkalmassági követelményeknek való meg nem feleléssel és a baleset, betegség szolgálati kötelemekkel való összefüggésének megállapításával kapcsolatos eljárást, a szolgálati lőfegyver ideiglenes bevonásának szabályait, valamint a NAV tisztjelöltjeinek egészségi és pszichikai alkalmassági vizsgálatával kapcsolatos szabályokat;”

183. §

A NAV tv.

a) 13. § (2) bekezdés k) pontjában a „végrehajtásában.” szövegrész helyébe a „végrehajtásában,” szöveg,

- b) 18. § (1) bekezdésében a „13-25. §-a, 40. §-a,” szövegrész helyébe a „13-25. §-a, 29. § (6) bekezdés o) pontja, 40. §-a” szöveg,
- c) 36/C. § (1) bekezdés b) pontjában az „állomásokon.” szöveg helyébe az „állomásokon,” szöveg,
- d) 36/K. § (1) bekezdésében az „áru” szövegrész helyébe a „dolog” szöveg,
- e) 36/K. § (2) bekezdésében az „Az áru” szövegrész helyébe az „A dolog” szöveg,
- f) 78. § (1) bekezdés c) pontjában az „évig.” szövegrész helyébe az „évig,” szöveg
- g) 46. § (1) bekezdés h) pontjában az „elhárítására.” szövegrész helyébe az „elhárítására,” szöveg lép.

184. §

Hatályát veszti a NAV tv.

- a) 33/U. § (8) bekezdésében, a 33/Y. § (3a) bekezdésében, a 34/A. § (5) bekezdésében, a 34/D. § (6) bekezdésében az „MKK, MRK képviselőjével vagy”,
- b) 34. § (3) bekezdésében az „, illetve az MKK, MRK” szövegrész, valamint
- c) 82. § b) pontja.

26. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény módosítása

185. §

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 3. § 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. vámhiány: a keletkezett vámok és egyéb terhek és az annál kisebb összegben közölt vámok és egyéb terhek különbözete, továbbá a keletkezett, de nem közölt vámok és egyéb terhek összege, ha az nem abból eredt, hogy a vámhatóság jogszabályt sértett, vagy a rendelkezésre álló adatokat helytelenül értékelte, ide nem értve az ellenőrzés nélküli elfogadás esetét; a vámigazgatási bírság kiszabása szempontjából vámhiánynak minősül továbbá a szabályok be nem tartása miatt lefoglalt és elkobzott termékek esetében a keletkezett behozatali vámok és egyéb terhek összege, továbbá a 85. § (7) bekezdése alapján megállapított egyéb teher különbözete,”

186. §

A Vtv. 6. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i 2446/2015/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: FJA) 6. cikk (2) bekezdésének kivételével - a (9) bekezdésre figyelemmel - valamennyi, gazdálkodónak nem minősülő személynek nyilvántartásba kell vetetnie magát azon esetekben, amikor a vámhatóságok előtt elektronikus úton vagy papír alapon vám-árunyilatkozatot, vagy a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelmet nyújt be.”

187. §

A Vtv. IV. Fejezete a következő 4/A. alcímmel egészül ki:

„4/A. A Vámkódex 13. cikkéhez

13/A. §

A vámhatóság az áru átengedését követően vám-árnyilatkozattal vagy újrakiviteli árnyilatkozattal kapcsolatos kockázatra vonatkozó információt adhat át azon „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére, akivel erre irányuló megállapodást kötött. Az információ azon vám-árnyilatkozatra vagy újrakiviteli árnyilatkozatra irányulhat, ahol az érintett gazdálkodó a saját nevében és a saját érdekében járt el.”

188. §

(1) A Vtv. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámjogi képviseletre vonatkozóan állandó meghatalmazás vagy megbízás is adható. A gazdálkodó által adott állandó meghatalmazás vagy megbízás a vámhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha a képviselet tényét az ügyfél vagy a képviselője a vámhatóság által rendszeresített – a NAV honlapján közzétett – formanyomtatvány alkalmazásával papír alapon vagy elektronikusan jelenti be.”

(2) A Vtv. 20. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a vámjogi képviselet a Vámkódex 22. cikke szerinti kérelem benyújtására vonatkozik, akkor a képviseletet elektronikusan kell bejelenteni.”

189. §

A Vtv. 46. §-a a következő (3)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az áruátengedést követő ellenőrzéssel érintett személyt, az ellenőrzés tárgyát képező vám eljárások során közvetett képviselő képviselte a vámhatóság előtt, úgy az áruátengedést követő ellenőrzés során a közvetett képviselőt ugyanazon jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik, mint az ellenőrzött személyt.

(4) Ha a közvetett vámjogi képviselet az áruátengedést követő ellenőrzésre is kiterjed, akkor a (3) bekezdésben leírtak abban az esetben is alkalmazandóak.

(5) A (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel az (1) bekezdés szerinti értesítést valamennyi ügyfélnek egyidejűleg meg kell küldeni.

(6) Ha az áruátengedést követő ellenőrzés során az ügyfelek nyilatkozata egymásnak ellent mond, úgy a vámhatóság a nyilatkozatok, valamint a rendelkezésére álló egyéb bizonyítási eszközök segítségével tisztázza a tényállást.”

190. §

A Vtv. 49. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kérelemre indult eljárásban a felmerülő díjat – ha nemzetközi szerződés vagy jogszabály másképp nem rendelkezik – a kérelmezőnek kell megfizetnie. Hivatalból indult eljárások esetén felszámítható díjak megfizetésére az adott ügyben érintett személy köteles. Ha több személy érintett az adott eljárásban vagy az eljárást több személy kérelmezi, úgy a felmerülő díjakat érintett személyenként vagy kérelmezőnként külön-külön kell felszámítani.”

191. §

A Vtv. 23. alcíme helyébe a következő alcím lép:

„23. A Vámkódex 84. cikkéhez

55. §

(1) Ha egyetemlegesség keretében több adós felel egyetlen vámtartozás megfizetéséért, akkor a (3) bekezdés kivételével a vámhatóság a teljesítést valamennyi érintett adóstól kéri oly módon, hogy a vám és egyéb teher fizetési kötelezettségről szóló határozatot valamennyi érintett adós részére külön-külön, ugyanazon a napon, postai úton vagy adott esetben elektronikusan kell megküldeni.

(2) Ha a fizetésre kötelezett adósok közül az egyik teljesíti a közölt határozatban megállapított fizetési kötelezettséget, úgy a vámhatóság a teljesítésről és ez alapján a további fizetési kötelezettség megszűnéséről a többi adóst tájékoztatja.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseit az FJA 6. cikk (2) bekezdésében szabályozott esetekben nem kell alkalmazni.”

192. §

A Vtv. a következő 23/A. alcímmel egészül ki:

„23/A. A Vámkódex 86. cikkéhez

56. §

(1) A nem tarifális behozatali és kiviteli vámmentességeket a vámjogszabályok és a Magyarországon alkalmazandó nemzetközi szerződések határozzák meg.

(2) Ha az árukat az FJA 141. cikke szerinti cselekménnyel jelentik be, az egyidejűleg a vámmentesség iránti kérelemnek tekintendő. Ha a vámhatóság a bejelentést elfogadja, azt a vám-árunyilatkozat elfogadásával egyenértékűnek kell tekinteni.

(3) Ha a vámjogszabályok a nem tarifális vámmentességek alkalmazása vonatkozásában különleges felhatalmazást vagy engedélyt írnak elő, az engedélyt vagy a felhatalmazást a meghatározott feltételeket teljesítő személy részére lehet megadni.

(4) A (2) és a (3) bekezdést alkalmazni kell a kiviteli vámköteles áruk exportjára. Ezekben az esetekben elegendő a szóbeli bejelentés.

56/A. §

(1) A vámmentességi rendelet 41. cikke alkalmazásában a harmadik országokból beutazó személyek által importált termékek után fizetendő hozzáadottérték-adó és jövedéki adó alóli mentesítésről szóló, 2007. december 20-i 2007/74/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel összhangban kiadott nemzeti jogszabály alatt az utasok személyi poggyászában importált termékek általános forgalmi adó és jövedéki adó mentességéről szóló törvényt kell érteni.

(2) A vámmentességi rendelet 107. cikke alapján a magán- és kereskedelmi gépjárművek és motorkerékpárok szabványos tartályaiban az Európai Unió vámterületére vámmentesen behozott üzemanyag Magyarország területén a vám és egyéb terhek megfizetése nélkül nem idegeníthető el.”

193. §

A Vtv. 61. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A garanciajegyek formájában nyújtott egyedi kötelezettségvállalás jóváhagyása esetén e szakasz rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az engedély jogosultja az (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túl írásban kötelezettséget vállal a vámeljárás jogosultja tekintetében felmerült tartozások megfizetésére.”

194. §

A Vtv. 63. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vámhatóság az FJA 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetben eltekint a vámtartozás közlésétől. Ebben az esetben a 3. § 7. ponttól eltérően nem keletkezik vámhiány.”

195. §

A Vtv.

- a) 23. § (1) és (2) bekezdésében a „minősül,” szövegrész helyébe a „minősül többek között az az eset,” szöveg,
- b) 24. §-ában az „akkor kerül sor, ha” szövegrész helyébe a „többek között akkor kerül sor, ha” szöveg,
- c) 29. § (1) bekezdésében az „utólagos könyvelésbe vételére” szövegrész helyébe az „a közlésre” szöveg,
- d) 60/B. § (6) bekezdésében a „(6) bekezdés” szövegrész helyébe az „(5) bekezdés” szöveg,
- e) 99. §-ában az „árutovábbítás vámeljárás során vám-árnyilatkozatként használható.” szövegrész helyébe az „árutovábbítási vámeljárásban kizárólag a harmadik országból érkező szállítmányok érkeztetésekor fogadható el vám-árnyilatkozatként.” szöveg

lép.

196. §

Hatályát veszti a Vtv.

- a) 3. § 4. pontja,
- b) 94. § (4) bekezdésében az „a kötelező képviselő meglétét és” szöveg,
- c) 119. § (2) bekezdése.

VIII. Fejezet

SZÁMVITELT ÉS KÖNYVVIZSGÁLATOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

27. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

197. §

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 19. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben az adóhatósági ellenőrzés megállapítása a (3) bekezdés előírása alapján elszámolásra került, de azt a következő üzleti év(ek)ben, legkésőbb a mérlegkészítés időpontjáig az illetékes hatóság, bíróság jogerősen megváltoztatta, akkor ennek hatását a tárgyévre vonatkozóan kell elszámolni.”

198. §

Az Szt. 45. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A támogatásonként, a véglegesen átvett pénzeszközönként, a térítés nélkül átvett eszközönként kimutatott halasztott bevételt a fejlesztés során megvalósított eszköz, az elengedett, valamint a harmadik személy által átvállalt kötelezettséghez kapcsolódó eszköz, illetve a térítés nélkül átvett eszköz (ideértve az ajándékként, a hagyatékként kapott, a többletként fellelt eszközöket is) 47-51. § szerint meghatározott bekerülési értékének, illetve bekerülési értéke arányos részének költségkénti, illetve ráfordításkénti elszámolásakor kell megszüntetni. Meg kell szüntetni a fejlesztési támogatás miatt kimutatott halasztott bevételt a visszafizetendő támogatás ráfordításkénti elszámolásakor is.”

199. §

Az Szt. 47. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A származékos leszállítási ügyletek zárásakor az ügyletet az azonnali adásvétel szabályai szerint kell elszámolni. A származékos leszállítási ügylet keretében beszerzett eszközöket a bekerülés (beszerzés) napján valós értékre kell átértékelni az eszköz besorolásától függetlenül, minden esetben a pénzügyi műveletek egyéb bevételeivel, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításaival szemben.”

200. §

Az Szt. 84. § (7) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi műveletek egyéb bevételei között kell kimutatni:)

„j) ha a vállalkozó nem alkalmazza az 59/A-59/F. § szerinti valós értéken történő értékelést és az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, a kamat swap ügyletek kivételével a származékos ügyletek zárása időpontjában érvényes piaci árfolyam és kötési (határidős) árfolyam közötti – nyereségjellegű – különbözet teljes összegét, beleértve a származékos leszállítási ügylet keretében beszerzett eszközök bekerülés (beszerzés) napján valós értékre történő – 47. § (12) bekezdése szerinti – átértékelése miatt keletkező nyereségjellegű – különbözet összegét is, valamint az ügylethez kapcsolódóan a 32. § (5) bekezdés a) pontja vagy a 44. § (5) bekezdés a) pontja szerint kimutatott elhatárolás megszüntetését;”

201. §

Az Szt. 85. § (3) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között kell kimutatni:)

„j) ha a vállalkozó nem alkalmazza az 59/A-59/F. § szerinti valós értéken történő értékelést és az ügylet zárása a mérleg fordulónapjáig megtörtént, a kamat swap ügyletek kivételével a származékos ügyletek zárása időpontjában érvényes piaci árfolyam és kötési (határidős) árfolyam közötti – veszteségjellegű – különbözet teljes összegét, beleértve a származékos leszállítási ügylet keretében beszerzett eszközök bekerülés (beszerzés) napján valós értékre történő – 47. § (12) bekezdése szerinti – átértékelése miatt keletkező veszteségjellegű – különbözet összegét is, valamint az ügylethez kapcsolódóan a 32. § (5) bekezdés a) pontja vagy a 44. § (5) bekezdés a) pontja szerint kimutatott elhatárolás megszüntetését;”

202. §

Az Szt. 151. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A mérlegképes könyvelői szakképesítéssel rendelkezők, valamint az okleveles könyvvizsgálói szakképesítéssel rendelkező nem kamarai tagok könyvviteli szolgáltatási tevékenysége engedélyezésének és az engedély visszavonásának, a könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosultak nyilvántartásba vételének és a nyilvántartásból való törlésének, a 152/B. § szerinti bejelentésnek és a határon átnyúló könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba vételének és a nyilvántartásból való törlésének, a nyilvántartásba vételt végző szervezet kijelölésének, a nyilvántartás vezetésének, valamint a nyilvántartásba vett személyek kötelező szakmai továbbképzésének, a továbbképzés ellenőrzésének, a továbbképzés szervezésére és lebonyolítására jelentkező szervezetek akkreditációs eljárásának, továbbá a továbbképzési programok és szakmai kiadványok kreditpont-minősítési eljárásának a részletes szabályait a Kormány rendeletben állapítja meg, azzal, hogy az eljárások során méltányossági eljárásnak nincs helye.”

203. §

Az Szt. 152/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„152/A. §

Az engedélyezési és nyilvántartásba vételi eljárásért, a nyilvántartásból való törlésért, a hatósági igazolvány pótlásával, cseréjével, és a nyilvántartásban szereplő adatok módosításával összefüggő eljárásért, valamint a tevékenység határon átnyúló jelleggel történő megkezdésének és folytatásának bejelentésével összefüggő eljárásért, továbbá a továbbképző szervezetek akkreditációs eljárásáért, a kreditpont-minősítési eljárásért, valamint szakmai szervezetként történő elismerésért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

204. §

Az Szt. 177. §-a a következő (65)-(67) bekezdéssel egészül ki:

„(65) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi... törvénnyel megállapított 3. § (9) bekezdés 11. pontját, 19. § (3a) bekezdését, 45. § (2) bekezdését, 47. § (12) bekezdését, 59/B. § (14) és (15) bekezdését, 84. § (7) bekezdés j) pontját, 85. § (3) bekezdés j) pontját először a 2018. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(66) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (9) bekezdés 11. pontját, 19. § (3a) bekezdését, 45. § (2) bekezdését, 47. § (12) bekezdését, 59/B. § (14) és (15) bekezdését, 84. § (7) bekezdés j) pontját, 85. § (3) bekezdés j) pontját a 2017. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.

(67) A szövetkezeti hitelintézet, és a szövetkezeti hitelintézetek integrációjában résztvevő egyéb hitelintézet – függetlenül attól, hogy értékpapírjait az Európai Gazdasági Térség bármely államának szabályozott piacán forgalmazzák – e törvény 9/A. §-át először a 2019. évben induló üzleti évről készített beszámolóra alkalmazza azzal, hogy a 2018. évben induló üzleti évről készített beszámolóra történő alkalmazás is megengedett.”

205. §

(1) Az Szt. 178. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben szabályozza:)

„d) a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel rendelkezők, valamint az okleveles könyvvizsgálói szakképesítéssel rendelkező nem kamarai tagok könyvviteli szolgáltatási tevékenysége engedélyezésének és az engedély visszavonásának, a könyvviteli szolgáltatás végzésére jogosultak nyilvántartásba vételének és a nyilvántartásból való törlésének, a 152/B. § szerinti bejelentésnek és a határon átnyúló könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartásba vételének és a nyilvántartásból való törlésének részletes szabályait, a nyilvántartásba vételt végző szervezet kijelölését, a nyilvántartás vezetésének, valamint a nyilvántartásba vett személyek kötelező szakmai továbbképzésének és a szakmai továbbképzés ellenőrzésének, a továbbképzés szervezésére és lebonyolítására jelentkező szervezetek akkreditációs eljárásának és a továbbképzési programok és szakmai kiadványok kreditpont-minősítési eljárásának a részletes szabályait;”

(2) Az Szt. 178. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Felhatalmazást kap a miniszter arra, hogy – az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével – rendeletben állapítsa meg a könyvviteli szolgáltatást végzők engedélyezési és nyilvántartásba vételi eljárásáért, a nyilvántartásból való törlésért, a hatósági igazolvány pótlásával, cseréjével, és a nyilvántartásban szereplő adatok módosításával összefüggő eljárásért, valamint a tevékenység határon átnyúló jelleggel történő megkezdésének és folytatásának bejelentésével összefüggő eljárásért, továbbá a szakmai továbbképzés szervezésére és lebonyolítására jelentkező szervezetek akkreditációs eljárásáért, a továbbképzési programok és szakmai kiadványok kreditpont-minősítési eljárásáért és a szakmai szervezetként történő elismerés eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét és a díj megfizetésének részletes szabályait.”

206. §

Az Szt. 156. § (5) bekezdés i) pontjában a „bármely lényegesnek tekinthető hibás közlés” szövegrész helyébe a „bármilyen lényeges hibás állítás”, a „szóban forgó hibás közlés” szövegrész helyébe a „szóban forgó hibás állítás” szöveg lép.

207. §

Hatályát veszti az Szt.

1. 3. § (9) bekezdés 11. pontjában a „különösen” szövegrész,
2. 59/B. § (14) és (15) bekezdése.

28. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

208. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 4. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A kamara felügyeletet ellátó szervként a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végzők részére kiadja a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény szerinti, kötelező jellegű útmutatót. Az útmutató részét képező egységes szabályzatot a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végzők az előző törvények szerinti belső szabályzatként fogadhatják el.”

209. §

A Kkt. 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kamarai hatósági eljárás során a kapcsolattartás kizárólag az elektronikus ügyintézés és a

bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben meghatározott elektronikus úton, úrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével történhet.”

210. §

A Kkt. 9/H. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem adható meg az 9/G. § (1) bekezdés szerinti igazolás, annak a természetes személynek,)

„f) akit a közfelügyeleti hatóság vagy a kamara minőségellenőrzési bizottsága a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától meghatározott ideig eltiltott, az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől a határozatban szereplő időtartamig, ”

211. §

A Kkt. 11. §- a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Egyéni vállalkozóként jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet folytató kamarai tag könyvvizsgálónál az egyéni vállalkozói jogviszony nem minősül az (1) bekezdés d) pontja szerinti jogviszonynak.”

212. §

A Kkt. 36. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem adható jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység végzésére engedély annak a gazdálkodó szervezetnek (szervezetnek),]

„b) amelynek engedélyét visszavonták az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől a határozatban szereplő időtartamig, ”

213. §

A Kkt. 41. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közfelügyeleti hatóság a könyvvizsgáló cég 35. § szerinti engedélyét visszavonja)

„e) a közfelügyeleti hatóság vagy a kamara minőségellenőrzési bizottsága által hozott jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától történő eltiltásról szóló jogerős határozat alapján.”

214. §

A Kkt. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kérelem alapján minősítést a kamarai tag könyvvizsgáló akkor kaphat, ha igazolja, hogy a minősítés megadása iránti kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül

a) legalább három éven vagy három üzleti éven át a minősítésnek megfelelő tevékenységet végző (IFRS-minősítés esetén a beszámolóját a nemzetközi számviteli standardok szerint összeállító) gazdálkodóra vonatkozóan számviteli, ellenőrzési tevékenységet végzett (ideértve az ehhez kapcsolódó szabályozási és felügyeleti feladatokat is) és legalább két éves vagy két üzleti évre kiterjedő gyakorlata van a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység

ellátásában, vagy

b) legalább három éven vagy három üzleti éven át jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végzett és a kérelmezett minősítéssel egyező minősítéssel rendelkező minősítésű kamarai tag könyvvizsgáló mellett legalább két évig vagy két üzleti éven át közreműködött olyan gazdálkodó tekintetében a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásában, amelyre vonatkozóan jogszabály a kérelmezett minősítés meglétét előírja, vagy

c) legalább három éven vagy három üzleti éven át jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végzett - vagy IFRS minősítés esetén legalább három éven vagy három üzleti éven át közreműködött kamarai tag könyvvizsgáló mellett jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásában - és sikeresen teljesítette a kérelmezett minősítésre előírt szakmai minősítő vizsgát.”

215. §

(1) A Kkt. 111. § d) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

(A küldöttgyűlés)

„d) elfogadja a kamara - egyes területi szervezetek pénzügyi tervét, valamint a főtitkár javadalmazását önállóan is tartalmazó - éves pénzügyi tervét és az - egyes területi szervezetek pénzügyi beszámolóját önállóan is tartalmazó - éves pénzügyi beszámolót (annak részeként a számviteli jogszabályok szerinti beszámolót),”

(2) A Kkt. 111. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„f) meghatározza személyenként külön-külön az elnök, az alelnökök, az elnökség további tagjai, a területi szervezetek elnökei, a fegyelmi megbízott és a kamara alapszabálya szerint díjazásban részesíthető bizottsági elnökök és tagok díjazását”

216. §

(1) A Kkt. 173/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bizottság ellenőrzi a kamarai tag könyvvizsgálók, a könyvvizsgáló cégek

a) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben,

b) az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvényben, valamint

c) az a) és b) pont szerinti törvények végrehajtására a kamara által kiadott útmutatóban foglalt kötelezettségeinek teljesítését (e §-ban a továbbiakban: ellenőrzés).”

(2) A Kkt. 173/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a vizsgálat eredményeként az állapítható meg, hogy a kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég megszegte a (2) bekezdés szerinti törvényekben vagy az annak végrehajtására kiadott útmutatóban foglalt kötelezettségeit, a bizottság a (2) bekezdés szerinti törvényekben foglalt

intézkedések alkalmazásáról dönt. Ha a bizottság intézkedésként eltiltást alkalmaz, az eltiltás időtartama 3 évig terjedhet. ”

217. §

(1) A Kkt. 173/B. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A közfelügyeleti hatóság éves a minőségellenőrzéseket minőségellenőrzési terv alapján végzi, amelyet legkésőbb a tárgyév március 31-ig nyilvánosságra hoz a kormányzati portálon”

(2) A Kkt. 173/B. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A Rendelet 21. cikke alapján, ha a közfelügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy az adott minőségellenőrzés lebonyolításához szükséges, közreműködőként a (6) bekezdés e) pontjában foglaltaknak megfelelő kamarai minőségellenőrök, valamint az adott minőségellenőrzéshez szükséges speciális szaktudással rendelkező személyek is bevonhatók. A minőségellenőrzésben közreműködőként részt vevő kamarai minőségellenőrök és más személyek a minőségellenőrzés során önálló írásos véleményt nem készítenek, döntéshozatalban nem vesznek részt. A közreműködőnek a helyszíni ellenőrzés megkezdése előtt titoktartási nyilatkozatot kell adnia az ellenőrzöttnek.”

(3) A Kkt. 173/B. §-a a következő (13a) bekezdéssel egészül ki:

„(13a) Az ellenőrnek, a közreműködőnek és az ellenőrzöttnek a helyszíni ellenőrzés megkezdése előtt nyilatkozatot kell tennie a függetlenségi és összeférhetetlenségi követelményeknek való megfelelésről.”

218. §

A Kkt. a következő 208/L. §-al egészül ki:

„208/L. §

(1) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évitörvénnyel módosított , 50. § (2) bekezdését és 1. mellékletét a hatálybalépést követően indult eljárásokra kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évitörvénnyel módosított 173/A. § (2) bekezdését a 2017. június 26-át követően indult eljárásokra kell először alkalmazni.

(3) E törvénynek az egyes adótörvények és már kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évitörvénnyel hatályon kívül helyezett 173/A. § (5), és (9) bekezdését a 2017. június 26-át megelőzően indult eljárásokra még alkalmazni kell.

(4) A Mód2 törvény hatálybalépésekor érvényben lévő 35. § szerinti kamara által kiállított

engedélyek ugyanazon joghatás kiváltására alkalmasak, mint a Mód2 törvény hatálybalépését követően a 35. § szerinti közfelügyeleti hatóság által kiállított engedélyek.”

219. §

A Kkt. 1. melléklete a 6. melléklet szerint módosul.

220. §

A Kkt.

a) 5. § l) pontjában, 67. § (1) bekezdésében a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény” szöveg helyébe a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény” szöveg,

b) 9/B. §-ában az „az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos rendelkezéseinek” helyébe az „a 7. § (2) bekezdésének” szöveg,

c) 52. § (1) bekezdés f) pontjában az „illetve a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény, a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdéi szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény, illetve a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvény” szöveg,

d) 67. § (1) bekezdésében a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényből” szövegrészek helyébe a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvényből” szöveg

e) 112. § h) pontjában a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására” szöveg helyébe a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésére és megakadályozására, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtására” szöveg,

f) 152. § (1) bekezdés j) pontjában a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésének és megakadályozásának” szöveg helyébe a „pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésének és megakadályozásának, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásának” szöveg

lép.

221. §

Hatályát veszti a Kkt. 173/A.§ (5) és (9) bekezdése.

IX. Fejezet

EGYÉB TÖRVÉNYEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

29. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény módosítása

222. §

A szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló 2011. évi CII. törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) 2. § 7. és 8. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„7. szabad pénzeszköz: a látra szóló és a lekötött bankbetéteknek (ide nem értve azon pénzeszközöket, amelyek felett a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás vagy a projektársaságuk rendelkezési joga korlátozott), az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes államok vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet tagállama által kibocsátott állampapíroknak, a nemzetközi pénzügyi intézmény által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknak és az elismert tőkepiacra bevezetett értékpapíroknak a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, továbbá a projektársaságuk esetében a projektársaság éves beszámolójának mérlegében kimutatott értéke,

8. elvart osztalék: a szabályozott ingatlanbefektetési társaság vagy szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető, a szabályozott ingatlanbefektetési társaságként vagy szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozásként történő nyilvántartásba vételtől a nyilvántartásból való törlésig elért eredményének 90%-a, továbbá a szabályozott ingatlanbefektetési társaság vagy szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás projektársasága esetében a projektársaság külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető, a projektársaságként történő nyilvántartásba vételtől a nyilvántartásból való törlésig elért eredményének 100%-a, ide nem értve a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás vagy a projektársaságuk esetében a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) rendelkezéseivel összhangban az IFRS-ek szerinti éves beszámolóra történő áttérés kapcsán elszámolt egyszeri áttérési különbözet eredménytartalékban kimutatott összegét,”

223. §

(1) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely) „ac) ingatlankezelés (TEÁOR 6832) és építményüzemelés (TEÁOR 8110),”

(2) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely) „f) legalább ötmilliárd forint összegű – összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett társaság esetében az összevont (konszolidált) mérlegben kimutatott – induló tőkével rendelkezik;”

(3) A Szit. tv. 3. § (3) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság az a nyilvánosan működő részvénytársaság lehet, amely) „h) esetében a teljes jegyzett tőke össznévértékéhez viszonyítottan

ha) legalább 25%-ot tesz ki azon részvények mértéke – a szabályozott ingatlanbefektetési társaságként történő nyilvántartásba vétel időpontjában –, amelyek tulajdonosai egyenként - közvetve vagy közvetlenül - a teljes jegyzett tőke össznévértékének legfeljebb 5%-át tulajdonolják, amennyiben – a dolgozói részvények kivételével – kizárólag szabályozott piacra bevezetett részvénnel rendelkezik; vagy

hb) legalább 25%-ot tesz ki azon részvénytársaság mértéke (közkezhányad), amelynek tulajdonosai egyenként - közvetve vagy közvetlenül - a teljes jegyzett tőke össznévértékének legfeljebb 5%-át tulajdonolják (a továbbiakban: közkezhányad-részesedési korlát), azzal, hogy amennyiben bármely részvényes a közkezhányad-részesedési korlátot meghaladó tulajdoni hányadot szerez, úgy ebben az esetben a (3a) bekezdés szerinti eljárást kell alkalmazni, és ezen részvényes a részvénytársasággal gyakorolható szavazati jogok legfeljebb 5%-át gyakorolhatja;”

224. §

A Szit. tv. 3. § (7) bekezdés b)-d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága csak olyan vállalkozás lehet,)

„b) amelynek – konszolidációba be nem vont társaság esetén – a számviteli beszámolójában kimutatott, visszafizetési kötelezettséget keletkeztető idegen forrásai nem haladják meg a számviteli beszámolójában kimutatott ingatlanok és beruházások értékének 70%-át, és

c) amely – a pénzügyi intézménnyel kötött hitel vagy pénzkölcsön nyújtására vonatkozó szerződés kivételével – nem köt olyan szerződést, nem vállal olyan egyoldalú kötelezettséget, amely az osztalék kifizetését korlátozza, és

d) amely az ingatlanok 10. § (1) bekezdése szerinti piaci értéke és könyv szerinti értéke közötti különbözetét könyvviteli nyilvántartásában az alkalmazott számviteli politikája szerint, de legalább negyedévente elszámolja a számviteli törvény 57. § (3) bekezdésében, valamint 58-59. §-ában meghatározott, a piaci értékelésre és az értékhelyesbítésre vonatkozó előírások szerint, illetve – amennyiben éves beszámolóját a számviteli törvény 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készíti – az ingatlanok értékét az IFRS-ek szerinti átértékelési modell vagy valósérték-modell elveivel összhangban határozza meg, és”

225. §

A Szit. tv. 3. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A (7) bekezdés b) pontjának alkalmazásakor az ingatlanok értékét növeli a számviteli törvény szerint az ingatlanokra tekintettel kimutatott értékhelyesbítés összege. Abban az esetben, ha a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársasága az éves beszámolóját a számviteli törvény 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készíti, az ingatlanok értéke tartalmazza a bekerülési értéken kívül a követő értékelés kapcsán elszámolt tételeket, függetlenül az alkalmazott értékelési modelltől.”

226. §

A Szit. tv. 6. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozásnál és társaságnál vezető állású személynek az választható meg, illetve az nevezhető ki, aki)

„a) felsőfokú végzettséggel rendelkezik,”

227. §

(1) A Szit. tv. 8. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szabályozott ingatlanbefektetési társaság – összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett társaság esetében a konszolidációba bevont valamennyi társaság összevont – portfóliójában egyetlen ingatlan, vagy más szabályozott ingatlanbefektetési társaságban fennálló részesedés értéke sem haladhatja meg a szabályozott ingatlanbefektetési társaság számviteli jogszabályok szerinti mérlegfőösszegének a harminc százalékát.”

(2) A Szit. tv. 8. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szabályozott ingatlanbefektetési társaság éves beszámolójában – összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett társaság esetében az összevont (konszolidált) éves beszámolójában – kimutatott, visszafizetési kötelezettséget keletkeztető idegen forrásai (ide nem értve a kapott óvadék összegét) nem haladhatják meg az éves beszámolójában – összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett társaság esetében az összevont (konszolidált) éves beszámolójában – kimutatott ingatlanok és beruházások összértékének 65%-át.

(5a) A (2), (3) és (5) bekezdések alkalmazásakor az ingatlanok értékét növeli a számviteli törvény szerint az ingatlanokra tekintettel kimutatott értékhelyesbítés összege. Éves beszámolóját a számviteli törvény 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készítő szabályozott ingatlanbefektetési társaság esetében az ingatlanok értéke tartalmazza a bekerülési értéken kívül a követő értékelés kapcsán elszámolt tételeket, függetlenül az alkalmazott értékelési modelltől.”

228. §

A Szit. tv. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szabályozott ingatlanbefektetési társaság az ingatlanok (1) bekezdés szerinti piaci értéke és könyv szerinti értéke közötti különbözetét könyvviteli nyilvántartásában az alkalmazott számviteli politikája szerint, de legalább negyedévente elszámolja. Az elszámolás során köteles alkalmazni a számviteli törvény 57. § (3) bekezdésében, valamint 58-59. §-ában meghatározott, a piaci értékelésre és az értékhelyesbítésre vonatkozó előírásokat. Amennyiben a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás vagy a projektársaságuk az éves beszámolóját a számviteli törvény 9/A. §-a alapján az IFRS-ek szerint készíti, az ingatlanok értékét az IFRS-ek szerinti átértékelési modell vagy valósérték-modell

elveivel összhangban határozza meg.”

229. §

A Szit. tv.

1. 1. §-ában a „Magyarország” szövegrész helyébe a „Magyarország vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes más állam” szöveg,
2. 3. § (3) bekezdés c) pontjában az „a külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető tárgyévi adózott eredményének” szövegrész helyébe az „az elvárt osztalék” szöveg,
3. 3. § (3) bekezdés e) pontjában az „együttesen” szövegrész helyébe az „együttesen közvetlenül” szöveg,
4. 3. § (3) bekezdés g) pontjában a „törzsrészcsoportot bocsát ki” szövegrész helyébe a „törzsrészcsoportot és dolgozói részvcsoportot bocsáthat ki” szöveg,
5. 3. § (3a) bekezdésében a „h) pontjában” szövegrész helyébe a „hb) alpontjában” szöveg,
6. 3. § (7) bekezdés a) pontjában „a külön jogszabályban meghatározottak szerint osztalékként kifizethető eredményének” szövegrész helyébe az „az elvárt osztalék” szöveg,
7. 6. § (3) bekezdésében „a szavazatok legalább 90%-ával rendelkező részvcsoportok ettől eltérően döntenek” szövegrész helyébe „az alapszabály másként rendelkezik” szöveg lép.

X. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések, valamint az Európai Unió jogának való megfelelés

230. §

- (1) Ez a törvény – a (2)-(6) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetést követő napon lép hatályba.
- (2) A 208. §, 216. §, 220. § a) és 220. § d)-f) pontja, 221. § 2017. június 26-án lép hatályba.
- (3) Az 5. §, 7. §, 10. § 1. pontja, 19. §, 20. § (3) bekezdése, 34. §, 35. §, 41-43. §, 126. § a kihirdetést követő 30. napon lép hatályba.
- (4) A 12. § (2) bekezdése, 14. § (2) és (4) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 22. § (2) bekezdése, 30-32. §, 188. § 2017. július 1-jén lép hatályba.
- (5) A 102. § 2017. november 1-jén lép hatályba.
- (6) Az 1. §, 2. §, 10. § 2. pont, 5-9. pontja, 12. § (1) bekezdése, 13. §, 14. § (1) és (3) bekezdése, 17. §, 18. §, 25. §, 28. §, 29. §, 33. §, 44. §, 45. §, 47. §, 49-54. §, 59. §, 74. §, 89. §, 90. §, 96-98. §, 103. §, 105-108. §, 109. § (2) bekezdése, 113-117. §, 120. §, 123. § 3. pontja, 124. §, 125. § 1-2. pontja, 127. §, 140-142. §, 144-146. §, 150. §, 152-154. §, 155. § (2) bekezdése, 158. §, 159. §, 161.

§, 164. § 1-2. pontja, 197-201. §, 206-207. §, 209. §, 217. §, 220. § b) pontja, 1. melléklet 1. pontja, 9-11. pontja, 3. melléklete és 4. melléklete 2018. január 1-jén lép hatályba.

231. §

E törvény

- a) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a minimális általános adómérték tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség időtartama tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. május 25-i (EU), 2016/856 tanácsi irányelvnek
 - b) az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelvnek,
 - c) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelvnek, és
 - d) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvnek
- való megfelelést szolgálja.

232. §

(1) E törvény 22. § (1) bekezdése a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-ei 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1-78. o.) 1-14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(2) E törvény 12. § (2) bekezdése, 14. § (2) és (4) bekezdése, 20. § (2) bekezdése, 22. § (2) bekezdése és 30-32. §-a a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1-78. o.) I. és II. fejezete és 56. cikke hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(3) E törvény 24. §-a az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

233. §

(1) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi LXVI. törvény 161. §-a és a 200. § 15. és 16. pontja nem lép hatályba.

(2) Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXV. törvény 187. §-a nem lép hatályba.

1. Az Szja tv. 1. számú melléklet 2. pontjában a 2.10. alpontot követő 2.11. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A lakáshoz kapcsolódóan adómentes)

„2.11. az ugyanazon munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás havi értékéből

a) a foglalkoztatás első 24 hónapjában a minimálbér 60 százalékát,

b) a foglalkoztatás második 24 hónapjában a minimálbér 40 százalékát,

c) a foglalkoztatás b) pont szerinti időszakát követő 12 hónapban a minimálbér 20 százalékát

meg nem haladó összeg, figyelemmel a 9. pont 9.7. alpont előírásaira is, azzal, hogy az ugyanazon munkáltatóval létrejött új munkaviszony esetén az a)-c) pont szerinti időtartamot a munkaviszonyok időtartamának összeszámításával kell meghatározni.”

2. Az Szja tv. 1. számú melléklet 2. pontjában a 3. A közcélú juttatások körében adómentes: pontot megelőző 2.11. alpont helyébe a következő rendelkezés lép:

(A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:)

„2.12. a hősi halottá nyilvánított katonák hozzátartozói (katonaözvegyek és az elhunyt saját háztartásában eltartott, árván maradt gyermekek, hadiárvák) részére belső szabályzat szerint biztosított lakhatási támogatás, lakáscélra adott vissza nem térítendő támogatás.”

3. Az Szja tv. 1. számú melléklet 3. pont 3.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közcélú juttatások körében adómentes:)

„3.3. a jótékony célú közadakozásból, a közérdekű kötelezettségvállalásból, a közhasznú egyesületből, alapítványból, közalapítványból annak létesítő okiratában rögzített közhasznú céljával összhangban a közhasznú cél szerint címzett magánszemélynek, valamint munkavállalói-érdekképviselői szervezet által magánszemélynek nem pénzben adott juttatás értéke (ide nem értve az e törvény szerint béren kívüli juttatásnak minősülő juttatásokat), pénzben történő juttatás esetén legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladó összegben havonta adott támogatás, továbbá a 2008. január 1-je előtt alapított, a magyar kultúra, tudomány, művészet és sport érdekében kiemelkedő tevékenységet folytató és kimagasló eredményt elérő magánszemélynek nyilvános jelölés alapján odaítélt és nyilvánosan átadott szakmai díj (ideértve a Bethlen Gábor Alapítvány által adományozott Bethlen Gábor Díjat is);”

4. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.7. alpontja a következő g) alponttal egészül ki:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„g) az „Ösztöndíjprogram Keresztény Fiataloknak” ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíjak”

(bármely esetben feltéve, hogy az nem minősül tevékenység ellenértékének;)

5. Az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pontja a következő 4.33-4.37. alponttal egészül ki:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.33. az Európai Unió forrásaiból a Felzárkóztató egészségügyi ápolói szakképzési programok keretében egészségügyi államigazgatási szerv által biztosított motivációs ösztöndíj;

4.34. az Európai Unió forrásaiból az Ápoló tanulók részére pályaválasztást támogató ösztöndíj program keretében egészségügyi államigazgatási szerv által biztosított ösztöndíj;

4.35. a sportakadémiák tanulói részére a sportakadémiával kötött szerződés alapján szállást, étkezést és felügyeletet biztosító magánszemélynek ezen tevékenység ellenértékeként a sportakadémia által fizetett díj;

4.36. a Bolyai János kutatási ösztöndíj;

4.37. a szakképzésről szóló törvény és az iskolai rendszerű szakképzésben részt vevő tanulók juttatásairól szóló miniszteri rendelet alapján a szakképző iskolai tanulóknak gyakorlati képzésük ideje alatt kötelezően biztosított vagy a gyakorlati képzést végző szervezet által saját döntése alapján biztosított nem pénzbeli juttatások, ideértve az utazási költségtérítést is.”

6. Az Szja tv. 1. számú melléklet 6. pont 6.1. alpont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:
az a juttatás, amelyet a magánszemély kap)

„a) mint károsult, jogszabályban meghatározott feltételek szerint, közadakozásból, vagy a munkáltatójától segélyként, támogatásként elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa (pl. környezeti vészhelyzet), tűzkár, baleset esetén, különösen lakás helyreállítása, újjáépítése céljából,”

7. Az Szja tv. 1. számú melléklet 7. pont 7.17. alpont helyébe a következő rendelkezés lép:
(Egyéb indokkal adómentes)

„7.17. az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére és/vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapjából támogatott felnőttképzésben, munkaerő-piaci képzésben, munkaerő-piaci programban, társadalmi felzárkózással kapcsolatos képzésben részt vevő magánszemély számára jogszabály, pályázat, programterv alapján elnyert forrás felhasználására vonatkozó kötelezettségek betartása mellett nyújtott képzési támogatás (kivéve a kereset-kiegészítést és a keresetpótló juttatást), felnőttképzési szolgáltatás, a képzés időszaka alatt biztosított étkezés, közlekedés, szállás, valamint az ilyen jogcímen adott költségtérítés, megélhetési támogatás;”

8. Az Szja tv. 1. számú melléklet 7. pontja a következő 7.35. alponttal egészül ki:
(Egyéb indokkal adómentes)

„7.35. az eredeti jogosult magánszemélynél az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog (megszerzésekor működtetési jog) átruházásáért kapott ellenérték.”

9. Az Szja tv. 1. számú melléklet 7. pontja a következő 7.36. alponttal egészül ki:
(Egyéb indokkal adómentes)

„7.36. a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 156. § (5) bekezdése alapján megszűnt követelés;”

10. Az Szja tv. 1. számú melléklet 9. pont 9.7. pont 9.7.2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.

A munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok)

„9.7.2. A munkáltató által nyújtott lakhatási támogatás abban az esetben tekinthető mobilitási célú lakhatási támogatásnak, ha a munkáltató azt olyan munkavállalónak nyújtja

a) akivel legalább heti 36 óra munkaidejű munkaviszonyt létesít, amely esetben a lakóhelye és a munkavégzés helye legalább 60 km-re van egymástól, vagy a munkavégzés helye és a lakóhelye közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja,

b) aki nem rendelkezett a munkaviszony létrejöttét megelőző 12 hónapban, és nem rendelkezik a támogatás nyújtásának időpontjában lakás haszonélvezeti joggal nem terhelt 50 százalékot meghaladó mértékű tulajdonjogával, haszonélvezeti joggal a munkavégzés helyén, valamint olyan településen, amelynek a munkavégzés helyétől való távolsága nem éri el a 60 km-t, vagy amelytől a munkavégzési helyéig, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje nem éri el a 3 órát.”

11. Az Szja tv. 1. számú melléklet 9. pont 9.7. pont 9.7.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.

A munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok)

„9.7.5. A munkáltató által nyújtott mobilitási célú lakhatási támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok alkalmazásában

a) ugyanazon munkáltatónak minősül az a személy is, aki (amely) a munkáltatónak a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozása,

b) munkaerő-kölcsönzés esetében az a) pont rendelkezését a kölcsönvevő és kapcsolt vállalkozásaira kell alkalmazni,

c) nem tekinthető munkavállalónak az a magánszemély, akivel a munkáltató a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő eset szerinti kapcsolatban áll.”

1. Az Szja tv. 3. számú melléklet nyitó szövegrésze a I. Jellemzően előforduló költségek fejezetet megelőzően a következő rendelkezéssel egészül ki:

(Az összevont adóalap megállapításához elszámolható költségekről)

„Közös tulajdonban álló ingatlan, ingó vagyontárgy bérbeadása esetén a költségek igazolására bármely tulajdonostárs nevére kiállított bizonylat figyelembe vehető.”

2. Az Szja tv. 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek a következők:)

„3. a belföldi közúti áru fuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), belföldi kiküldetés címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag e tevékenysége tekintetében – a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg, feltéve, hogy a magánszemély ezen kívül kizárólag a gépjármű belföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;”

3. Az Szja tv. 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 7. pont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek a következők:

7. külföldi kiküldetés esetén)

„a) a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg a nemzetközi közúti áru fuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), külföldi kiküldetés (külszolgálat) címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag az e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy az említett kormányrendeletben foglaltak alapján kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott

(saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;”

Az Áfa tv. 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat a következő 55-57. ponttal egészül ki:

(Sor- szám	Megnevezés	vtsz.)
„55.	Emberi fogyasztásra alkalmas élő hal, a díszhal kivételével	0301-ből
56.	Emberi fogyasztásra alkalmas hal (ideértve a halbőrt, ikrát, haltejet, halmáját és egyéb belsőségeket is) frissen, hűtve vagy fagyasztva, a cápa kivételével	0302-ből 0303-ből
57.	Emberi fogyasztásra alkalmas halfilé és más halhús (aprított is) frissen, hűtve vagy fagyasztva, a cápahús kivételével	0304-ből”

Az Áfa tv. 3. számú melléklet II. részében foglalt táblázat a következő 4. ponttal egészül ki:

(Sor- szám	Megnevezés)
„4.	Internet-hozzáférési szolgáltatás”

Az Art. 3. számú melléklet C) pont 3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Megyei (fővárosi) kormányhivatalok díjmentesen szolgáltatnak adatot az állami adó- és vámhatóság részére a földműves nyilvántartásból az adózó földműves minőségének megállapítása céljából.”

A Kkt. 1. melléklet 10. pont I. alpontja a következők szerint módosul:

„I. Az 50. § (2) bekezdés a) pontra alapozott kérelem esetén az alábbiaknak megfelelő igazolás benyújtása szükséges:

1. az igazolás tartalmazza az igazolást kibocsátó gazdálkodó cégnyilvántartás szerinti azonosító adatait, továbbá a kamarai tag könyvvizsgáló (a kérelmező) kamarai nyilvántartással megegyező azonosító adatait,
2. az igazolást kibocsátó gazdálkodó a kérelmező által kért minősítésnek megfelelő tevékenységet végez, illetve végzett,
3. az igazolásból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kérelmező eleget tett a minősítés feltételül a Kkt.-ben meghatározott követelményeknek,
4. azt a minősítésnek megfelelő tevékenységet végző gazdálkodó részéről a munkáltatói jogok gyakorlására jogosult személy írta alá.

Az 50. § (2) bekezdés b) pontra alapozott kérelem esetén alábbiaknak megfelelő igazolás benyújtása szükséges:

1. az igazolás tartalmazza a kérelmezőnek, valamint annak az adott minősítésű kamarai tag könyvvizsgálónak a kamarai nyilvántartással megegyező azonosító adatait, akinél a kérelmező megfelelően közreműködött,
2. az igazolás tartalmazza azoknak a gazdálkodóknak a cégnyilvántartás szerinti azonosító adatait, amelyekre vonatkozóan jogszabály az adott minősítés meglétét előírja, s amelyek tekintetében a kérelmező a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásában közreműködött,
3. az igazolásból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kérelmező eleget tett a minősítés feltételül a Kkt.-ben meghatározott követelményeknek,
4. az igazolást kibocsátó, adott minősítésű kamarai tag könyvvizsgáló írta alá.

Az 50. § (2) bekezdés c) pontra alapozott kérelem esetén a kamara oktatási bizottsága által kiállított, a szakmai minősítő vizsga követelményeinek való megfelelésre vonatkozó igazolás.

Az 50. § (2) bekezdés c) pontra alapozott IFRS minősítés esetén, amennyiben a kérelmező a minősítés megszerzését közreműködésre hivatkozva kérelmezi, a kamara oktatási bizottsága által kiállított, a szakmai minősítő vizsga követelményeinek való megfelelésre vonatkozó igazolás, valamint az alábbiaknak megfelelő igazolás benyújtása szükséges:

1. az igazolás tartalmazza a kérelmezőnek, valamint annak a kamarai tag könyvvizsgálónak a kamarai nyilvántartással megegyező azonosító adatait, akinél a kérelmező megfelelően közreműködött,
2. az igazolás tartalmazza azoknak a gazdálkodóknak a cégnyilvántartás szerinti azonosító adatait, amelyek tekintetében a kérelmező a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásában közreműködött,
3. az igazolásból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kérelmező eleget tett a minősítés feltételül a Kkt.-ben meghatározott követelményeknek,
4. az igazolást kibocsátó kamarai tag könyvvizsgáló írta alá.”

Általános indokolás

A Javaslatban szereplő módosítások kiemelt célja gazdaság versenyképességének növelése, az adóadminisztráció csökkentése, az adózás egyszerűsítése, valamint egyes kiemelt célokat ösztönző adópolitikai intézkedések bevezetése. A Javaslat továbbá a korábbi törvénymódosításokat követően felmerült gyakorlati kérdésekkel, felvetődött problémákkal összefüggésben tartalmaz számos jogtechnikai módosítást, pontosítást, valamint kiegészítést az egyértelmű jogalkalmazás érdekében, továbbá jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését is szolgálja

A **személyi jövedelemadóban** az adminisztráció egyszerűsítését szolgálja az ún. adókiegyenlítés intézményének megszüntetése: az ingatlan értékesítéséből származó jövedelmét idősothtoni férőhely megszerzésére fordító magánszemély további külön adminisztráció nélkül levonhatja vagy visszaigényelheti az erre a célra fordított jövedelem adóját. Kedvezőbbé válik az ún. praxisjog átruházásából származó jövedelem adózása is. Az adózók szempontjából kedvező irányban változik néhány költség-elszámolási szabály: kiegészül a saját tulajdonú járművek fogalmát meghatározó szabály, változik a jármű tulajdonjogának igazolási módja, módosulnak a bel- és külföldi kiküldetésre járó, igazolás nélkül levonható napidíjak elszámolásával kapcsolatos rendelkezések. Új jogcímekekkel egészül ki a törvény adómentes bevételeket felsoroló melléklete.

A javaslat kezdeményezi továbbá a bérbeadást terhelő **egészségügyi hozzájárulás** fizetési kötelezettség eltörlését is.

A **társasági adó**ban megszűnik a bejelentett részesedés 10 százalékos értékhatára, továbbá a start-up vállalkozások kutató-fejlesztő foglalkoztatására vonatkozó feltétele. A javaslat szerint a jövőben a munkavállalói bérlakások bekerülési értékével (felújítás esetén a bekerülési érték növekményével) egyező összegben adóalap-csökkentéssel élhetnek az adózók a beruházás, felújítás adóévében. A jövőben továbbá adóalap-kedvezmény lesz elérhető – az európai uniós szabályokkal összhangban – az elektromos töltőállomások létesítése és üzemeltetése esetén.

A módosító javaslat egyértelművé teszi, hogy mind a **kisvállalati** adóalanyiság kezdetét megelőző nappal, mint mérlegfordulónappal, mind a kisvállalati adóalanyiság megszűnésének napjával, mint mérlegfordulónappal kezdődő, illetve lezáruló üzleti évről beszámolót kell készíteni, letétbe helyezni és közzétenni.

A látvány-csapatsportok támogatásának adókedvezményét – amatőr szervezetek és utánpótlás-nevelés támogatása esetén – **pénzügyi szervezetek különadójában** is le lehet hívni, a fizetendő adó 50 százalékáig, a törvényben meghatározott feltételek teljesítése esetén.

A **helyi adótörvény** Javaslat szerint előírányzott szabályai főképp a versenyképesség, a befektetői bizalom növelését és a változó IFRS-ekhez való igazodást szolgálják.

Az **illetéktörvény** módosítása néhány kisebb, a jogalkalmazás során felmerült problémára ad egyértelmű szövegezéssel választ, továbbá bővíti az illetékkedvezményrel érintett lakáscserék esetét, mindemellett a NAV adóadminisztrációs terheit csökkenti.

A **regisztrációs adóról szóló törvény** módosítása pontosítást tartalmaz azzal összefüggésben, hogy 2018. január 1-jétől DT és CK diplomáciai betűjelű rendszámok kiváltásra kerülnek a CD betűjelű rendszámmal.

Az **általános forgalmi adóról szóló törvény** módosításával 2018. január 1-től az internet-hozzáférés áfa kulcsa 18%-ról 5%-ra, a hal áfa kulcsa 27%-ról 5%-ra csökken.

A **jövedéki adóról szóló törvény** módosítása az állami támogatási szabályokra vonatkozó pontosításokat tartalmaz. Bővül a kisüzemi sörfőzdekre vonatkozó kedvezményezettek köre, a korábbi 20 ezer helyett minden legfeljebb 200 ezer hektoliter mennyiségű sört előállító gazdálkodóval. Továbbá az előállítást végző hazai adóraktárak érdekeit szem előtt tartva módosulnak a jövedéki biztosítékszabályok. A Földművelésügyi Minisztérium és a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa együttes kérésére a borászatok 2017. augusztus 15-ével esedékes jövedéki adatszolgáltatása még a régi jövedéki szabályok szerint teljesítendő.

Adózás rendje

A tervezet adóigazgatást érintő rendelkezései elsődlegesen a gazdaság fehéritését célozzák. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításával az adózók adminisztrációs terhei csökkennek. Az adózás rendjéről szóló törvény módosításával az állami adó- és vámhatóság előtt ismertté válnak a székhelyszolgáltatást 2017. január 1-jét megelőzően igénybevevők is. Az alanyi adómentességet választó egyéni vállalkozók is pénzforgalmi számlanyitásra lesznek kötelezettek a módosítással. A belföldi gazdasági társaságoknak a jövőben a külföldi bankszámlájukhoz kapcsolódóan bejelentési kötelezettségük keletkezik. Bevezetésre kerül az adófizetési biztosíték jogintézménye az adóregisztrációs akadályokkal nem érintett, de adótartozással rendelkező vagy adótartozással megszűnt cégben döntési pozíciót viselő azon személyek esetén, akik (amelyek) új cégben kívánnak részt venni. Az adózó részére kedvezményt biztosító eljárásokban generális jelleggel írta elő az Art., hogy a kedvezmény megadásának minden esetben feltétele a nettó adótartozás mentesség. A NAV honlapján közzétételre kerülnek azon adózók adatait is, akik ÁFA bevallási kötelezettségüknek több mint két bevallási időszakon keresztül nem tettek eleget. Jogalkalmazást segítő intézkedésként meghatározásra kerül, hogy amennyiben a közigazgatási ügyben eljáró bíróság a hatóságot új eljárásra kötelezi és ezzel a bírósági döntéssel szemben perújítási vagy felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő, a hatóságnak lehetősége lesz az eljárás felfüggesztésére. A súlyosítási tilalom alól kivételként meghatározásra kerül, hogy amennyiben az új határozat meghozatalát ellenőrzés (felülellenőrzés) előzi meg, és az ellenőrzésről (felülellenőrzésről) készült jegyzőkönyvet az egy éves időtartamon belül átadják vagy postára adják, az adózóra terheesebb megállapításokat tartalmazó határozat az egy éves időtartam leteltét

követően is – de legkésőbb 18 hónapon belül – meghozható lesz.

A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény az adószakértői, az adótanácsadói és az okleveles adószakértői tevékenységet bejelentéshez kötött tevékenységgé alakította át. Az új szabályok tényleges alkalmazására ugyanakkor a kapcsolódó, jelenleg hatályos átmeneti szabály alapján csak 2017. július 1-jétől kerülne sor.

Tekintettel az új Art., valamint a hatósági eljárásokat szabályozó, a Ket.-et felváltó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2018. január 1-jei hatályba lépésére, indokolt a 2017. július 1-jei bevezetést 2018. január 1-jére halasztani, és az ehhez szükséges jogalkotási feladatokat (törvényi és miniszteri rendeleti módosítások) is ehhez az időponthoz igazítani.

Készpénz törvény módosítása a napi feladatok gördülékenyebb ellátását szolgáló technikai módosítást tartalmazza, egyúttal egyértelművé téve, hogy a közigazgatási eljárás általános szabályairól szóló szabályt kell „mögöttes” eljárási szabálynak tekinteni a készpénz törvény alkalmazásakor.

A **Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény** módosítása a jogalkalmazás során felmerült problémák kezelését szolgálja.

A **Vámtörvény** rendelkezéseinek felülvizsgálta azzal a céllal történt, hogy a jogalkalmazói tapasztalatok és visszacsatolások, illetve egyes esetekben a bíróság általi döntésekhez vezető úton tapasztalt jogértelmezési nehézségek alapján a nemzeti vámjogi rendelkezéseket pontosítsuk, kiegészítsük, adott esetben dereguláljuk.

A **számviteli törvény** módosítása az új általános közigazgatási rendtartással összefüggő módosításokat, valamint a gyakorlati végrehajtást segítő pontosító, kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz. A gyakorlatban felmerült igényekkel összefüggésben pontosítja a Javaslat a származékos leszállítási ügyletek elszámolására vonatkozó rendelkezéseket oly módon, hogy az ilyen ügyletek keretében beszerzett eszközök esetében akkor is előírja a valós értéken történő átértékelést a bekerülés napjára vonatkozóan, ha egyébként a valós értéken történő értékelést nem alkalmazzák.

A Javaslat egy évvel (2018-ról 2019-re) elhalasztja az IFRS-ek kötelező alkalmazásának bevezetését a szövetkezeti hitelintézetek és a szövetkezeti hitelintézetek integrációjában részt vevő egyéb hitelintézetek számára.

A **szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló törvény** módosításának elsődleges célja az ilyen társaságok létrejöttének elősegítése és minél szélesebb körben történő elterjedése, amely hozzájárulhat az ingatlanpiac és a tőzsdei jelenlét miatt a tőkepiacok fellendüléséhez.

Részletes indokolás

1. §

Az Szja törvény jelenleg csak az iskolarendszeren kívüli képzés fogalmát definiálja, amiből komplementer módon levezethető, hogy mi minősül iskolarendszerű képzésnek. A fogalom (iskolarendszeren kívüli képzés) és annak komplementere (iskolarendszerű képzés) jól alkalmazható a hazai (középfokú vagy felsőfokú oktatási intézményben folytatott) képzésekre, de gondot okoz az alkalmazása a külföldön folytatott tanulmányokra. A Javaslat a gyakorlati alkalmazás megkönnyítése érdekében – hiánypótló jelleggel – az iskolarendszerű képzés fogalmával egészíti ki az Szja törvényt. Az új fogalommal egyértelművé válik, hogy a külföldön (EGT-tagállamban, Svájcban) folytatott tanulmányok is minősülhetnek iskolarendszerű képzésnek, ha azok folytatására tanulói vagy hallgatói jogviszonyban (vagy a külföldi jog szerint ennek megfelelő jogviszonyban) kerül sor. A fogalom továbbá értelmezhető az előzőekben nem említett külföldi államokban (pl. Amerikai Egyesült Államok) folytatott képzésekre is.

2. §

A módosítás a közös tulajdon hasznosítása Szja törvény és Áfa törvény szerinti szabályainak összehangolására, illetve egyértelműsítésére irányul. A pontosító rendelkezés azt rögzíti, hogy tulajdonostársak közössége esetén a közös tulajdonból származó bevétellel szemben bármely tulajdonostárs nevére kiállított bizonylat alapján elszámolható a felmerült költség. Lásd még az előterjesztés 2. mellékletének 1. pontjához írott indokolást.

3. §

A Javaslat értelmében 2018-tól kedvezően változnak az orvosi praxisjog átruházásából származó jövedelem adózási szabályai. A jövő évtől kezdődően a működtetési jog átruházásáért kapott ellenérték az eredeti jogosult magánszemélynél adómentes, így ezen magánszemélyek a 2007 előtt hatályos szabályozáshoz hasonló adózási helyzetbe kerülnek (lásd az előterjesztés 1. mellékletének 7. pontjához fűzött indokolást). Az egyéb módon (nem eredeti jogosultként) bevételt szerzők adózása is kedvezően változik. A működtetési jog átruházásáért kapott bevétel alapján megállapított jövedelem változatlanul egyéb jövedelemnek minősül, és a jövedelem megállapításának módja sem változik, a jövedelem ugyanakkor – a Javaslatban foglaltak szerint – a szerzés és értékesítés között eltelt idő függvényében csökkenthető: ha a praxisjog értékesítése a megszerzés évében vagy az azt követő évben történik, az adóköteles jövedelem a számított összeg 100 százaléka, ha a második évben történik, a 90 százaléka, ha a harmadik évben történik, a 60 százaléka, ha a negyedik évben történik, a 30 százaléka. Amennyiben az értékesítés a szerzést követő ötödik évben vagy később történik, úgy a jövedelem adómentes.

4. §

Az Szja törvény hatályos szabályozása alapján a tevékenységét év közben kezdő vagy megszüntető, átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a rá vonatkozó bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival arányosan veheti figyelembe. A módosítás ezen arányosítási

szabályt kiterjeszti a tevékenységüket szüneteltető egyéni vállalkozókra is.

5. §

Ha az ingatlant értékesítő magánszemély az ingatlan-értékesítésből származó jövedelmét az Szja törvény által kedvezményezett lakáscélra fordítja, úgy a felhasznált jövedelemre jutó adót nem kell megfizetnie (ha a lakáscélú felhasználás a bevallás benyújtása előtt megtörténik), vagy a megfizetett adó az értékesítést követő második év végéig – az ún. adókiegyenlítés módszerével – visszaigényelhető (ha a lakáscélú felhasználás a jövedelem bevallása után történik). Az Szja törvény által kedvezményezett lakáscélú felhasználás: az értékesítő magánszemély által saját maga, közeli hozzátartozója vagy élettársa részére idősok otthonában, fogyatékos személyek lakóotthonában vagy más hasonló (pl. ápolási) intézményben biztosított férőhely megszerzése. Tekintettel az adókiegyenlítési szabály bonyolultságára a Javaslat kezdeményezi ezen intézmény megszüntetését, és ezzel egyidejűleg egy jóval egyszerűbb szabály bevezetését. A módosított szabály értelmében, ha az ingatlanértékesítésből származó jövedelem lakáscélú felhasználása az adóbevallás benyújtását követően történik, akkor a magánszemély a felhasznált jövedelemre jutó adót az ingatlan átruházását követő második év végéig visszaigényelheti. A változtatás összefügg a 11. § (1) bekezdés 1. pontjában szereplő módosítással.

6. §

2016. január 1-jétől több ponton módosult a számviteli törvény. Az egyik fontos változás, hogy módosult az osztalékfizetés rendje. Negatív eredménytartalék esetén a vállalkozás csak abban az esetben fizethet osztalékot, ha az adott üzleti év pozitív üzleti eredményének összege meghaladja a negatív eredménytartalék értékét. Az előbbi módosulásra tekintettel az Szja törvény a számviteli szabályok (így különösen számviteli törvény, IFRS) szerint osztalékként meghatározott jövedelmet tekinti alkalmazásában osztaléknak.

7. §

Az Szja törvény hatályos szabályozása alapján a szakszervezet béren kívüli juttatásként biztosíthat a törvényben meghatározott személyi kör részére (az adóévben és személyenként a minimálbér összegéig) üdülési szolgáltatást. Ugyancsak béren kívüli juttatásnak minősül a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére nem pénzben adott juttatások értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékát meg nem haladó rész. 2016-ban az értékhatárt meghaladóan biztosított juttatások egyes meghatározott juttatásként viseltek közterheket, ugyanakkor 2017-től a meghaladó juttatás (konkrét rendelkezés hiányában) egyéb jövedelemként adóköteles. A Javaslatban szereplő módosítás biztosítja, hogy az értékhatárt meghaladóan adott juttatások (hasonlóan a 2017 előtti állapothoz) egyes meghatározott juttatásként adózhatnak.

8. §

Az Szja törvény új átmeneti rendelkezéseket fogalmaz meg, amely lehetővé teszi az érintett §-ok 2017. január 1-jétől történő alkalmazhatóságát. A (2) bekezdés arról rendelkezik, hogy a 2018.

január 1-jén már fennálló határozott időtartamú munkaviszony esetén az adómentes mobilitási célú lakhatási támogatásra jogosító időtartam számítása során a munkaviszony létrejöttének napjaként 2018. január 1-jét lehet figyelembe venni. A (3) bekezdés alapján a vonatkozó kormányrendeletben meghatározott összegű bel- és külföldi napidíj igazolás nélkül történő levonhatóságának saját számlás szállítást végző vállalkozásokra történő kiterjesztése a rendelkezés hatálybalépését követően megkezdett kiküldetésekre alkalmazható.

9. §

Az Sza törvény 1. számú melléklete a Javaslat 1. melléklete, 3. számú melléklete a Javaslat 2. melléklete szerint módosul.

10. §

Szövegcsérés módosítások.

1. Az elhunyt magánszemély adókötelezettségével összefüggő rendelkezés kiegészítése: a munkabérrel esik egy tekintet alá a magánszemély által igényelt támogatás is. Azaz, ha a magánszemély által a halála előtt igényelt támogatás (amely még életében megillette volna a magánszemélyt) juttatása a magánszemély halálát követően történik, akkor az adókötelezettséget úgy kell teljesíteni, mintha a juttatást a magánszemély a halálának időpontjában szerezte volna meg.

2. A módosítás értelmében a magánszemély fizető-vendéglátó tevékenységére akkor választhatja a tételes átalányadózást, ha a tevékenységet a tulajdonában, haszonélvezetében lévő legfeljebb három, nem szálláshely-szolgáltatás rendeletetetésű lakásban vagy üdülőben folytatja.

3. Jogtechnikai pontosítás a kamatjövedelmet korábban terhelő (6 százalékos mértékű) egészségügyi hozzájárulási fizetési kötelezettség 2017. január 1-jei hatályú megszűnésével összefüggésben.

4. Jogtechnikai pontosítás.

5. A módosítás szerint az önálló tevékenységet végző magánszemélyek költségelszámolása szempontjából a saját tulajdonú járművel esik egy tekintet alá a közeli hozzátartozó tulajdonát képező vagy általa zárt végű lízingbe vett jármű is.

6. A módosítás értelmében a jövőben a saját gépjármű tulajdonjogának igazolására nem a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvény, hanem a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyv (a törzskönyv visszavonása esetén a hatóság által kiadott igazolás) szolgál.

7. A Javaslatban szereplő módosítás alapján az egyéni vállalkozók költségelszámolása szempontjából a saját tulajdonú járművel esik egy tekintet alá a közeli hozzátartozó tulajdonát

képező vagy általa zárt végű lízingbe vett jármű is.

8. A jövőben az egyéni vállalkozó is a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvel igazolhatja a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát (a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvény helyett).

9. Az Szja törvény 11. számú mellékletének IV. fejezete tartalmazza az egyéni vállalkozó által költségként figyelembe nem vehető kiadásokat. A IV. fejezet 9. pontja alapján nem számolható el költségként az egyéni vállalkozó által fizetett Tbj. szerinti saját nyugdíjjárulék és egészségbiztosítási járulék. Tekintettel arra, hogy a felsorolás taxatív, amely felsorolás nem nevesíti a Tbj. szerinti munkaerő-piaci járulékot, így ez a járulékfajta jelenleg költségként elszámolható. A Javaslatban szereplő módosítás a jövőben kizárja a munkaerő-piaci járulék költségként történő elszámolását.

11. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések, amelyek feleslegessé vált rendelkezéseket helyeznek hatályon kívül.

12. §

A javaslat kimondja, hogy a tulajdoni részesedést annak mértékétől függetlenül bejelentett részesedésként lehet kezelni.

Az ellenőrzött külföldi társaság esetében a részesedés fennállása akkor teljesül, ha a részesedés az adózó adóévének a többségében fennáll.

A javaslat meghatározza az elektromos töltőállomás fogalmát.

13. §

A javaslat jogtechnikai pontosításról gondoskodik.

14. §

A javaslat szerint csökkenti az adózás előtti eredményt az adózó által a munkavállalói számára, azok lakhatásának biztosítása céljából épített bérlakás (hosszú élettartamú szerkezetű épület) bekerülési értékeként, a bekerülési értékének növekményeként kimutatott összeg a beruházás, felújítás befejezésének adóévében. A visszaélések megakadályozása érdekében a rendelkezés kimondja, hogy az adóalap-kedvezményt csak az olyan legalább heti 36 órás munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló és ennek vele együtt lakó közeli hozzátartozója elhelyezésére szolgáló ingatlanok vonatkozásában lehet alkalmazni, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol a munkahelye van, feltéve, hogy a munkavállaló lakóhelye legalább 60 kilométerre van a munkahelye szerinti településtől, vagy a munkahelye és lakóhelye közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja. Az adóalap-kedvezményt nem lehet alkalmazni, ha az adózó kapcsolt vállalkozásának minősülő

munkavállalóját, ennek hozzátartozóját szállásolja el.

A Jedlik Ányos Tervhez kapcsolódó jogalkotási feladatokról szóló 1487/2015. (VII. 21.) Korm. határozat értelmében a nemzetgazdasági miniszter feladata, hogy gondoskodik az elektromos járművek használatához szükséges alapvető töltő-infrastruktúra kiépítéséről. Ennek támogatása érdekében az elektromos töltőállomások bekerülési értékének összege – a meg nem térülő eredmény erejéig – levonhatóvá válik a társasági adóalapból. A rendelkezés összhangban áll a helyi infrastruktúrára irányuló beruházási támogatások állami támogatási szabályaival.

15. §

Az európai uniós irányelvi szabályozást átültetve az adóalapba beszámítandó jövedelmet az adózó a gazdálkodó szervezetben fennálló tulajdoni részesedése arányában kell kiszámítani.

16. §

A javaslat az IFRS-ek társasági adózási célú alkalmazásának a SZIT törvény hatálya alá eső adózók számára történő lehetővé tételéről gondoskodik.

A SZIT szabályait választó és ezzel egyidejűleg az IFRS-ek alkalmazására áttérő adózó az adóelőleg minimum, a minimumadó és az adatszolgáltatás szabályait nem alkalmazza az adómentes jövedelmei tekintetében. Ezeket a garanciális rendelkezéseket csak akkor kell alkalmaznia az IFRS-ekre áttérő SZIT-nek, ha az áttérést követően adóköteles jövedelme keletkezik és akkor is csak az adóköteles jövedelemrésze.

17. §

A javaslat szerint a Tao. törvény 1. számú melléklete alkalmazásában az IFRS-ek szerinti beszámolót készítő adózóknál a számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenésnek kell tekinteni az IFRS-ek szerint megállapított értékcsökkenést.

18. §

A javaslat technikai pontosításként kimondja, hogy az IFRS-ek szerinti egyedi beszámoló készítésére áttérő adózók esetében a minimumadó fizetési kötelezettség szempontjából az arányosság érdekében minden esetben 12 hónapra jutó, azaz évesített összegek kerülnek összehasonlításra.

19. §

A javaslat a növekedési adóhitel kapcsán az európai uniós szabályokkal való összhang érdekében kamatfizetési kötelezettséget ír elő a fizetési halasztással érintett adót illetően.

20. §

Az ellenőrzött külföldi társaságból származó jövedelem adóalap-növelő tételére vonatkozó új rendelkezést az adózó 2017-re választás szerint alkalmazhatja.

Az ellenőrzött külföldi társaságból származó, 2017-et megelőző időszak jövedelem adóalap-növelő tételére vonatkozóan az adózó választása szerint a 2016. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza.

Az elektromos töltőállomásokra vonatkozó adóalap-kedvezményt a 2017. június 30-át követően megkezdett beruházások vonatkozásában lehet alkalmazni.

A növekedési adóhitel összegére jutó adóelőleg, adó elhalasztására tekintettel fizetendő kamatot a 2017. január 1-jét követően tett választások vonatkozásában kell alkalmazni, azzal, hogy a korábbi választás esetén is befizethető a kamat.

21. §

A javaslat az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás adókedvezményének végrehajtási szabályairól szóló rendeletre vonatkozó felhatalmazó rendelkezést módosítja.

22. §

A javaslat szerint a növekedési adóhitel kapcsán biztosított beruházási kedvezményre az általános csoportmentességi rendelet szerinti rendelkezéseket kell alkalmazni.

A javaslat szerint az elektromos töltőállomásokra vonatkozó adóalap-kedvezményre az általános csoportmentességi rendelet szerinti rendelkezéseket kell alkalmazni

23. §

1. A javaslat jogtechnikai pontosításként kimondja, hogy a tőzsdei tulajdonlás miatti kivétel az belföldi illetőségű adózó külföldi telephelyére is alkalmazandó.

2. A javaslat kiegészíti a telephely fogalmát azzal, hogy az ingatlanalaphoz hasonlóan a nyugdíjalapnak sem keletkezik telephelye magyar ingatlan alapján.

3. A javaslat pontosítja a kormányrendelet megnevezését.

4. A javaslat pontosítja a kormányrendelet megnevezését.

24. §

A javaslat a korai fázisú vállalkozás adóalap-kedvezményénél a kutató-fejlesztő foglalkoztatására vonatkozó feltételt törli.

25. §

Jogtechnikai pontosítás, amely a számviteli törvény jóváhagyott osztalék elszámolására vonatkozó szabályainak változása miatt szükséges az osztalékkelőleg kétszeres adózásának elkerülésére.

26. §

Átmeneti rendelkezés a 2017. adóév vonatkozásában.

27. §

Jogtechnikai pontosítás.

28. §

A Javaslat rögzíti, hogy nem választhatja a közterhek ekho szerinti megfizetését az egyéni vállalkozó az egyébként ekho szerint adóztatható tevékenységére, ha arra az adóévben a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adózást választotta.

29. §

Nem minősül az energiaellátók jövedelemadója alanyának a felszámolási vagy a kényszertörlési eljárás alatt álló adózó.

30. §

A Jedlik Ányos Tervhez kapcsolódó jogalkotási feladatokról szóló 1487/2015. (VII. 21.) Korm. határozat értelmében elfogadásra került az elektromobilitás hazai ösztönzéséről szóló Jedlik Cselekvési Terv, mely szerint a nemzetgazdasági miniszter feladata, hogy gondoskodik az elektromos járművek használatához szükséges alapvető töltő-infrastruktúra kiépítéséről. Ennek támogatása érdekében az elektromos töltőállomások bekerülési értékének összege – a meg nem térülő eredmény erejéig – levonhatóvá válik az energiaellátók jövedelemadója alapján, amennyiben a kedvezményt társasági adó szempontból nem érvényesítik. A kedvezmény igénybe vehető az adóalany kapcsolt vállalkozása által nem érvényesített kedvezmény tekintetében is. A rendelkezés összhangban áll a helyi infrastruktúrára irányuló beruházási támogatások állami támogatási szabályaival.

31. §

A törvényjavaslat meghatározza az elektromos töltőállomás fogalmát.

32. §

Az elektromos töltőállomásokra vonatkozó adóalap-kedvezményt a 2017. június 30-át követően megkezdett beruházások vonatkozásában lehet alkalmazni.

33. §

A nappali tagozatos hallgatói jogviszonyuk mellett a kisadózó vállalkozások tételes adóját (KATA) választó, egyéni vállalkozóként tevékenységet végző adózók jelenleg főállású kisadózónak minősülnek, így utánuk havi 50 ezer forint mértékű tételes adófizetési kötelezettség keletkezik. Ettől eltérően, a Tbj. rendszerében a nappali tagozatos hallgatóknak minősülő egyéni és társas vállalkozók mentesülnek a járulékfizetési alsó határ alapján történő járulékfizetés alól,

esetükben a ténylegesen elért (járulékalapba tartozó) jövedelem képezi az egyéni járulékok alapját. A Javaslatban szereplő módosítás eredményeként a KATA hatálya alatt is kedvezőbb adózási megítélés alá esnek a nappali tagozatos hallgatói jogviszony mellett vállalkozási tevékenységet folytatók, azaz a jövőben nem minősülnek főállású kisadózónak (így utánuk az alacsonyabb összegű, havi 25 ezer forintos adófizetési kötelezettség keletkezik).

34. §

A hatályos szabályok szerint megszűnik a KATA szerinti adóalanyiság, ha a kisadózó vállalkozás nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot. A módosítás lehetővé teszi, hogy az adóhatóság visszavonja a megszüntető határozatot, ha az adózó a határozat jogerőre emelkedésének napjáig megfizeti a tartozását és ezt igazolja az adóhatóság felé.

35. §

A módosítás a bevételi nyilatkozat szabályai között azt rögzíti, hogy a kisadózó bevételi nyilatkozata a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül. Ez azt jelenti, hogy a nyilatkozat bevallás módjára helyesbítható, annak elmulasztása, hibás vagy késedelmes teljesítése esetén a kisadózó a bevallásokra vonatkozó szabályok szerint szólítható fel a kötelezettség teljesítésére, illetve ennek eredménytelensége esetén a kisadózó bevallás elmulasztása miatt szankcionálható.

36. §

A kisvállalati adóról szóló törvény az adóalanyiság választása, illetve megszűnése esetén nem rendelkezik egyértelműen az üzleti évhez kapcsolódó beszámoló készítési kötelezettségekről. A módosító javaslat a gyakorlati végrehajtás elősegítése érdekében kimondja, hogy a kisvállalati adóalanyiság kezdetét megelőző nappal, mint mérlegfordulónappal, az azt megelőző üzleti évről beszámolót kell készíteni, letétbe helyezni és közzétenni.

A módosító javaslat egyértelműsíti, hogy az adóalanyiság megszűnésének napjával, mint mérlegfordulónappal, a KIVA adóalanyiság üzleti évről szintén beszámolót kell készíteni, letétbe helyezni és közzétenni.

37. §

Amennyiben év közben a kettős könyvvitelt vezető cég magánszemély tulajdonosai osztalékelőleget vesznek fel, megfizetik utána a személyi jövedelemadót, de a tárgyévi eredménytartalékból nem kerül kikönyvelésre. A jóváhagyott osztalékot csak következő üzleti évben kell kikönyvelni az eredménytartalékból. Ha a vállalkozás ekkor már a Katv. hatálya alatt működik, bevételi nyilvántartást kell vezetnie, a jóváhagyott osztalékot már nem kell könyvelnie. Ezért az áttéréskor az adóalapot csökkenteni kell a mérlegben kimutatott, a társasági adóalanyiság időszakában keletkezett eredménytartalék terhére felvett osztalékelőleg követelés könyv szerinti értékével, feltéve, hogy az előleget a beszámoló elfogadásakor osztalékként

jóváhagyták.

A Katv. hatálya alá bejelentkező adózó az áttérést megelőző adóévről benyújtott ('71-es számú) bevallásában számol el többek között az osztalék utáni adót kiváltó adóról is. Az elszámoló bevallás benyújtásának határideje a bevallási időszak végét követő ötödik hónap utolsó napja – általános esetben, január 1-jei áttérést feltételezve – május 31. Az elszámoló bevallásban állapítja meg az adózó a tényleges adókötelezettségét, amelynek 1/3-ad része az elszámoló bevallás benyújtásával egyidejűleg, azaz május 31-én esedékes. A második 1/3 rész – a törvény eredeti szövege szerint – az üzleti évet követő adóév február 25-ig esedékes (a harmadik 1/3-ad az üzleti évet követő második adóév február 25-ig esedékes). Évközi áttérés esetén (pl.: 2016. február 1-jei áttérésnél) az a helyzet állhat elő, hogy törvény eredeti szövege szerint 2016. február 25-én az adózónak be kell fizetni egy olyan adókötelezettség 1/3-ad részét, amelyről 2016. június 30-án számol el ténylegesen. A módosító javaslat méltányosabb eljárást biztosít a kisadózó számára.

38. §

A módosítás az egyes szabályok visszamenőleges alkalmazását lehetővé tevő rendelkezés jogtechnikai pontosítását tartalmazza: egyértelművé teszi, hogy a 2016. évi nyári módosítással beiktatott és utóbb módosított rendelkezés (a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás bevételnek nem számító tételként való meghatározása) esetében az utóbb végrehajtott módosítás is visszamenőlegesen alkalmazható. Egyidejűleg a rendelkezés az alkalmazhatóság kezdő időpontját 2013. január 1-jére módosítja, figyelembe véve, hogy a Katv. ettől az időponttól hatályos.

39. §

Szövegcsérés módosítások.

1. A módosítás a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság megszűnésének időpontját az erről szóló határozat jogerőre emelkedése hónapjának utolsó napjára módosítja, ezzel a kisadózó mentesül a kétféle adó (tételes adó és a KATA-alanyiság megszűnését követő általános szabályok szerint fizetendő adó) együttes megfizetésétől.

2. A Katv. hatályos szabálya értelmében, ha a KATA-alanyiság megszűnt, az adóalanyiság a megszűnés évében és az azt követő 12 hónapban ismételen nem választható. Ez a szabály a gyakorlatban azt jelenti, hogy ha pl. az adóalanyiság 2015-ben szűnt meg, akkor az ismételen (legkorábban) 2017 januárjában volt választható, és az adóalanyiság a választás bejelentését követő hónap első napjával (azaz 2017. február 1-jén) jött létre. Így a példabeli esetben a magánszemély adóéve (indokolatlanul) két részre osztozik: egy KATA szerint adózó részre és egy 1 hónapnyi nem KATA szerint adózó részre. A Javaslat szerinti módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a magánszemély a megelőző adóév decemberében éljen az ismételt választás jogával, és így az adóalanyiság a következő adóév január 1-jével (egy teljes adóévre) létrejöhessen.

40. §

Az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó rendelkezés hiányában a továbbiakban nincs szükség a fogalmi meghatározásra, ezért a javaslat törli az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó definíciót.

41. §

Az IFRS-ek szerinti adózónak az innovációs járulékkötelezettségük megállapításakor a helyi iparüzési adóban előírt speciális rendelkezéseket megfelelően alkalmazniuk kell.

42. §

Az IFRS-ek szerinti adózókra vonatkozó rendelkezést a 2017. adóév vonatkozásában az adózó választása szerint alkalmazza.

43. §

A számviteli törvény rövidítés bevezetése.

44. §

A javaslat a DT és CK diplomáciai betűjelű rendszámok 2018. január 1-jétől CD betűjelű rendszámmal történő kiváltására tekintettel szükséges pontosítást tartalmaz.

45. §

Jogtechnikai pontosítás miatt szükséges hatályon kívül helyező rendelkezés, összefüggésben az előző §-sal.

46. §

A Javaslat az egyértelmű jogalkalmazás érdekében kimondja, hogy az ún. hálózati szolgáltatás nem minősül internet-hozzáférési szolgáltatásnak, melyből következően arra a kedvezményes áfa kulcs nem vonatkozik.

47. §

Felhatalmazó az adópolitikáért felelős miniszter számára a számla, egyszerűsített számla, nyugta előállítására, adóigazgatási azonosítására, forgalmazására, nyilvántartására szabályainak rendeletben történő megállapítására.

48. §

A Javaslat a jogharmonizációs záradékot rögzíti.

49. §

A Javaslat értelmében 27%-ról 5%-ra csökken a fogyasztási célú halakra vonatkozó áfakulcs. A Javaslat meghatározza a rendelkezés hatályba lépéséhez kapcsolódó átmeneti szabályt, amelynek

értelmében az 5%-os adókulcsot azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a fizetendő adó megállapításának időpontja 2018. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

A Javaslat értelmében 18 %-ról 5 %-ra csökken az internet-hozzáférési szolgáltatásra vonatkozó áfa kulcs. Tekintettel arra, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatást jellemzően időszakonkénti elszámolás keretében nyújtják, a Javaslat olyan átmeneti rendelkezést állapít meg – a korábbi áfa kulcs csökkentéséhez kapcsolódó átmeneti előírásokhoz hasonlóan – , melynek értelmében a kedvezményes, 5 százalékos áfa kulcs azon internet-hozzáférési szolgáltatás tekintetében alkalmazandó először, amelynek az ún. elszámolási időszaka 2017. december 31-ét követően kezdődik, és amely tekintetében a fizetés esedékessége, valamint a számla vagy a nyugta kibocsátásának időpontja is 2017. december 31-ét követő időpontra esik. Abban az esetben, ha szolgáltatást nem időszakonkénti elszámolás mellett nyújtják, a Javaslat értelmében a kedvezményes kulcsot a 2017. december 31-ét követő adófizetési kötelezettségre kell először alkalmazni.

50. §

Átmeneti rendelkezés az „alaki jogerő” fogalomról a „végleges döntés” terminológiára történő áttéréshez.

51. §

2018. január 1-jétől 27%-ról 5%-ra csökken a fogyasztási célú halakra vonatkozó áfa kulcs, továbbá 18%-ról 5%-ra csökken az internet-hozzáférési szolgáltatásra alkalmazandó áfa kulcs.

52. §

Szövegcsérés módosítások, amelyeket egyéb jogszabályok módosulása indokol.

53. §

A Javaslat az internet-hozzáférési szolgáltatásra vonatkozó áfa kulcs 2018. január 1-jétől történő további mérséklése miatti hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz.

54. §

A jövedéki törvény általános eljárásjogi háttérjogszabálya 2018-tól az adózás rendjéről szóló törvény lesz. Ezzel az adóügynek minősülő és a nem adóügynek minősülő jövedéki eljárások további egységesítése valósítható meg.

55. §

A fedezetigazolás, mint biztosítéknyújtási forma lehetővé tétele, ami az ügyfelek számára kedvezőbb feltételeket teremt, mint a bankgarancia.

Pontosítás az ellenőrzött energiatermékek körének vonatkozásában az uniós irányelvvel való összhang érdekében.

A kisüzemi sörfőzde fogalmának módosítása, amely alapján – összhangban az uniós szabályozás által biztosított maximális lehetőséggel – 20 ezer helyett a 200 ezer hektoliterig előállítók tartoznak ide.

Az elektronikus cigaretta fogalmának pontosítása a dohányzást imitáló elektronikus eszközök elhagyásával, tekintettel arra, hogy a töltőfolyadék csak nikotintartalmú lehet.

56. §

Szövegpontosítás, amely értelmében adófizetési kötelezettség keletkezik az egyéb ellenőrzött ásványolaj és megfigyelt termék saját felhasználás céljára történő importálása esetén is.

57. §

Az egységes fogalomhasználat érdekében szükséges pontosítás.

Pontosítás, amely alapján a teljes megsemmisülés vagy helyrehozhatatlan károsodás belföldi bekövetkezésére vonatkozó bejelentés tekintetében a végrehajtási rendelet nem határoz meg kötelező adattartalmat.

Pontosítás, amely értelmében a csendes bor mellett a habzó bor esetében is az agrárpolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott mértéket ismeri el hiányként az állami adó- és vámhatóság.

Annak egyértelművé tétele, hogy az adófizetési kötelezettség alól mentesült termékre főszabályként nem alkalmazandóak a jövedéki termékek szállítására és szabadforgalomban folytatott kereskedelmére vonatkozó rendelkezések.

58. §

Annak meghatározása, hogy az Észak-atlanti Szerződésben részes állam fegyveres erejét, polgári állományát és éttermét, kantinját, vagy a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a szerződésben részes más állam fegyveres erejét, polgári állományát megillető adó-visszaigénylési jogosultságot csak akkor gyakorolja a Magyar Honvédség képviselőjeként a Magyar Honvédség pénzügyi és számviteli feladatokat ellátó szerve ha a termékbeszerzés a Magyar Honvédség adózott termékkészletéből történt.

59. §

Az iratokra vonatkozó Ákr. szabályok alkalmazását az adózás rendjéről szóló törvény tervezete 2018-tól alkalmazni rendeli, ezért az eredetiben a hatóság rendelkezésére bocsátandó itatok körét a jövedéki törvény szintjén szükséges szabályozni miniszteri rendeleti szint helyett. Három okirattípust érint a szabály, a pénzügyi kötelezettségvállalást tartalmazó okiratokat (bankgarancia, biztosítási szerződés alapján kiállított kötelezvény, készfizető kezesi kötelezettségvállaló nyilatkozat), az erkölcsi bizonyítványt és a papír alapú jövedéki okmányok kiállításához adott aláírási címpéldányt. Utóbbi esetében rendeleti szinten lesz szabályozva azon

esetek köre (ha a jogosult a NAV jelenlétében ad aláírásmintát vagy ha az európai uniós követelményeknek megfelelő különleges bélyegző alkalmazását kéri az engedélyezésnél), amikor nem szükséges az eredeti aláírási címpéldány benyújtása.

60. §

Meghatározásra kerül, hogy a termék előállításához és a működési időhöz kötött biztosítékkedvezményt egy adóraktár engedélyes esetében a teljes tevékenység figyelembevételével kell megállapítani, továbbá a módosítás alapján az adóraktár engedélyese által előállított termék az adóraktár engedélyes valamennyi adóraktárában biztosítékmentesnek minősül.

A légitársasági tevékenységet végző légitársaság kiszolgálását végző adóraktárra vonatkozó biztosítékszabályok pontosítása annak érdekében, hogy a kedvezményes biztosíték a magáncélú kiszolgálást is végző adóraktárakra is vonatkozzon.

61. §

A jövedéki termék szabadforgalomba bocsátásáról az állami adó- és vámhatóság részére megküldendő adatokat érintő pontosítás.

62. §

Szövegpontosítások, figyelemmel arra, hogy a földgáz nem jövedéki engedélyköteles termék, továbbá a megfigyelt termékek importálása és tagállami behozatala nem jövedéki engedélyköteles tevékenység.

63. §

A jövedéki engedélyes kereskedő által azonos telephelyen és időben történő jövedéki kiskereskedelmi tevékenység esetén vezetendő nyilvántartásra vonatkozó pontosítás, amely alapján a nyilvántartásnak a jövedéki engedélyes és a jövedéki kiskereskedelmi tevékenysége keretében végzett értékesítésekre kell kiterjedni, továbbá az eljárások elhúzódsának elkerülése érdekében nem előírás az állami adó- és vámhatóság általi előzetes jóváhagyás.

64. §

A jövedéki eljárásokban általánosan nem lesz szükség az elektronikus nyilvántartások állami adó- és vámhatóság általi előzetes jóváhagyására.

65. §

A szállítólevél alkalmazására kötelezett személyi kör (adóraktár engedélyes és jövedéki engedélyes kereskedő) pontosítása, illetve az adóraktár által a repülőgép-üzemanyag magáncélú kiszolgálása esetén alkalmazandó okmány meghatározása.

66. §

A nem zárjegyköteles alkoholdermékek nagykereskedelméhez – a régi Jöt. szabályozásához hasonlóan – az új jövedéki szabályozás szerint sem kell jövedéki engedélyes kereskedői engedéllyel rendelkezni.

67. §

Az üzemanyag-töltő állomáson forgalmazandó és a nyilvántartás-vezetési kötelezettséggel érintett termékek körének pontosítása (ide értendő az üzemanyag-célú földgáz is), továbbá az üzemanyag-töltő állomásokra vonatkozó műszaki követelmények és adatszolgáltatási kötelezettség pontosítása. Továbbá az adatszolgáltatásra vonatkozó határidő meghosszabbítása, a tárgy hónapot követő hónap 5. napjáról a 12. napjára.

68. §

A dohánygyártmány és alkoholdermék zárjeggyel történő ellátására vonatkozó kivétel kiterjesztése a végső úti céllal tagállamba utazó utas részére történő értékesítés és a tagállamba közvetlenül repülő repülőgépek részére megvalósuló átadás esetére.

69. §

A rendelkezés megfelelő hatálybalépésének biztosítása érdekében szükséges jogtechnikai pontosítás.

70. §

Pontosítás az adóbevallás alapját képező információk vonatkozásában, valamint az adó-visszaigénylés időpontjára vonatkozó rendelkezések mindenestre kiterjedő, teljes körű alkalmazása érdekében.

71. §

A mentesített szervezetek adó-visszaigénylésre vonatkozó speciális rendelkezés, amely értelmében ilyen esetekben, az általános szabálytól eltérően, az egyes, az általános forgalmi adót és a jövedéki adót érintő kiváltságok, kedvezmények és mentességek érvényesítésének végrehajtásáról szóló 11/2010. (III. 31.) PM rendeletben meghatározott időpont alkalmazandó.

72. §

Annak meghatározása, hogy a repülőgép-üzemanyag esetében az adófizetési kötelezettség alóli mentesülést, valamint a készletre vételét igazoló okmány ellenjegyzés céljából papíralapon is benyújtható az állami adó- és vámhatóságához.

73. §

A végrehajtási rendeletben meghatározott szigorú számadású bizonylatok esetében a sorszámtartományok állami adó- és vámhatóság általi kiadhatóságát biztosító rendelkezés.

74. §

Az adóügynek nem minősülő jövedéki ügyekre is az adózás rendjéről szóló törvény adóügyekre vonatkozó szabályait kell alkalmazni 2018-tól.

75. §

Szövegpontosítás annak érdekében, hogy a közhiteles nyilvántartás a tevékenység megnevezésére is kiterjedjen.

76. §

A vasúti közlekedéshez és belvízi hajózáshoz felhasznált gázolajra vonatkozó állami támogatási határozat számának frissítése, a szabályok kiegészítése a támogatáshalmaz kizárásával, a határértékek tényével és a visszafizetési kötelezettség előírásával, illetve a mezőgazdaságban felhasznált gázolajhoz kapcsolódó állami támogatási szabályok megalkotása.

77. §

Annak meghatározása, hogy a gyorsított eljárásra vonatkozó szabályokat kizárólag a természetes személyekre kell alkalmazni. A módosítás alapján továbbá gyorsított eljárás során a tolmács alkalmazása mellőzhető, ha az érintett az idegen nyelvű tájékoztató átvételét követően, írásban lemond a tolmács igénybevételéről.

78. §

A kötelezően elkobzandó dolgok kiegészítése a jogosulatlanul megszerzett és lefoglalt adóügyi jelzéssel és technikai pontosítás a merev hivatkozások rugalmas hivatkozásokra történő cseréje érdekében.

79. §

Annak meghatározása, hogy az adóraktár részének tekintendő az adóraktár területét hajótöltési céllal elhagyó, jelölt gázolajat szállító tartályautó is.

Annak meghatározása, hogy az adóraktár engedélyesének a repülőgép-üzemanyagra vonatkozó adófizetési kötelezettség alóli mentesülést, valamint a lefejtett repülőgép-üzemanyag készletre vételét igazoló bizonylatot ellenjegyzés céljából be kell nyújtani az állami adó- és vámhatóságához.

80. §

Törvényi szinten szükséges annak meghatározása, hogy a lakossági energiafogyasztó a saját háztartása céljára vásárolt földgáz közúti jármű üzemanyagaként történő felhasználásának bejelentése vonatkozásában az állami adó- és vámhatóság soron kívül tájékoztatja a műszaki biztonsági hatóságot és a földgáz ellátását biztosító szolgáltatót.

81. §

Kiegészítés annak érdekében, hogy az egyszerűsített adóraktári engedély megadásának továbbra

se legyen feltétele a büntetlen előélet bizonyítása.

82. §

Szövegpontosítás, továbbá módosítás, amely értelmében a jövedéki engedélykötelezettség előírása nem vonatkozik a csendes bor és a kisüzemi bortermelőnél előállítható és tárolható palackos erjesztésű habzóbor kisüzemi bortermelő által végzett exportálásának és másik tagállamba kereskedelmi céllal történő szállításának esetére.

83. §

A hivatalos zár előállítására jogosító engedély feltételeit rögzítő rendelkezés.

84. §

A bérfőzés esetében a jogalkalmazási gyakorlat tapasztalatai alapján az adófizetésre kötelezett személyének pontos meghatározása érdekében szükséges módosítás.

85. §

Annak egyértelművé tétele, hogy a nemzetközi repülőtér tranzitterületén harmadik országba menő utasnak nem helyben fogyasztásra értékesített dohánygyártmányra nem alkalmazandó sem az a) sem a b) pont rendelkezése, ugyanis az értékesítés adózatlanul történik. Ilyen esetben az adóraktár által alkalmazott értékesítési árat nem kell közzétenni az állami adó- és vámhatóság honlapján.

86. §

A zárjeggyel ellátott dohánygyártmányok általános forgalmi adóztatásával összefüggő szabályainak pontosítása figyelemmel arra, hogy egyrészt az adófizetési kötelezettség nem minden esetben az értékesítéskor keletkezik, másrészt az áfatörvény nem tartalmaz már tételes átalányadózársra vonatkozó szabályokat.

87. §

A hivatalos zár előállításának hatósági engedélyezéséhez kapcsolódóan a törvényi felhatalmazó rendelkezés pontosítása.

88. §

A borászatok (egyszerűsített adóraktárak és kisüzemi bortermelők) 2016. augusztus 15-én esedékes jövedéki adatszolgáltatásukat még a régi Jöt. szerint kötelesek teljesíteni, ezáltal számukra az adatszolgáltatás egyszerűsítése először 2018-ban fog érvényesülni. További jogtechnikai pontosítás.

89. §

Az alaki jogerő fogalom helyett a végleges döntés szóhasználatra áttérés és egyéb jogtechnikai pontosítás.

90. §

Jogtechnikai pontosítás.

91. §

Nem kerül bevezetésre az állami adó- és vámhatóság által fejlesztendő adóraktári nyilvántartó program az érdekeltek kis számával szemben álló fejlesztési volumenre tekintettel, továbbá egyéb jogtechnikai pontosítás.

92. §

Jogtechnikai pontosítás miatt szükséges hatályon kívül helyező rendelkezés, összefüggésben a(z) 69. §-sal.

93. §

Jogtechnikai pontosítás miatt szükséges hatályon kívül helyező rendelkezés, összefüggésben a(z) 68. §-sal.

94. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) hatályos szabályai a Javaslat szerint kiegészülnek azokkal a rendelkezésekkel, melyek a határozott időre rögzített adómérték esetén korlátozzák az önkormányzat adómegállapítási jogosítványait. A Javaslat, a Htv. szerinti önkormányzati adómegállapítási jogként fogalmazza meg azt, hogy ha a határozott időre rögzített adómérték alkalmazásának időszakában rendkívüli mértékben (50 %-kal) csökken az önkormányzat adóbevétele, akkor az önkormányzat az adó mértékét – természetesen a törvényi adómaximumra tekintettel – emelheti, de legkorábban csak a határozott időszak harmadik évétől kezdődően.

95. §

A Htv. hatályos szabályai alapján a helyi önkormányzat adórendeletének mértékszabályát – figyelemmel az éven belüli súlyosbítás tilalmára – akár évente módosíthatja (emelheti). Mindez a településen hosszabb távon beruházni szándékozó befektetők gazdálkodásában, távlati üzleti terveit illetően bizonytalanságot jelenthet.

A Javaslat szerinti szabályozás tovább erősíti a jogbiztonságot, azzal, hogy kimondja: az önkormányzat a határozott időszak első két naptári évében semmiképp sem változtathatja meg az adó mértékét az adózó hátrányára. Később, a határozott időszak alatt, legkorábban a határozott időszak harmadik naptári évétől az adómérték emelése csak akkor lehetséges, ha az önkormányzat vállalása a körülmények jelentős megváltozása miatt a továbbiakban már nem tartható. A Javaslat szerint ez akkor következik be, ha a mértékemelés hatályba lépését megelőző naptári év első tíz hónapjában iparüzési adónemben bevallott és befizetett, az építményadóban, a telekadóban kivetett és befizetett adó (adóelőleg) összege az azt megelőző naptári év azonos

időszakához képest jelentősen, 30%-ot meghaladó mértékben csökken. A Javaslat azért ezen időszak bevételeit tekinti kiindulópontnak, mert az adómérték emelése csak naptári év január 1-jétől lehetséges, ugyanakkor a mérték-emelésről szóló rendeletet annak hatálybalépést 30 nappal megelőzően ki kell hirdetni, illetve azt megelőzően elő kell készíteni és a képviselő-testületnek el kell fogadnia.

A megemelt mértékű adó jelentős bevétel-csökkenés esetén sem haladhatja meg a határozott időszakra rögzített adó mértékének 130%-át.

A Javaslat a Htv. 41/A. §-ának (5) bekezdésében rendelkezik arról is, hogy a bevétel számításánál az előrehozott adót akkor kell figyelembe venni, amikor azt a jövőbeni adófizetési kötelezettségbe beszámítják.

A Javaslat külön megfogalmazza, hogy ha a határozott időszakban bekövetkező mértékemelés követően, de még a határozott időszakon belül, az önkormányzat adóbevétele emelkedik és eléri a mértékemelés előtti második év bevételi szintjét, akkor a településnek vissza kell állítania a határozott időszakra megállapított, korábbi adómértéket.

A Javaslat átmeneti szabályként rögzíti, hogy ez a korlátozó szabályozás a hatályba lépését követően megállapított adómérték(ek)re vonatkozik.

96. §

A Htv. külön rendelkezést fogalmaz meg arra az esetre, ha a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózással való jogosultság munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, miközben a személyi jövedelemadó-törvény értelmében a munkaviszony létesítése nem jár az átalányadózás megszűnésével. Erre tekintettel a Javaslat kiemeli a már okafogyott hivatkozást a Htv.-ből, s így már csak az átalányadózás más ok miatt való megszűnésére, illetve megszüntetésére írja elő azt, hogy az egész évben a főszabály szerinti adóalap-megállapítást vagy – ha a feltételek fennállnak – a nettó árbevétel 80%-ában való adóalap-megállapítást lehet alkalmazni.

97. §

2016. január 1-jétől nyílt meg a magyar jogrendben annak lehetősége, hogy egyes vállalkozások a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabályok, az IFRS-ek alkalmazásával készítsék el beszámolójukat, továbbá e beszámoló szolgáljon a gazdasági tevékenységet terhelő adók kiszámításának alapjául.

2018. január 1-jétől az IAS 18 Bevételek című és az IAS 11 Beruházások című standardokat felváltja az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel standard, továbbá ekkortól alkalmazandó az IFRS 9 pénzügyi instrumentumok standard is.

Tekintve, hogy a Htv. az IFRS-t alkalmazókra vonatkozó nettó árbevétel tartalmát a megszűnő

standardokból kiindulva építi fel, a Javaslat egyfelől ezen hivatkozásokat megszünteti, másfelől az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó bevétel standard fogalmi készletét használja a nettó árbevétel tartalmának meghatározása során.

98. §

A Javaslat az IFRS 15 Vevői szerződésekből származó standard első alkalmazása kapcsán ír elő átmeneti rendelkezést annak érdekében, hogy ne következzen be valamely tétel esetén az adózás elmaradása, vagy éppenséggel a kétszeres adóztatás.

99. §

A Javaslat szerint külön rendelkezés szabályozza azt az esetet, ha az adóalany a jövőbeni helyi adófizetési kötelezettségre figyelemmel korábban kíván befizetést teljesíteni. Ez a hatályos szabályok szerint túlfizetésnek minősül. A Javaslat szerint a jövőbeni adófizetési kötelezettségre tekintettel korábban megfizetett összeg előrehozott adónak minősül, mely kizárólag a jövőben esedékes adóba számítható be, vissza nem téríthető.

A Javaslat szerint ilyen esetben az előrehozott adóról bevallást kell benyújtani, melyben az adóalany megjelölheti, hogy melyik később esedékes adóját, adóelőlegét kívánja korábban teljesíteni. Ekkor az előrehozott adót az ezen esedékességi időpontokban teljesítendő adófizetési kötelezettségbe, az adóalany erre vonatkozó rendelkezése hiányában pedig a soron következő fizetési kötelezettségbe kell beszámítani.

A Javaslat rendelkezik arról is, hogy az előrehozott adóról szóló bevallás önellenőrzéssel nem helyesbíthető.

100. §

A hatályos Htv. értelmében a települési önkormányzatnak adatot kell szolgáltatni a Magyar Államkincstár számára a bevezetett helyi adók főbb szabályairól annak érdekében, hogy ezen adatokat a Magyar Államkincstár a honlapján az adózók tájékoztatása céljából közzétegye. A Javaslat ezen adatszolgáltatási kötelezettséget egészíti ki. E szerint, ha az önkormányzat rendeletében az adó mértékét, vagy valamely adóelőny-szabályt határozott időre állapít meg, akkor az adóhatóság e tényről is adatot szolgáltat a Magyar Államkincstárnak.

101. §

A hatályos szabályozás szerint nem nyújtható be közvetlenül az önkormányzati adóhatósághoz papíralapon a helyi adóbevallási nyomtatványokat szabályozó miniszteri rendelet szerinti helyi iparüzési adóbevallási nyomtatványon bevallás, ha a vállalkozó az önkormányzati adórendeletben biztosított adóelőnyre jogosult és azt igénybe kívánja venni. Ez a korlátozó szabályozás azonban felesleges, mert a miniszteri rendelet szerinti bevallási nyomtatvány alkalmas az adóelőnyök érvényesítésére, így a Javaslat ilyen értelemben változtatja a Htv. szabályait.

102. §

A Htv. hatályos szabálya szerint az adóévi helyi iparűzési adóbevallási kötelezettség az állami adóhatóság közreműködésével is teljesíthető az önkormányzati adóhatósághoz. E kedvező, adminisztrációs szabályt a Javaslat kiterjeszti az adóelőleg-kiegészítésről szóló bevallás állami adóhatósághoz való benyújtásának lehetőségével.

103. §

A cégalapításhoz kapcsolódó adminisztratív feladatok csökkentése érdekében a Javaslat kimondja, hogy az állami adóhatóság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szabálya alapján a cégbíróság útján a létrejött cégről beérkezett adatokat a cég székhelye szerinti önkormányzati adóhatóság részére elektronikus úton megküldi. Mindez azt eredményezi, hogy az új cég a cégalapítás kezdeményezésével nemcsak az állami adóhatóság, hanem a székhelye szerinti önkormányzati adóhatóság felé is egyablakos rendszerben teljesítheti bejelentési kötelezettségét.

A Javaslat szerint, ha a cég a KATA-alanyaként az iparűzési adóban a rá vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítási módot kívánja választani, akkor arról külön nyilatkozatot kell tennie. Az egyszerűsített adóalap-megállapításra vonatkozó döntését ugyanakkor nem szükséges a cégalapításkor meghoznia, hiszen arra, és az arról szóló nyilatkozat tételére 45 nap áll rendelkezésére.

Elképzelhető, hogy a bejelentkezéssel egyidejűleg nemcsak az állami adóhatóságtól érkező, hanem más adatok bejelentése is szükséges az adókötelezettség teljesítése érdekében (pl.: adóelőlegről szóló bejelentés a jogutódlással alakult vállalkozások esetén vagy például idegenforgalmi adóban a szálláshely címének bejelentése). A Javaslat szerint a cég székhelye szerinti önkormányzati adóhatóságnak ezen adatok bejelentésére külön fel kell hívnia az adózót.

104. §

A Javaslat átmeneti szabályként rögzíti, hogy az önkormányzati adómegállapítási jogosultságot rögzítő, illetve korlátozó új szabályok, azaz a 6. § új *f*) pontja és a Htv. 7. §-ának új *h*) pontja a hatálybalépését követően megállapított adómérték(ek)re vonatkoznak.

105. §

Az első bekezdéshez: A Javaslat a tulajdonos fogalmát pontosítja.

A második bekezdéshez: A hatályos Htv. önálló nettó árbevétel-fogalmat ír elő a tipikusan nem vállalkozási tevékenységet végzők számára. Esetükben nettó árbevétel a vállalkozási tevékenységből származó bevétel. A 2017-től módosított Htv. szerint egyértelművé vált, hogy az alapítványok, egyesületek ingatlan-bérbeadási tevékenysége vállalkozási tevékenységnek minősül. A Javaslat ezzel összefüggésben azt is vitathatatlaná teszi, hogy az e tevékenységből eredő bevétel része a nettó árbevételnek (így az iparűzési adóalapnak).

106. §

Az 1. ponthoz: A Htv. a 2018. január 1-jétől új építményadótaggyal, a szabadtéri reklámhordozóval egészül ki, mellyel összefüggésben a Javaslat rögzíti, hogy az önkormányzatot csak az építmény és a telek kapcsán köti az a szabály, miszerint egyféle adótárgy esetén csak egyféle adó fizetését írhatja elő.

A 2. ponthoz: A Javaslat a jogalkalmazás során felmerülő bizonytalanság miatt az építményadó alapjának (hasznos alapterületének) megállapítása szempontjából releváns belmagasság szó fogalmát egyértelműsíti, tekintettel arra is hogy az építésügyi szabályokban említett hasonló fogalom – a Htv. erre vonatkozó utalása híján – nem alkalmazható. A belmagasság fogalma alatt – amint az a szó köznyelvi értelméből jelenleg is következik – a padlószint (járófelület) és az afelett levő épületszerkezet (ami lehet a födém vagy a tetőszerkezet) vagy (ha van) álmennyezet közti távolságot kell érteni. A Javaslat a fogalom értelmezése kapcsán továbbra sem hívja fel az építésügyi szabályokat, tekintve, hogy az azokban említett belmagasság fogalom elavult és a Htv. céljával ellentétes következtetés levonására is alkalmat adna.

A 3. ponthoz: A hatályos Htv. szerint telephelynek minősül a szélerőmű, a szélkerék, azaz ezen üzleti létesítmények helye szerinti településen iparüzési adókötelezettség keletkezik. Tekintve, hogy a szélerőmű, szélkerék funkciója azonos a napelem-erőművel, a Javaslat utóbbit is telephelynek tekinti.

107. §

A Javaslat – az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében – rendelkezik arról, hogy az önkormányzati adóhatóságnak az adóévi gépjárműadó alól mentes tényállások kapcsán (a 0 Ft éves adóról) nem kell határozatot hoznia, azonban az adóévi adómentesség tényét a nyilvántartásában rögzíteni köteles.

108. §

A Javaslat pontosítja a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény értelmező rendelkezésében szereplő költségvetési szerv fogalmát.

109. §

(1) A bankadó alanyok a jövőben a fizetendő különadó összegét csökkenthetik – a különadó 50 százalékáig – a kedvezményezett célra nyújtott támogatás összegével.

A javaslat tételesen meghatározza, hogy az állami támogatási szabályokkal összhangban mely célok minősülnek kedvezményezettnek a látvány-csapatsport támogatási jogcímen belül a pénzügyi szervezetek különadójában biztosított kedvezmény kapcsán. Kedvezményezett célnak minősül például az amatőr sportszervezetek és az utánpótlás nevelés támogatása, azzal, hogy e támogatások esetében is kizárólag a hivatásos sportolót nem foglalkoztató amatőr sportszervezetek és közhasznú alapítványok támogatása minősül kedvezményezett célnak,

továbbá a sportinfrastruktúrához kapcsolódó támogatás esetében a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmények támogatása minősülhet kedvezményezett célnak.

A kedvezmény feltétele, hogy az adózó a Tao. törvény szerinti adókedvezményre legyen jogosult, azonban azt a társasági adó terhére ne érvényesítse. Az adóvisszatartás formájában bankadóból lehívott összeg vonatkozásában társasági adó kedvezményre az adózó a továbbiakban nem lesz jogosult (a javaslat a kétszeres érvényesítést kizárja).

Az igénybe vett adócsökkentés összege nem haladhatja meg a fizetendő különadó 50 százalékát.

A kedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adózó a korábban keletkező adóelőnyt késedelmi pótlékkal növelten bevallja és befizesse, amennyiben adóelőnye még nem keletkezett, akkor az ne is jöjjön létre (a támogatás Tao. törvény 19. §-a szerinti adókulccsal számított értékének 100 százaléka kiegészítő támogatásként történő megfizetésével).

(2) A szövetkezeti hitelintézetekre vonatkozó szabályozás módosulása miatt a bankadó csökkentési lehetőséget is pontosítani kell, mivel az önkéntes intézményvédelmi alapok a szövetkezeti hitelintézeti szektorban a törvény erejénél fogva megszűntek, és helyükbe a kötelező intézményvédelmi szervezet lépett. A javaslat ennek megfelelő pontosítást tartalmaz.

110. §

A javaslat meghatározza a korlátozott mértékű gazdasági célú létesítmény fogalmát, amely olyan létesítmény, amely esetén a gazdasági tevékenységre alokált éves kapacitás nem haladja meg a létesítmény tényleges teljes éves kapacitásának húsz százalékát.

111. §

A pénzügyi szervezetek különadójából történő kedvezmény lehívására vonatkozó rendelkezéseket 2017. adóév vonatkozásában választás szerint lehet alkalmazni. Amennyiben az adózó a rendelkezéseket 2017. adóévre alkalmazza, akkor a 2017. adóévre vonatkozóan már benyújtott adóbevallását 2017. szeptember 10-éig pótlékmentesen önellenőrizheti.

112. §

Technikai jellegű pontosítás.

113. §

Az Itv. hatályos szabálya szerint csak azok a magánszemélyek érvényesíthetik a lakáscseréhez kapcsolódó illetékalap-kedvezményt (amelynek lényege, hogy nem a cserével szerzett lakás forgalmi értéke, hanem a cserével érintett lakások forgalmi értékének különbözete az illetékalap), akik magánszemély lakástulajdonossal cserélték el lakásukat.

A Javaslattal bővíti ezt a visszterhes vagyonátruházási illetékalap-kedvezményt, így azok a magánszemélyek is az elcserélt lakások forgalmi értékének különbözete után fizethetik meg az

illetéket, akik a csereügylet révén magánszemélynek nem minősülő tulajdonostól szerezték meg a lakást.

114. §

Azok a magánszemélyek, akik legkésőbb a lakásvásárlásuk illetékkiszabásra történő bejelentéséig nyilatkoznak arról, hogy a lakásvásárlásuktól számított egy éven belül értékesítik a másik lakástulajdonukat, kérhetik, hogy az állami adóhatóság – a szerzett lakás forgalmi értékének megállapítását követően – függesse fel az illetékkiszabási eljárást annak érdekében, hogy már az illeték kiszabásakor érvényesüljön a cserét pótló vétel illetékkedvezménye. Az említett illetékalap-kedvezmény lényege, hogy a magánszemély nem a vásárolt lakás forgalmi értéke után, hanem a szerzett és értékesített lakástulajdonok forgalmi értékének különbözetét alapul véve fizethet visszerthes vagyónátruházási illetéket.

A pontosító jellegű Javaslat egyértelművé teszi, hogy a magánszemély akkor is kérheti az illetékkiszabási eljárás felfüggesztését, ha a szerzett lakás forgalmi értéke – várhatóan – kisebb az egy éven belül értékesítendő lakása forgalmi értékénél, vagyis ebben az esetben a cserét pótló vétel illetékkedvezménye helyett alkalmazható az Itv. 26. § (1) bekezdés y) pontjában rögzített illetékmentességi rendelkezés.

115. §

A hatályos illeték-szabályok szerint a lízingcégnak az ingatlan-szerzése után 2%-os illetékmértékkel számított illetéket kell fizetnie, ha vállalja, hogy az ingatlant két éven belül pénzügyi lízingbe adja és a lízingbeadásról szóló szerződés teljesedésbe megy (bekövetkezik a lízingbevevő tulajdonszerzése). Ha a szerződés nem megy teljesedésbe, akkor a lízingcéget pótlólagos (szankciójellegű) illeték-fizetési kötelezettség terheli. A Javaslat enyhít ezen a szabályozáson és rendelkezik arról, hogy az adóhatóság a pótilletéket nem állapíthatja meg, ha az ingatlan lízingbe adásáról szóló szerződés azért nem megy teljesedésbe, mert a lízingbevevő a szerződés hatályának időtartama alatt meghalt vagy jogutód nélkül megszűnt.

116. §

A pontosító jellegű Javaslat egyértelművé teszi, hogy a magánszemély vagyonszerzőnek abban az esetben is a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére alkalmas adásvételi szerződés másolatával vagy más megfelelő módon kell igazolnia a korábbi lakástulajdona egy éven belüli eladását, ha a szerzett lakás forgalmi értéke az értékesített lakás forgalmi értékéhez képest kisebb, ezért a vagyonszerzése illetékmentes az Itv. 26. § (1) bekezdésének y) pontja alapján.

117. §

Miután a vagyonszerzési illeték alapja a forgalmi érték (illetve a terhekkal csökkentett forgalmi érték, vagyis az ún. tiszta érték), az illetékkiszabási eljárás meghatározó sarokpontja a forgalmi érték-megállapítás. Bár a hatályos Itv. részletes szabályokat fogalmaz meg e tárgyban, a rendelkezés nem igazán ad támpontot a forgalmi érték megállapítására, az összehasonlító érték-

megállapítási módszerre vonatkozó részletszabályok nem segítik a forgalmi érték megállapítását. A hatályos szabályozás nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy összehasonlító értékadatok hiányában miképp lehet a forgalmi értéket megállapítani.

A Javaslat ezért újrakodifikálja a forgalmi érték megállapítására vonatkozó szabályokat, azzal, hogy a forgalmi érték-megállapítás lényege változatlan marad.

Egyértelművé teszi, hogy az állami adóhatóság többféle érték-megállapítási módszert alkalmazhat, ám főszabályként továbbra is az összehasonlító forgalmi értékadatok alapján kell forgalmi értéket megállapítani. Az érték-megállapításhoz az adóhatóság a vagyonszerző által meghatározott bejelentett értéket (ha az rendelkezésre áll) figyelembe veheti, a forgalmi érték természetesen megegyezhet a vagyonszerző által bejelentett értékkel, ami a legtöbb esetben a vételár. Amennyiben az állami adóhatóság értékadatokról vezetett nyilvántartása és a rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a vételár elfogadható forgalmi érték-ként (például típusingatlanokra vonatkozó ügyleteknél), nincs szükség helyszíni szemle tartására és egyéb bizonyítási eszközök igénybevételére. Az ún. típusingatlanok (pl. panellakások) forgalmi értéke tehát rendkívül egyszerű módon megállapítható, azon vagyontárgyak forgalmi értéke pedig, amelyek vonatkozásában nem állnak az állami adóhatóság rendelkezésére összehasonlító értékadatok, az érték-megállapítás egyéb módszereivel (pl. nettó pótlási költség-alapú, hozamszámításon alapuló értékbecslés stb.) meghatározható. Az állami adóhatóság a forgalmi érték megállapítása érdekében szükség esetén helyszíni szemlét tarthat, illetve külső szakértőt is bevonhat.

A Javaslat külön rendelkezik arról, hogy az állami adóhatóság nyilvántartást vezet a már értékelt ingatlanok vételáráról, forgalmi értékéről, rendelkezésre álló műszaki jellemzőiről, annak érdekében, hogy az összehasonlító érték-megállapítási módszer alkalmazásához az összehasonlító értékadatok kinyerhetőek legyenek.

118. §

A Javaslat egyfelől rendszertanilag a megfelelő helyen, vagyis – az Itv. 11. § (2) bekezdése helyett – az Itv. 91. § (5) bekezdésében utal azokra az ajándékozási illetékmentes jogügyletekre, amelyeket az adózónak nem kell bejelenteni az állami adóhatóság felé. Másfelől kibővíti a kört további illetékmentességi rendelkezésekkel, így a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti földhasználat megszerzését, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett átalakulás és kedvezményezett részesedéscsere keretében történő vagyonszerzést, illetve az ügyvédi iroda illetékmentes átalakulását sem kell a vagyonszerzőnek bejelenteni az állami adóhatósághoz.

119. §

A Javaslat rögzíti, hogy az állami adóhatóságnak a folyamatban levő ügyekben is érvényesíteni kell azt a kedvező szabályt, miszerint a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti – illetékmentes – földhasználatot a vagyonszerzőnek nem kell bejelenteni, illetve az

illetékmentes vagyonszerzésről az állami adóhatóságnak nem kell fizetési meghagyást kiadni.

120. §

A joggyakorlatban egyesek vitatták, hogy a külföldi szervezetek gazdálkodó szervezetnek minősülnek az Itv. alkalmazásában, miközben az Itv. hatályos szabályozása nem utal arra, hogy csak a magyar jog alapján létrejött szervezetek (pl. gazdasági társaságok) tekintendők gazdálkodó szervezetnek. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy azokat a külföldön bejegyzett társaságot, szervezetet, amely megfeleltethető az Itv. szerinti gazdálkodó szervezet fogalmi körébe tartozó valamely jogalanynak, illetőségétől függetlenül gazdálkodó szervezetnek kell tekinteni az Itv. alkalmazásában.

121. §

A Javaslat az Itv. kiegészítésével kifejezetten rögzíti, hogy a sportcélú ingatlan, illetve a sportcélú ingatlan létrehozására alkalmas beépítetlen földrészlet tulajdonjogának, illetve vagyoni értékű jogának megszerzéséhez kapcsolódó visszerthes vagyonátruházási illetékmentességek egyfelől a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásról szóló, másfelől a bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal való összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló bizottsági rendelet hatálya alá tartozó támogatásokat tartalmaznak.

122. §

1. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy kizárólag az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett haszonélvezet, használat jogával csökkenthető a tulajdonjogot szerző illetékalapja, ha a tulajdonjog megszerzése és a haszonélvezet, használat alapítása egyidejűleg (egy napon) történik.

2-3. A sportcélú ingatlan, illetve a sportcélú ingatlan létrehozására alkalmas beépítetlen földrészlet tulajdonjogának, illetve vagyoni értékű jogának megszerzéséhez kapcsolódó visszerthes vagyonátruházási illetékmentességek uniós jogi megítélésével összefüggő, szövegpontosító rendelkezés.

4. A Javaslat szerint a földművesek termőföldszerzéséhez kapcsolódó illetékmentesség érvényesítésekor az állami adóhatóságnak – a hatályos szabályozással ellentétben – nem kell előzetesen ellenőriznie, hogy a vagyonszerző földművesnek minősül-e, az illetékmentességet a vagyonszerző ezirányú nyilatkozatára, illetve az illetékmentesség feltételeinek vállalására tekintettel alkalmazhatja. A Javaslat az állami adóhatóság adminisztrációs terheit könnyíti.

5. A Javaslat szerint nem csak a hatóság jogszabálysértő, hibás vagy elmulasztott bejegyzése, hanem valamennyi ilyen döntése miatt kezdeményezett elsőfokú közigazgatási hatósági eljárás mentes a közigazgatási hatósági eljárási illeték alól.

6. Miután nem csak a népi iparművész minősítő címről szóló igazolvány, hanem a népművész igazolvány kiállítása is állami feladat lesz, indokolt, hogy a tárgyi illetékmentesség hatálya ezen

eljárásra is kiterjedjen.

7. A Javaslát szerint a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény szerinti földhasználat illetékmentes megszerzésével összefüggésben sem kell az állami adóhatóságnak – a „0” Ft-os illetékfizetési kötelezettségről – fizetési meghagyást kiadni. A Javaslát adóadminisztráció-csökkentést eredményez az állami adóhatóságnál.

123. §

1. A Javaslát kiemeli az Itv. 11. § (2) bekezdéséből azokat az ajándékozási illetékmentes eljárásokat, amelyeket a megajándékozottnak nem kell bejelenteni, mivel rendszertanilag ezt a rendelkezést az Itv. 91. § (5) bekezdésében kell megjeleníteni.

2. Miután a családi pótlékra való jogosultsági igazolást már nem a Magyar Államkincstár állítja ki, szükséges az erre utaló szövegrész elhagyása az eljárási illetékmentességi rendelkezésből.

3. A forgalmi érték megállapítására vonatkozó szabályozás újrakodifikálásával összefüggő módosítás.

4. A Javaslát megszünteti a papír alapú és az elektronikus úton benyújtott adóbevallások másolatának eltérő illetékjogi megítélését, és generális eljárási illetékmentességet biztosít az adóbevallások másolatának kiadására.

124. §

A szövetkezeti hitelintézetekre vonatkozó szabályozás módosulása miatt az illetékmentességi kör pontosítása vált szükségessé. Az önkéntes intézményvédelmi alapok a szövetkezeti hitelintézeti szektorban a törvény erejénél fogva megszűntek és helyükbe a kötelező intézményvédelmi szervezet lépett.

125. §

1. Az egészségügyi szolgáltatási járulék összege 2018. január 1-jétől a fogyasztói árindex tervezett növekedésével párhuzamosan havi 7110 forintról (napi összege 237 forintról) 7320 forintra (napi összege 244 forintra) nő.

2. A központi költségvetés által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék összege – párhuzamosan a nem biztosítottak által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék összegével – havi 7320 forintra emelkedik.

3. Jogtechnikai okból szükséges módosítás.

126. §

Átmeneti szabály a hozzájárulás kulcsának csökkentése miatt.

127. §

A javaslat megszünteti az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem utáni egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettséget.

128. §

A Tbj. 2017. január 1-jétől hatályos 31. § (4) bekezdés *b*) pontjában foglalt szabályokkal való összhang megteremtése érdekében szükséges módosítás.

Az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Kormányrendeletben foglalt rendelkezések szerint szükséges igazolni.

129. §

A Tbj. 2017. január 1-jétől hatályos 31. § (4) bekezdés *b*) pontjában foglalt szabályokkal való összhang megteremtése érdekében szükséges módosítás.

Az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Kormányrendeletben foglalt rendelkezések szerint szükséges igazolni.

130. §

Átmeneti szabály, amely biztosítja, hogy a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség megállapítása során a külföldi közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytatott tanulmányokat elismerő szabályt – a járulékszabályokkal összhangban – 2011. november 26-ától visszamenőlegesen lehessen alkalmazni.

131. §

Átmeneti szabály, amely alapján a passzív félévre vonatkozó értelmező rendelkezést az elévülési időn belül visszamenőlegesen lehet alkalmazni.

132. §

Jogtechnikai okból szükséges módosítások.

133. §

Az szja 1%-os nyilatkozatok postai benyújtása esetén az adóazonosító jel borítékon történő feltüntetése technikailag indokolatlan, valamint adatvédelmi szempontból is kifogásolható

eljárás, ezért annak elhagyása indokolt, ezzel is megkönnyítve az adózók számára a rendelkezés folyamatát. Az adózók a január folyamán, papír alapon kiküldött (3,3 millió db) tájékoztató levél mellékleteként megkapták az nyilatkozat benyújtására szolgáló ún. EGYSSZA lapot, melynek első blokkjában feltünteti az azonosító adatokat, így a borítékon már nem szükséges annak jelölése. Az adóazonosító jel borítékon történő feltüntetésének előírása korábban technikai okokból történt, azonban jelenleg már nem szükséges a feldolgozás során. Természetesen a módosítást követően is érvényesnek tekintjük azon nyilatkozatokat, ahol nem a nyilatkozati lapon, hanem a borítékon szerepel a magánszemély adóazonosító jele.

Az adóhatóság által elkészített adóbevallási tervezet nagymértékben befolyásolhatja a kialakult adózási szokásokat, előre láthatóan kevesebb munkáltató vállalja majd a munkavállalói részére a bevallás elkészítését, ezért meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy a munkáltató a bevallások elkészítése nélkül is összegyűjthesse és továbbíthassa munkavállalóinak nyilatkozatait. A módosítás az adóhatósági bevallási tervezetnek az 1+1%-os nyilatkozatok számára gyakorolt negatív hatásainak ellensúlyozására szolgál és már a 2016 évről történő rendelkezések során is alkalmazandó.

134. §

A felajánlás gyűjtésére jogosult kedvezményezettek adatai, a kiutalt összegek, köztartozásra visszatartott összegek, kizárt kedvezményezettek adatai már megtalálhatóak a NAV honlapján. A magánszemélyek teljes körű tájékoztatása érdekében indokolt a kihelyezett adatok körének bővítése a kedvezményezettek elszámolásaival.

135. §

Átmeneti rendelkezés.

136. §

Átmeneti rendelkezés.

137. §

Átmeneti rendelkezés.

138. §

A kedvezményezetttnél, valamint az adóhatóságnál jelentkező adminisztrációs és egyéb költségek nagyságára tekintettel az adóhatóság részéről az utalási összeghatár 100 forintról 1000 forintra módosul.

139. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések. Egyrészt az szja 1%-os nyilatkozatok postai benyújtása esetén az adóazonosító jel borítékon történő feltüntetés kötelezettség megszüntetése, valamint a Magyar Nemzeti Filmarchívum-nak a kedvezményezetti körből történő kivétele, tekintettel arra,

hogy Magyar Nemzeti Filmarchívum jogutódlással az Országos Széchenyi Könyvtárba történő beolvadással megszűnt.

140. §

Az új rendelkezés előírja előfeltételként a nettó adó tartozás hiányát valamennyi, az általánostól eltérő, kedvezőbb szabályok alkalmazásának feltételeként.

141. §

A külföldi bankszámlák bejelentési kötelezettségének előírása a gazdasági társaságok számára.

142. §

A külföldi bankszámlák bejelentési kötelezettségének előírása a gazdasági társaságok számára.

143. §

Szövegpontosító rendelkezés.

144. §

Az adófizetési biztosíték jogintézményének bevezetése az adóregisztrációs akadályokkal nem érintett, de adó tartozással rendelkező vagy adó tartozással megszűnt cégben döntési pozíciót viselő azon személyek esetén, akik (amelyek) új cégben kívánnak részt venni. A javaslat a működő cégbe belépő, a feltételeknek megfelelő személy esetére is előírja az adófizetési biztosíték letételét.

145. §

Az alanyi adómentességet választó egyéni vállalkozók is pénzforgalmi számlanyitásra lesznek kötelezettek.

146. §

Az AFE üzembe helyezésének megtörténtéről a NAV tájékoztatja a Magyar Államkincstárt (kezelő szerv).

147. §

A javaslat szerint a NAV honlapján közzétételre kerülnek azon adózók adatai, akik ÁFA bevallási kötelezettségüknek több mint két bevallási időszakon keresztül nem tesznek eleget.

148. §

Kiegészítésre kerül a közzétételi kötelezettség a halásznemű és akvakultúra-termékekkel kapcsolatos, 30 000 eurónak megfelelő forintösszeget, valamint a belvízi hajózásban és a vasúti szállításban használatos tüzelőanyagként felhasznált energiatermékekre vonatkozóan az 500 000 eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó adózó által érvényesített kedvezményrel.

149. §

2016. január 1-jéig a Ket. 32. §-a alapján függesztette fel az adóhatóság azokat az ellenőrzési eljárásokat, amelyeket a bíróság megsemmisítő és új eljárásra utasító döntése alapján ismételtelen le kellett folytatni, azonban az adóhatóság a bíróság döntése ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A 2016. január 1-jétől az Art. szabályai közé helyezett felfüggesztési szabályok alapján jelenleg nincs mód a bírósági felülvizsgálat idejének időtartamára az ellenőrzési eljárás felfüggesztésére. Ezt biztosítaná a javaslat.

150. §

Jogorvoslatra vonatkozó rendelkezés az adófizetés biztosítékkal összefüggésben.

151. §

A határozattal lezárt ellenőrzés esetén a határozat jogerőre emelkedésétől, határozat nélkül lezárult ellenőrzés esetén annak befejezésétől számított egy éven túl az adózóra nézve hátrányosabb rendelkezéseket tartalmazó döntés kiadására már nincs mód. A módosítással azonban meghatározásra kerül az is, hogy amennyiben az új határozat meghozatalát ellenőrzés (felülellenőrzés) előzi meg, és az ellenőrzésről (felülellenőrzésről) készült jegyzőkönyvet az egy éves időtartamon belül átadják vagy postára adják, az adózóra terheesebb megállapításokat tartalmazó határozat az egy éves időtartam leteltét követően is, legkésőbb 18 hónapon belül meghozható lesz.

152. §

Az adófizetési biztosítékkal összefüggő módosítás.

153. §

A késedelmi pótlék tekintetében annak kimondása, hogy a napi pótlék mértékének számítása során kerekítést, meghatározott tizedes jegy pontossággal történő figyelembevételt nem kell alkalmazni.

154. §

A külföldi bankszámlák bejelentési kötelezettségének előírásával összefüggésben mulasztási bírság kiszabásának előírása a kötelezettséget nem teljesítő adózókkal szemben.

155. §

(1) A javaslat célja közvetlen e-mailes kapcsolattartás lehetősége az elektronikus áfa-visszatérítetési rendszer (elekáfa) mintájára mindazon külföldi jogalanyok részére, akik/amelyek egyébként ügyfélkapu használatára nem kötelezettek.

(2) Felhatalmazó rendelkezés beiktatása az adófizetési biztosíték megállapításával, befizetésével és visszafizetésével kapcsolatos szabályok miniszteri rendeletben történő meghatározására.

156. §

A székhelyszolgáltató definíciójának jogalkalmazást segítő pontosítása annak érdekében, hogy egyértelművé váljon az, hogy a magánszemélyeken kívül a szervezetek is székhelyszolgáltatónak minősülhetnek.

157. §

Az egyszeri bejelentési kötelezettség törvénybe iktatása azon adózók vonatkozásában, akik/amelyek 2017. január 1-jét megelőzően is igénybe vettek, és azóta folyamatosan igénybe vesznek székhelyszolgáltatást.

158. §

A külföldi bankszámlaszámok bejelentésére vonatkozó átmeneti szabály.

159. §

Átmeneti rendelkezés a már tevékenységet folytató egyéni vállalkozók bejelentésére a pénzforgalmi számlanyitási kötelezettséggel összefüggésben.

160. §

Általános átmeneti rendelkezés.

161. §

Átmeneti rendelkezés a késedelmi pótléokra vonatkozó módosítással összefüggésben.

162. §

A módosítás eredményeképpen a megyei (fővárosi) kormányhivatalok díjmentesen szolgáltatnak adatot az állami adó- és vámhatóság részére a földműves nyilvántartásból az adózó földműves minőségének megállapítása céljából.

163. §

Jogalkalmazást segítő szövegcsere módosítások továbbá a Kincstár is jogosult lesz az állami adóhatóságtól bevallási adatokat kérni, amennyiben erre az adatra valamely egészségbiztosítási pénzbeli ellátás megállapítása, valamint folyósítása céljából van szüksége.

A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény az adószakértői, az adótanácsadói, és az okleveles adószakértői tevékenységet bejelentéshez kötött tevékenységgé alakította át. Az új szabályok tényleges alkalmazására ugyanakkor a kapcsolódó, jelenleg hatályos átmeneti szabály alapján csak 2017. július 1-jétől kerülne sor.

A Javaslat – tekintettel az új Art., valamint a hatósági eljárásokat szabályozó, a Ket.-et felváltó

Ákr. 2018. január 1-jei hatályba lépésére – a 2017. július 1-jei bevezetést 2018. január 1-jére halasztja, és az ehhez szükséges további jogalkotási feladatokat is ehhez az időponthoz igazítja.

164. §

Az illetéktörvény módosításával összefüggő, párhuzamos szabályozás miatti hatályon kívül helyező rendelkezés. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény adó-visszaigénylés időpontjára vonatkozó általános rendelkezéseinek [82. § (3) bekezdése] alkalmazhatósága érdekében szükséges módosítás.

165. §

2017. január 1-ei informatikai áttérés miatt a törvény módosítása szükséges annak érdekében, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény rendelkezései, a határon átnyúló fémkereskedelemre is alkalmazhatóak legyenek

166. §

Háttérjogszabályként nevesíti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényt.

167. §

A nyilatkozattételi kötelezettség tekintetében előírja a készpénz tervezett felhasználásának részletes leírását.

168. §

A személy-, jármű- és poggyászellenőrzés jogalapjaként deklarálja, hogy a vámhatóság vámellenőrzés keretében jár el.

169. §

A felderített készpénz visszatartása tekintetében új elemként jelöli meg azt a körülményt, ami a készpénz büntetendő cselekményből való származására utal, továbbá a teljes összeg 80%-ban határozza meg a visszatartandó készpénzösszeget, tekintettel az eljárás alá vont személy mindennapi megélhetésének biztosítására a pénzügyi információs egységként működő hatóság eljárásának idejére.

170. §

A végrehajtást szolgáló miniszteri rendelet címével és tartalmával hozza összhangba a felhatalmazó rendelkezést.

171. §

A visszatartásra mint vagyoni jellegű kényszerintézkedésre vonatkozó rendelkezésre tekintettel hatályon kívül helyezi a lefoglalásra vonatkozó előírást.

172. §

A Pénzmosás Elleni Információs Irodára tekintettel a NAV feladatai körében nevesíti az Európai Unió által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvényben meghatározott feladatok ellátását.

173. §

Annak érdekében, hogy az állami adó- és vámhatóság adóigazgatási jogkörének bővítése esetén ne legyen szükség minden esetben a NAV törvény módosítására, rögzítésre kerül, hogy jogszabályban meghatározott egyéb feladatokat is ellát a NAV.

174. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal alaptevékenységébe és kiegészítő tevékenységi köreibe tartozó szakterületei a hivatal kiterjedtségére és a dolgozók létszámára is figyelemmel olyan különösen széles spektrumot fednek le, amelyek nem kezelhetők azonos módon az irányítási jogkört gyakorló vezetőktől elvárt és elvárható kvalitások szempontjából más közintézményekkel, hatóságokkal. Mind az adó- vámszakmai, mind a kevésbé elméleti jellegű, kiszolgáló szakterületek esetén felmerülhet a jogos igény olyan vezetők kinevezésére, akik megfelelő szintű, de nem iskolarendszerű végzettséggel vagy szakképzettséggel, ugyanakkor az adott területen átlagon felüli szakmai tapasztalattal rendelkeznek. A vezetőktől elvárt szaktudás megítélése és ezen kivételes esetek végső mérlegelése a munkáltatói jogok gyakorlójának feladata és felelőssége. A módosítás célja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetőjének egyedi mérlegelési és különösen indokolt esetben felmentési jogot biztosítani a felsőfokú iskolai végzettség követelménye alól olyan esetben, amikor ez a szintű végzettségi követelmény összehasonlítva az egyéb szaktudással nem jelent többlet szakmai tudást.

175. §

A fegyelmi eljárásban a jogi képviselő igénybe vételének lehetősége mellett megszünteti a Magyar Rendvédelmi Kar és a Magyar Köztisztviselői Kar képviselőjének részvételének lehetőségét, összhangban a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény vonatkozó módosításával.

176. §

Meghatározza a csomagküldemények jövedéki törvény szerinti ellenőrzése során alkalmazható ellenőrzési eszközöket, módszereket.

177. §

Új intézkedésként bevezeti és szabályozza a létesítmény őrzés-védelmi intézkedést és meghatározza az alkalmazható intézkedési jogköröket, eszközöket és módszereket.

178. §

A létesítmény őrzés-védelmi intézkedések bevezetésével összhangban a lőfegyverhasználat szabályai között nevesíti az őrzött létesítmény ellen felfegyverkezve intézett támadás elhárítását.

179. §

A létesítmény őrzés-védelmi intézkedések bevezetésével összhangban a NAV adatkezelésre vonatkozó szabályozásában felhatalmazást ad a NAV kezelésében lévő intézményekbe ki- és belépő személyek adatainak kezelésére.

180. §

A létesítmény őrzés-védelmi intézkedések bevezetéséhez kapcsolódóan szabályozza a belépő személyek adatainak kiadhatóságát bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújának észlelése esetén vagy megkeresés alapján.

181. §

A létesítmény őrzés-védelmi intézkedések bevezetéséhez kapcsolódóan szabályozza a kép- és hangfelvétel készítésének szabályait az őrzött objektumban.

182. §

Tekintettel arra, hogy a NAV működése során bizonyos esetekben a hivatásos állomány tagjai és a kormánytisztviselők együttesen látnak el feladatot, a felhatalmazó rendelkezés alapján megalkotandó jogszabály céljának elérése érdekében elengedhetetlen, hogy az a NAV hivatásos állományú tagjai mellett kormánytisztviselőire is kiterjedjen a korlátozó rendelkezésekről szóló rendelet alkotási felhatalmazó rendelkezés. Ennek érdekében szükséges a felhatalmazó rendelkezés módosítása.

Kiterjeszti továbbá az egészségügyi alkalmassági szabályozás megalkotására való felhatalmazást a NAV tisztjelöltjeinek egészségi és pszichikai alkalmassági vizsgálatával kapcsolatos szabályokra.

183. §

Technikai jellegű pontosító szövegcsere módosítás a jogalkalmazói észrevételek alapján. szükségessé vált pontosításokat tartalmazza.

184. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

185. §

Pontosításra került a vámhiány terminológia, annak érdekében, hogy egyértelműbbé váljon, hogy a szabálytalanul keletkezett vámtartozások esetei is vámhiánynak minősülnek.

186. §

Deregulálásra kerül a postai küldemény terminológia, amellyel egyidejűleg az ott bevezetett merev jogszabályi hivatkozást és annak rövidítését ismételten meg kellett állapítani az először felmerülő helyen.

187. §

A Vámkódex 13. cikkében meghatározott lehetőséggel élve a vámhatóság kockázati információt adhat át egyes engedélyezett gazdálkodók (a továbbiakban: AEO) számára, csökkentve ezzel mind a vámhatóság, mind pedig az ügyfelek adminisztratív terheit, költségeit. A tervezett rendelkezés – az uniós és nemzeti pénzügyi érdekek szolgálata (bevételek növelése) mellett – szélesíti az AEO-knak biztosított nemzeti kedvezmények körét, egyúttal a vámhatóság és az AEO-k közötti együttműködést is erősíti.

A vámhatóság csak olyan információt adhat át, melynek átadása nem sérti a vámtitok megtartására vonatkozó rendelkezéseket.

A kockázati információ csak engedélyezett gazdálkodók részére adható ki, mert az engedélyezett gazdálkodó az uniós vámjogszabályok által meghatározott olyan feltételrendszert teljesít, amely alapján vámügyei végzése során megbízhatónak minősül. Ezen belül a kockázati információ kizárólag a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók részére adható ki. A biztonság és védelmi típusú engedélyezett gazdálkodók tekintetében a könnyítések jellemzően az áru átengedését megelőző folyamatokban érvényesülnek a biztonság és védelem területén. Jelen rendelkezés az áru átengedését követően és jellemzően pénzügyi természetű kockázati információk átadását kívánja lehetővé tenni.

Aki saját nevében és saját érdekében nyújtott be vám-árunyilatkozatot vagy újrakiviteli árunyilatkozatot, az mindenkor teljes körűen birtokában van valamennyi releváns információnak. A kockázati információt teljes bizonyossággal csak az tudja hasznosítani, aki az információk közvetlen birtokában van. Amennyiben vámjogi képviselő is megkapná a kockázati információkat, úgy neki a tényállás tisztázásához szükséges adatokat a megbízójától kellene beszereznie, amelynek teljes körűsége és hitelt érdemlősége nem feltétlenül biztosított.

A rendelkezés ugyanakkor nem korlátozza az uniós és nemzeti jogszabályokban meglévő azon vámhatósági lehetőséget, amely szerint a kockázattal érintett árunyilatkozat vagy értesítés tekintetében – az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet 48. cikke szerinti – áruátengedést követő ellenőrzést vezessen be. Erre sor kerülhetne akkor is, ha a gazdálkodó a kockázati információk alapján nem kérte az érintett árunyilatkozat módosítását, de akkor is, ha kérte, ugyanakkor a vámhatóság meg kívánja vizsgálni, hogy a gazdálkodó teljes körűen kivizsgálta-e a részére átadott kockázatokat.

188. §

Meghatározásra kerül, hogy a vámjogi képviseletre vonatkozó formanyomtatványt kizárólag elektronikus úton lehet benyújtani a gazdálkodó részéről.

189. §

Az Unió Vámkódex 18. cikkében meghatározott vámjogi képviselő egy speciális jogállási forma, amelynek keretében a képviselőt közvetlen és közvetett formában lehet gyakorolni. A közvetlen képviselő a vám-áru nyilatkozat kitöltésén kívül egyéb jogokat és kötelezettségeket nem generál, szemben a közvetett képviselővel, amelynek során az alapeljárásban meghatalmazott képviselő, a benyújtott vám-áru nyilatkozat tekintetében nyilatkozattevő lesz. Az Unió Vámkódex 77. cikk (3) bekezdés alapján a nyilatkozattevő adós jogállásba kerül, aki így a vámtartozás és egyéb teher megfizetésére kötelezett személy lesz. Természetesen a megbízó is adós lesz, illetve a 84. cikk alapján egyetemlegesen felelősek az említett összegek megfizetéséért. Ennek különösen akkor van jelentősége, ha az alapeljárást követően a vámhatóság egy áruátengedést követő ellenőrzést indít hivatalból. Annak ellenére, hogy a közvetett képviselő megbízása csak az alapeljárásra terjedt ki és nem terjed ki az áruátengedést követő ellenőrzésre, az adós jogállása okán a nevezett utólagos eljárásban ugyanolyan ügyfél lesz, mint a megbízó, ezért az ehhez kapcsolódó eljárási sajátosságokat és a két szereplő egymáshoz való viszonyát szükséges meghatározni. Az egyetemlegesség okán a közvetett képviselő és az őt alapeljárásban megbízó ügyfél önálló személynek minősül, ezért a határozatot külön-külön kell közölni, amelyek kapcsán a további joghatások magából az egyetemlegességből fakadnak.

190. §

Szükséges annak meghatározása, hogy mely személy fizeti a díjat, költséget abban az esetben, ha több kérelmező vagy több érintett személy van egy adott eljárásban. A szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és a 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: uniós rendelet) 29. cikk (1) bekezdése alapján például az érintett eljárások során a vámhatóságnál felmerült költségeket a vámhatósági intézkedés iránti kérelem jogosultja a vámhatóság felhívására megtéríti. Ha egy szállítmányban/küldeményben több jogosult kérelmének tárgyát képező áruval szemben intézkedik a vámhatóság, úgy valamennyi jogosult számára felmerül a költségek megtérítésének kötelezettsége. A fentiek mellett ezt az is indokolja, hogy nem eshet eltérő megítélés alá az adott áru az alapján, hogy önállóan, vagy más jogosultak más áruival együtt került intézkedés alá vonásra, mérvadó továbbá az is, hogy az uniós rendelet alapján az egyes jogosultak áruival szemben eltérő lehet a vámhatósági intézkedés folyamata és eredménye, ezáltal eltérő költségek merülhetnek fel azokkal kapcsolatban. A fentiek megfelelő alapot szolgáltathatnak arra, hogy általános szabályként kerüljön meghatározásra, hogy több kérelmező esetén valamennyi személy részére kerüljön megállapításra a felmerülő díj vagy költség megfizetésére kötelezés. A kérelemre indult eljárásra vonatkozó szabályokat indokolt továbbá átültetni azon esetekre is, amikor hivatalból indul az eljárás, és több érintett személy tekintetében merül fel a díj vagy költség megfizetése. Ilyen eset lehet, amikor egy szállítmányban több nyilatkozattevő áruja kerül hatósági rendelkezés alá a Vtv. 78.§-a alapján.

191. §

Az Unió Vámkódex 84. cikkében található egyetemlegesség eljárási szabályait szükséges megállapítani az esetleges jogviták elkerülése érdekében. A rendelkezés célja, hogy az egyenlő bánásmód elvéből kiindulva minden egyetemlegesen kötelezett adós egyszerre kerüljön értesítésre a fizetési kötelezettség előírásáról és ne a vámhatóság szubjektív megítélése alapján kerüljön kiválasztásra, hogy kit értesít először egy utólagosan kiszabott vámtartozás összegéről.

192. §

Az érintett fejezet átstrukturálása miatt a rendelkezés ismételt megállapítása szükséges.

193. §

A TC32 egyedi garanciajegy forgalmazás tekintetében a kötelezettségvállaló és az eljárás jogosultja közötti jogviszonyból fakadóan szükséges meghatározni, hogy a kötelezettségvállalónak írásban kötelezettséget kell vállalnia azon tartozás és egyéb teherfizetési kötelezettség esetében, amelyet a vámeljárás jogosultja nem fizet meg.

194. §

Az FJA 88. cikk (2) bekezdés alapján, a 10 EUR-nál kevesebb vámtartozás közlésétől a vámhatóság eltekinthet, azonban szükséges azt is meghatározni, hogy ilyen esetben nem keletkezik vámhiány sem.

195. §

Szövegcsérés pontosítások.

196. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések a kiüresedett rendelkezések tekintetében.

197. §

Az Szt. 19. §-ának (3) bekezdése kimondja, hogy az ellenőrzés azon megállapításainak az eszközökre-forrásokra, az eredmény összetevőire gyakorolt hatását – amennyiben azok a mérlegkészítés időpontjáig ismertté váltak –, amelyeket a vállalkozó nem vitatott, amelyek miatt nem fellebbezett, illetve amelyek jogerőssé váltak, az adott üzleti évre vonatkozóan el kell számolni. A jogerős adóhatósági határozatok ellen azonban a vállalkozó jogorvoslattal élhet (felügyeleti intézkedést, bírósági felülvizsgálatot kérhet), mely eljárások az adóhatóság határozatát módosíthatják, illetve hatályon kívül helyezhetik. A Javaslat egyértelműsíti, ha az illetékes hatóság, bíróság – a mérlegkészítés időpontjáig – jogerősen megváltoztatta az adóhatóság korábbi jogerős határozatát (amelyet a vállalkozó a korábbi üzleti év(ek) beszámolójában számolt el), akkor e megváltoztatást a tárgyévre vonatkozóan kell elszámolni, azzal nem a jogerős adóhatósági határozat elszámolásával érintett korábbi üzleti év(ek) adatait kell módosítani. Ha a jogerős adóhatósági határozat, illetve annak módosítása vagy hatályon kívül helyezése elszámolása egy üzleti évet érint, akkor a módosítás/hatályon kívül helyezés elszámolása során az adóhatóság jogerős döntésének elszámolását kell módosítani.

198. §

Az Szt. 81. §-a (2) bekezdés o) pontjának előírása szerint a fejlesztési célra kapott támogatás visszafizetendő összegét az egyéb ráfordítások között kell elszámolni. Így a veszteség nem a pénzügyi rendezéshez kötötten kerül elszámolásra, ezért a visszafizetendő összeg előírásával egyidejűleg – az összemérés elvének teljesülése érdekében – a hozzá kapcsolódó halasztott bevételt is indokolt feloldani.

199. §

A Javaslat rögzíti, hogy a származékos leszállítási ügylet keretében beszerzett eszközöket a bekerülés (beszerzés) napjával valós értékre kell átértékelni abban az esetben is, ha a vállalkozó egyébként a valós értéken történő értékelést nem alkalmazza. E kiegészítést a származékos leszállítási ügyletekre vonatkozó eredmény-elszámolási szabályok indokolják.

200. §

Lásd az előző §-hoz tartozó indokolást.

201. §

Lásd a 199. §-hoz tartozó indokolást.

202. §

Az új általános közigazgatási rendtartással összhangban pontosításra kerül a könyvviteli szolgáltatást végzők engedélyezéséhez, nyilvántartásához kapcsolódó, a részletszabályokat tartalmazó kormányrendelet tartalmára vonatkozó rendelkezés.

203. §

A nyilvántartásba vételi eljárás, illetve a nyilvántartással összefüggő további eljárások igazgatási szolgáltatási díjkötelesek. A szabályozás pontosító jelleggel felsorolja az egyes eljárástípusokat.

204. §

A Javaslat a módosításokkal összefüggő átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

Az IFSR-ek kötelező alkalmazására vonatkozó eredeti törvényi rendelkezések egy éves késleltetett bevezetési határidőt biztosítottak a szövetkezeti hitelintézetek és a szövetkezeti hitelintézetek integrációjában részt vevő egyéb hitelintézetek számára a bankszektor többi szereplőjéhez képest.

Időközben a bankszektor IFRS-ekre történő kötelező áttérése egy évvel 2017-ről 2018-ra elhalasztásra került. A Javaslat ennek figyelembevételével, egy évvel (2018-ról 2019-re) elhalasztja az IFRS-ek kötelező alkalmazásának bevezetését a szövetkezeti hitelintézetek és a szövetkezeti hitelintézetek integrációjában részt vevő egyéb hitelintézetek számára.

205. §

Pontosításra kerülnek a részletszabályokat tartalmazó kormányrendeleti, illetve az eljárásokhoz kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakra vonatkozó miniszteri rendeleti felhatalmazó rendelkezések annak érdekében, hogy azok valamennyi eljárásra vonatkozóan tartalmazzanak felhatalmazást.

206. §

A Javaslat a könyvvizsgálati standardok és az Szt. közötti összhang megteremtését is szolgálja.

207. §

A Javaslat szerinti módosításokkal összhangban egyes rendelkezések hatályukat veszítik.

208. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény (a továbbiakban: Pmt) alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara felügyeleti szervnek minősül és ezzel összefüggésben a Javaslat alapján kötelező jellegű útmutatót ad ki.

209. §

A Javaslat alapján 2018. január 1-től a Magyar Könyvvizsgálói Kamara által lefolytatott kamarai hatósági eljárások során a kapcsolattartás kizárólag elektronikus úton, űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével történhet.

210. §

A Pmt. alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara felügyeleti szervnek minősül. A Pmt módosítása alapján a felügyeleti szerv eljárása során a szolgáltatót, vagyis a könyvvizsgálót, illetve a könyvvizsgáló céget a tevékenység folytatásától eltilthatja.

A Javaslat célja, hogy az eltiltás intézményét a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a Pmt alapján is megfelelően alkalmazhassa.

211. §

Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) alapján csak az lehet kamarai tag könyvvizsgáló, aki vállalja, hogy könyvvizsgáló cégen kívül más gazdálkodó szervezetben személyes közreműködésre tagként, vezető tisztségviselőként a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység megkezdésének időpontjától nem lesz kötelezett. Speciális helyzet állhat elő az egyéni vállalkozók esetében, mivel az egyéni vállalkozó, mint gazdálkodó szervezet nem minősül könyvvizsgáló cégnek, azonban a személyes közreműködés minden esetben megvalósul.

A Javaslat a személyes közreműködés fogalmára tekintettel jogalkalmazást segítő, pontosító módosítást tartalmaz. A Javaslat kimondja, hogy nem minősül státusz összeférhetlenségnek, amennyiben a könyvvizsgáló egyéni vállalkozóként folytat könyvvizsgálói tevékenységet.

212. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara a Pmt alapján felügyeleti szervnek minősül. A Pmt módosítása alapján a felügyeleti szerv eljárása során a szolgáltatót, vagyis a könyvvizsgálót, illetve a könyvvizsgáló céget a tevékenység folytatásától eltilthatja.

A Javaslat célja, hogy az eltiltás intézményét a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a Pmt alapján is megfelelően alkalmazhassa.

213. §

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara a Pmt alapján felügyeleti szervnek minősül. A Pmt módosítása alapján a felügyeleti szerv eljárása során a szolgáltatót, vagyis a könyvvizsgálót, illetve a könyvvizsgáló céget a tevékenység folytatásától eltilthatja.

A Javaslat célja, hogy az eltiltás intézményét a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a Pmt alapján is megfelelően alkalmazhassa.

214. §

A Javaslat alapján a könyvvizsgálók speciális minősítésének megszerzésénél a Kkt-ben előírt szükséges gyakorlat, illetve tevékenység végzés igazolása nem kizárólag naptári években, hanem üzleti években is lehetséges.

215. §

A Javaslat alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara küldöttgyűlés előzetesen nem köteles jóváhagyni a főtitkár és a főkönyvelő javadalmazását, arról az éves pénzügyi terv részeként kap tájékoztatást.

216. §

A Javaslat a Pmt és a Kkt. közötti összhang megfelelését szolgálja.

217. §

A Javaslat alapján – az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összhangban – a könyvvizsgálói közfelügyeleti feladatokkal összefüggő tevékenységek szabályozásáról szóló 28/2013. (VI. 29.) NGM rendeletből a közfelügyeleti hatóság minőségellenőrzésére vonatkozó egyes eljárásjogi szabályok átvezetésre kerülnek a Kkt-be.

218. §

Átmeneti rendelkezések.

A (4) bekezdéshez: A 2016. június 4-től hatályos a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény és egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2016. évi XLIV. törvénnyel változtak a könyvvizsgálói cégek engedélyezésére vonatkozó előírások. Annak érdekében, hogy a korábban a Magyar Könyvvizsgálói Kamara által kiadott engedélyeket a jelenleg az engedély kiadására jogosult közfelügyeleti hatóság megfelelően visszavonhassa a Javaslat pontosító, átmeneti rendelkezést tartalmaz.

219. §

A minősítésre vonatkozó korábbi módosításoknak megfelelően a Javaslat pontosítja a kamarai tag könyvvizsgálók által a minősítés iránti kérelemhez benyújtott igazolások tartalmát.

220. §

Az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara a törvény szerinti felügyeleti szervnek minősül, a Javaslat alapján az e törvény szerinti eljárás kamarai hatósági eljárásnak minősül.

A Javaslat kiegészít azon jelenleg hatályos ágazati törvények listáját, amely alapján a Magyar Nemzeti Bank a minősítés visszavonását kezdeményezheti.

A Javaslat alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara az elektronikus úton, űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével történő kapcsolattartást 2018. január 1-től a kamarai hatósági eljárásokon túl a kamara tagjaira és alkalmazottaira is elrendelheti.

221. §

Az új Pmt alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara, mint felügyeleti szerv a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása és megelőzésének és megakadályozásának ellenőrzése során a Pmt.-ben foglalt általános eljárási szabályokat és szankciókat alkalmazza. A Javaslat ennek megfelelően hatályon kívüli helyezi a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása és megelőzésének és megakadályozásának ellenőrzésére vonatkozó korábbi eljárási szabályokat.

222. §

A Javaslat pontosítja a szabad pénzeszköz fogalmát a tekintetben, hogy annak köréből, kiveszi azokat a pénzeszközöket, amelyek felett a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás és a projektársaságuk nem rendelkezik szabadon (például a kapott, óvadék). Indokolt, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, és projektársaságuk ne fizessen osztalékként ki olyan összeget, amihez visszafizetési kötelezettségük társul, vagy amellyel a társaságok nem rendelkeznek szabadon.

A Javaslat egyértelműsíti, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési társaság, szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás és szabályozott ingatlanbefektetési projektársaság elvárt osztalékot a Szit. tv. szerinti státuszuk fennállása alatt elért eredményük alapján legyenek kötelesek fizetni (az ugyanakkor nem tiltott számukra, hogy a Szit. tv. szerinti státuszuk előtti időszakban felhalmozott eredménytartalékból is fizessenek osztalékot, ha úgy döntenek).

Az IFRS-ekre történő áttérés jelentősen módosíthatja a társaságok eredménytartalékát, az IFRS előírásaival összhangban ugyanis az egyes mérlegtételek értékének különbsége az eredménytartalékban rendezendő. Tekintettel arra, hogy ez olyan értékelési különbséget okozhat, mellyel együtt nem növekszik a törvény által szabályozott társaságok szabad pénzeszközeinek tényleges mértéke, javasolt ennek az áttérésnek a hatásával az elvárt osztalék fogalmát korrigálni.

223. §

A Javaslat kibővíti a szabályozott ingatlanbefektetési társaság és projektársasága által végezhető tevékenységeket olyan módon, hogy azok tevékenysége kiterjedhessen építményüzemeltetésre is.

A Javaslat rendezi az induló tőkére vonatkozó rendelkezés alkalmazását összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett társaság esetében, oly módon, hogy a minimális tőke megfelelést ilyen esetben az összevont (konszolidált) beszámolóban kimutatott tőke-elemek vonatkozásában kell vizsgálni.

A Javaslat a közkézhányad-részesedési korlát számítási módját összhangba hozza a tőkepiacról szóló törvény szavazati jog mértékének bejelentési és közzétételi szabályaival.

A Javaslat, rendelkezéseket tartalmaz továbbá arra az esetre, amennyiben a szabályozott ingatlanbefektetési társaság – az esetleges dolgozói részvények mellett – kizárólag olyan részvényt rendelkezik, amely teljes mértékben bevezetésre került szabályozott piacra. E társaságok részvényesei vonatkozásában, melyek a szabályozott piaci transzparenciát teljes mértékben vállalják, nem indokolt az 5 %-os szavazati jogot korlátozó mechanizmus és a Szit. tv. 3. § (3a) bekezdése szerinti közkézhányad-részesedés korlátra vonatkozó mechanizmus alkalmazása. Továbbá ezen társaságok esetén a közkézhányadra vonatkozó követelményt elegendő a nyilvántartásba vétel időpontjában vizsgálni. E társaságok vonatkozásában tehát a teljes jegyzett tőke össznévértékének 5%-os tulajdoni jogát meghaladó részvényesek (függetlenül az 5%-ot meghaladó tulajdoni hányad megszerzésének időpontjától) tulajdoni hányadukhoz kapcsolódó szavazati és egyéb részvényesi jogait (amennyiben ezt a társaság alapszabálya nem szabályozza másképp) korlátozás nélkül gyakorolhatják. Amennyiben a részvénytársaság szabályozott piacra bevezethető valamennyi részvénye bevezetésre került a tőzsdére, a Szit. tv. 3. § (3) bekezdésének i) pontja értelemszerűen teljesül. Ha több részvénytársaság kerül kibocsátására, a közkézhányad-részesedési korlát számítási módját indokolt összhangba hozni a tőkepiacról szóló törvény szavazati jog mértékének bejelentési és

közzétételi szabályaival, továbbá egyértelműsíteni, hogy az 5%-os korlát számítása a részvénytársaságok számától függetlenül a teljes jegyzett tőkére tekintettel vizsgálendő.

224. §

A Javaslat rendezi az idegen források és az ingatlanok értéke arányára vonatkozó előírás alkalmazását összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett szabályozott ingatlanbefektetési társaság esetében. A Javaslat szerint, ebben az esetben, tekintettel a konszolidáció szintjén fennálló (szigorúbb) korlátra, a szabályozott ingatlanbefektetési társaság konszolidációba bevont projektársaságára egyedi idegen forrás korlát nem kerülne megállapításra.

A Javaslat a szabályozott ingatlanbefektetési társaságra már bevezetett szabályt terjeszti ki a szabályozott ingatlanbefektetési társaság projektársaságára, figyelemmel a pénzügyi intézmények hitel- és pénzkölcsön-nyújtási gyakorlatára.

A törvény hatálya alá tartozó vállalkozásnak piaci értéken kell értékelnie ingatlanait. A Javaslat pontosító rendelkezést tartalmaz erre vonatkozóan az IFRS-ek szerinti beszámolót készítő vonatkozásában.

225. §

A rendelkezés egyértelművé teszi, hogy az ingatlanhoz kapcsolódó, de nem annak részeként, hanem értékhelyesbítésként kimutatott összeget is figyelembe kell fenni az ingatlan értékeként. A szabályozás egyértelművé teszi az IFRS-ek szerinti beszámolót készítő adózók gyakorlatát analóg módon.

226. §

Az ingatlanszektor sajátosságaira figyelemmel indokolatlan a pénzügyi, gazdasági vagy jogi végzettségen kívüli más felsőfokú végzettséggel rendelkező személyeket (pl. műszaki végzettséggel rendelkező mérnök) kizárni abból, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozásnál vagy társaságnál vezető állású személyek legyenek.

227. §

A Javaslat szerint, amennyiben konszolidációba bevont szabályozott ingatlanbefektetési társaság portfólióját kell vizsgálni az ingatlanvagyon diverzifikáltságának megítélésénél, az esetben valamennyi konszolidációba bevont társaság ingatlanvagyonra figyelembe vétele szükséges annak érdekében, hogy a csoporttagok vagyonelemei egységként kerüljenek kezelésre. Az ingatlanok piaci árának növekedése miatt indokolt továbbá a mérlegfőösszeg 30%-ában meghatározni az egyes ingatlan, vagy más szabályozott ingatlanbefektetési társaságban fennálló részesedés értékének felső határát.

A Javaslat szerint a szabályozott ingatlanbefektetési társaság összevont (konszolidált) éves

beszámoló alapján állapítja meg az idegen forrásokra vonatkozó korlátnak történő megfelelést. Új ingatlan fejlesztése esetén indokolt továbbá, hogy a beszámolóban kimutatott ingatlanokon felül az ingatlanként még ki nem mutatott beruházások értéke is figyelembe vehető legyen.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az ingatlanhoz kapcsolódó, de nem annak részeként, hanem értékhelyesbítésként kimutatott összeget is figyelembe kell venni az ingatlan értékeként. A Javaslat összhangban van a szabályozás általános céljával, az ingatlanok piaci értéken történő kimutatásával. A szabályozás egyértelművé teszi az IFRS-ek szerinti beszámolót készítő adózók gyakorlatát analóg módon.

228. §

Pontosító rendelkezés az IFRS-ek szerinti beszámolót készítőkhöz vonatkozásában.

229. §

Az Európai Bizottság 8074/15/TAXU számú EU Pilot eljárás keretében vizsgálta a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra vonatkozó szabályozást és azok adózására vonatkozó rendelkezések esetleges uniós jogba ütközését. A Bizottság értékelése szerint a más uniós tagállamban bejegyzett ingatlanbefektetési társaságokra a magyar szabályozás nem alkalmazható, így a más uniós tagállamban bejegyzett ingatlanbefektetési társaságok alanyai a magyar társasági adónak, helyi iparűzési adónak, ami megkülönböztetést idéz elő. Ezen uniós aggályok megszüntetésének céljából indokolt, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokról szóló törvény hatálya kiterjedjen bármely EGT tagállamban székhellyel rendelkező szabályozott ingatlanbefektetési társaságra, projektársaságra is.

A Javaslat a jogszabály gyakorlati alkalmazását könnyíti meg azzal, hogy az elvárt osztalék fogalmához rendeli viszonyítani a szabad pénzeszközök összegét.

A Javaslat egyértelműsíti, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokban a szavazati jog gyakorlását a biztosítók és a hitelintézetek esetében közvetlenül kell értelmezni.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a törzsrészvényekre vonatkozó korlátozás nem tiltja, hogy a szabályozott ingatlanbefektetési társaságban dolgozói részvények kerüljenek kibocsátásra.

A Javaslat szerint, az 5 %-os szavazati jog korlátozása a Szit. tv. 3. § (3) bekezdés h) pontjának hb) alpontja esetén kerül alkalmazásra olyan szabályozott ingatlanbefektetési társaság esetén, mely több részvényt sorozatot bocsátott ki.

A Javaslat az összeférhetetlenségi szabályt az alapszabályhoz rendeli.

230. §

Hatályba léptető rendelkezések.

231. §

Európai Unió jogak való megfelelés kimondása.

232. §

Jogharmonizációs záradék.

233. §

Az adózás rendjéről szóló törvény 2017. július 1-jétől úgy módosulna, hogy az ún. tételes adatszolgáltatási kötelezettség értékhatára 1 millió forintról 100 ezer forintra csökkenne. Ezzel egyidőben bevezetésre kerülne a számlázó programok online adatszolgáltatása, azaz a számlázó programmal kibocsátott, 100 ezer forintot meghaladó összegű áthárított áfát tartalmazó számlák adatairól történő valós idejű adatszolgáltatási kötelezettség, amely értékesítői oldalon kiváltaná az ún. tételes adatszolgáltatási kötelezettséget. Ezzel összefüggésben az online számla-adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének elmulasztásához 2017. július 1-jétől mulasztási bírságolási szabály is kapcsolódna. Mivel egy ilyen nagy horderejű, az egész ország versenyképességének a javításában is szerepet játszó rendszer csak az érintettek megfelelő felkészülését követően vezethető be, továbbá a rendszer éles indulása előtt elvárás egy megfelelő tesztidőszak biztosítása is, ezért az adatszolgáltatás egy év türelmi idő mellett önkéntes alapon fog működni.

Mellékletek

az 1. melléklethez

1. A javaslat módosítja a munkáltató által adómentesen nyújtható mobilitási célú lakhatási támogatás adózási szabályait.

A támogatás adómentességének mértéke jelentősen emelkedik, jelenleg támogatás – havonta, a minimálbér százalékában – a foglalkoztatás első 24 hónapjában 40 százalék, a következő 24 hónapban 25 százalék, majd újabb 12 hónapban 15 százalék. Az említett mértékek a 2018-tól folyósított támogatások esetében – rendre – 60, 40, illetve 20 százalékra emelkednek. Ugyanakkor a szabályozás kiegészül az adómentesség ugyanazon munkáltatónál (új munkaviszonyban) történő ismételt igénybevételét szabályozó (az egyes időtartamokat összeszámítását előíró) rendelkezéssel.

Fontos változás, hogy a módosítás hatálybalépését követően az adómentesség határozott idejű munkaszerződés esetén is alkalmazható.

Az adómentességre való jogosultság vizsgálata során – a szabályozási célnak megfelelően, az érvényesülő joggyakorlatot megerősítő – az állandó lakóhely (amely az Art. szerinti kötött kategória) helyett a lakcím-nyilvántartás szerinti lakóhely fogalmát kell alkalmazni. Továbbá, a

jövőben olyan munkavállaló is kaphat adómentesen lakhatási támogatást, aki a munkaviszony létrejöttét megelőző 12 hónapban és a támogatás nyújtásának időpontjában rendelkezik ugyan lakás tulajdonjogával a munkavégzés helyén (vagy annak a rendelkezésben említett közelségében), de a lakás haszonélvezeti joggal terhelt, vagy a tulajdonjog mértéke nem haladja meg az 50 százalékot.

A módosítás szövegszerűen is megjeleníti azt – az eddigiekben jogértelmezéssel levezethető – a körülményt, hogy az adómentesség munkaerő-kölcsönzés esetén is alkalmazható.

A módosítások 2018. január 1-jén lépnek hatályba, az akkortól keletkezett bevételre kell azokat alkalmazni.

2. Jogtechnikai pontosítás, a jogcím számozásának módosítása.

3. A módosítás értelmében – a közcélú juttatások körében – adómentes a Bethlen Gábor Alapítvány által adományozott Bethlen Gábor Díj is.

4. A módosítás új jogcímmel egészíti ki az egyes tevékenységhez kapcsolódóan adómentes bevételeket: az „Ösztöndíjprogram Keresztény Fiataloknak” ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíjak.

5. A módosítás új jogcímeikkel egészíti ki az egyes tevékenységhez kapcsolódóan adómentes bevételeket. A Javaslat értelmében adómentes az egészségügyi ápolók szakképzésben való részvételét ösztönző motivációs ösztöndíj, az ápoló tanulók pályaválasztást támogató ösztöndíja, a sportakadémiák tanulói részére szállást, étkezést és felügyeletet biztosító magánszemélyeknek ezen tevékenység ellenértékeként a sportakadémia által fizetett díj, a Bolyai János kutatási ösztöndíj, valamint a gyakorlati képzésen lévő szakképző iskolai tanulóknak gyakorlati képzésük ideje alatt kötelezően vagy a gyakorlati képzést végző szervezet által saját döntése alapján nem pénzben biztosított juttatások (ideértve az utazási költségtérítést).

6. A módosítás a tűzkárral és a balesettel egészíti ki azon események körét, amelyek bekövetkezése esetén a jogszabály szerint, közadakozásból vagy munkáltatótól segélyként, támogatásként kapott összeg adómentesnek minősül.

7. A társadalmi felzárkózással kapcsolatos képzések 2017. január 1-jétől kikerültek a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény hatálya alól és a közfoglalkoztatásban lévők létszámának csökkentése érdekében – az elsődleges munkaerőpiacra történő kivezetést segítő – munkaerő-piaci szolgáltatásokat és képzéseket tartalmazó komplex munkaerő-piaci programok indulnak. Annak érdekében, hogy az ilyen képzésben, programokban részt vevő magánszemélyeknek biztosított szolgáltatások, költségtérítések, megélhetési támogatás is mentesüljenek a személyi jövedelemadó alól, a javaslat kiegészíti az érintett jogcímet.

8. A javaslat új jogcímeikkel egészíti ki az egyéb indokkal adómentes bevételeket. Így

adómentessé válik az eredeti jogosult magánszemély által átruházott praxisjogból származó bevétel.

9. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 2018. január 1-jétől új szabályt tartalmaz az ingatlanárveréssel összefüggésben, amely szerint a végrehajtó a lakóingatlan árverezése során a felek kívánságára az általuk meghatározott értékre lecsökkenti azt az összeget, amelyen érvényes vételi ajánlat tehető. Az ilyen módon lefolytatott árverésből befolyó árverési vételár felosztását követően fennmaradó követelés megszűnik, a végrehajtási eljárás pedig befejeződik. A befolyó árverési vételár felosztását követően fennmaradó követelés elengedése révén a magánszemély adóköteles jövedelmet szerezne. A Javaslat ezen (egyébként adóköteles) jövedelmet mentesíti a személyi jövedelemadó alól.

10. Ld. az 1. ponthoz fűzött indokolást.

11. Ld. az 1. ponthoz fűzött indokolást.

a 2. melléklethez

A melléklet az Szja tv. 3. számú mellékletének egyes rendelkezéseit módosítja.

1. E változtatás összefüggésben van az előterjesztés 2. §-ában szereplő módosítással. A Javaslat az Szja törvény költségelszámolásra vonatkozó szabályai között is rögzíti, hogy a közös tulajdonban álló ingatlan vagy ingó vagyontárgy bérbeadása esetén bármely tulajdonostárs nevére kiállított bizonylat alapján figyelembe vehető költség.

2. A Javaslat kiterjeszti a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló napi 3000 forintos költségtérítésének adómentes elszámolási lehetőségét a saját számlás áruszállítást végző gépkocsivezetőkre és árukísérőkre is.

3. A Javaslat kiterjeszti a külföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló 60 eurós költségtérítésének adómentes elszámolási lehetőségét a saját számlás áruszállítást végző gépkocsivezetőkre és árukísérőkre is.

a 3. melléklethez

2018. január 1-jétől 27%-ról 5%-ra csökken a fogyasztási célú halakra vonatkozó áfa kulcs.

a 4. melléklethez

2018. január 1-jétől 18%-ról 5%-ra csökken az internet-hozzáférési szolgáltatásra alkalmazandó áfa kulcs.

az 5. melléklethez

Meghatározásra kerül, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelő feladatellátásának biztosításához a földművesek nyilvántartásából ingyenesen adatot kap.

a 6. melléklethez

A minősítésre vonatkozó korábbi módosításoknak megfelelően a Javaslat pontosítja a kamarai tag könyvvizsgálók által a minősítés iránti kérelemhez benyújtott igazolások tartalmát.